بانک احادیث

اهل بیت علیهم السلام

با موضوع:

معصوم شناسی

جلد (۲)

بسم الله الرحمن الرحیم

بانک احادیث اهل بیت (ع)

نویسنده:

واحد تحقیقات مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر چاپی:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

بانک احادیث اهل بیت (ع) جلد ۲ - (معصوم شناسی)

مشخصات کتاب

سرشناسه:مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان،۱۳۹۰ عنوان و نام پدیدآور:بانك احادیث اهل بیت (ع)جلد۲- (معصوم شناسی)/ واحـد تحقیقات مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصـفهان. مشـخصات نشـر:اصـفهان:مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصـفهان، ۱۳۹۰. مشخصات ظاهری:نرم افزار تلفن همراه و رایانه موضوع : احادیث شیعه موضوع : اهل بیت (ع) موضوع : معصوم شناسی

معصوم شناسی

حضرت محمد(ص)

حدیث۱

قـال رسول الله - صـلّی الله علیه و آله - : مالی و لِلـدنیا إنما مَثَلی و مثلُها کمثل الراکبِ رُفِعَت له شـجرةٌ فی یوم صائفٍ فقال تَحتَها ثم راحَ و تَرَکَهـا. رسول خـدا - صـلّی الله علیه و آله - فرمودنـد: مرا بـا دنیـا چکـار؟ مثل من و دنیا مثل سواری است که در روز گرمی درختی برایش بپـا شـده و او زیر درخت خواب کوتـاهی نموده سـپس کوچ کرده و درخت را وا گذاشـته است. «الکافی، ج ۲، ص ۱۳۴»

حدیث۲

قال رسول الله - صـلی الله علیه و آله - : اَنَّ اللهَ بَعَثَنی رحمةً للعالَمین و لِاَمحقَ المعازفَ و المزامیرَ و امورَ الجاهلیة. رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودنـد: خداونـد مرا مبعوث کرد تا رحمتی برای جهانیان باشم و ساز و نی ها و امور جاهلیت را نابود سازم. «بحار الانوار، ج ۷۹، ص ۲۵۰»

حدیث۳

رسـول اکرم(صـلی الله علیه و آله و سـلم) فرمودنـد: أن الله خلقنی و خلق علیـاً و فـاطمه و الحسن و الحسـین و الأـئمه من نور واحـد؛ خداوند، من و علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان را از یک نور آفریده است. جامع الاخبار ص ۴۶

حدیث۴

قال الامام علی(علیه السـلام) فی صفه النبی(صلی الله علیه و آله و سلم) : طبیب دوار بطبه قد أحکم مراهمه و أحمی (أمضی) مواسمه یضع ذلـک حیث الحـاجه إلیه من قلوب عمی و آذان صم و ألسـنه بکم، متتبع بـدوائه مواضع الغفله و مواطن الحیره...؛ امام علی(علیه السـلام) در توصـیف پیـامبراکرم(صـلی الله علیه و آله و سـلم) می فرماینـد: پزشـکی است که بـا دانش خود، همواره میـان مردم می گردنـد، مرهمهایش را به خوبی فراهم و ابزار کارش را آماده کرده و آنها را هر جا که لازم باشـد، از دلهای کور و گوشـهای کر و زبانهای گنگ به کار می برد، غفلت گاه و جایگاه های حیرت را جستجو و با داروی خود آنها را درمان می کند. نهج البلاغه خطبه ۱۰۸

حدیث۵

امام سجّاد علیه‌السلام : کانَ إذا أوی إلی مَنزِلِهِ جَزَّءَ دُخولَهُ ثَلاثَةَ أجزاءٍ : جُزءا لِلّهِ و جُزءا لِأهلِهِ و جُزءا لِنَفسِهِ ؛ امام سجّاد علیه‌السلام : پیامبر وقتی به خانه خویش می‌رفت ، اوقاتش را سه قسمت می‌کرد : بخشی برای خدا ، بخشی برای خانواده و بخشی برای خود . مکارم الأخلاق ، ج ۱ ، ص ۴۴ .

حدیث۶

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: ان فاطمة ضمنت لعلی (علیه السلام) عمل البیت و العجین و الخبز و قم البیت و ضمن لها علی (علیه السلام) ما کان خلف الباب. نقل الحطب و ان یجیی ء بالطعام - برای تقسیم کارهای خانه - حضرت فاطمه (سلام الله علیها) خمیر نمودن و پخت نان و نظافت را بعهده گرفت و علی (علیه السلام) نیز کارهای بیرون خانه همچون نهیه هیزم و خرید لوازم خوراکی را پذیرفت. تفسیر عیاشی ج ۱: ۱۷۱.

حدیث۷

قال الامام الحسین - علیه السّلام - : سَئَلْتُ أَبِی عَنْ مَخْرَجِ رَسُولِ اللهِ - صلَی الله علیه و آله - فَقالَ: کانَ رَسُولَ اللهِ - صلَی الله علیه و آله - یَخْزَنُ لِسانَهُ إلاّ عَمّا یَعْنِیهِ قَدْ تَرَکَ نَفْسَهُ مِنْ ثَلاثٍ، الْمِراءِ وَ الْإکْثارِ ... . امام حسین - علیه السّلام - فرمودند: از پدرم، دربارهٔ سیرهٔ پیامبر - صلَی الله علیه و آله - پرسیدم، پاسخ دادند: رسول الله، زبان خود را همیشه از گفتار بی معنی حفظ می کرد و خود را از سه چیز دور می داشت: مراء، پرحرفی، سخن پوچ و بی معنی، و نیز سه مسئله را ترک می کرد: هیچکس را مذمت نمی کرد، از کسی عیبجویی نمی نمود و در پی جمع آوری لغزش های این و آن نبود. «مسند الامام الرضا، ج ۲، ص ۸۵»

حدیث۸

قال رسولُ اللهِ - صلّی الله علیه و آله - : جُعِلَ قُرَةُ عینی الصلوةُ ولـذّتی فی النساءِ. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: قرار داده شده نماز، نور چشم من و در زناشوئی، لذت من. «سنن النبی، ص ۱۴۷»

حدیث۹

قال الامام الصادق - علیه السلام - : کانَ رَسُولُ الله - صلی الله علیه و آله - یَکْرَهُ السَّوادَ اِلّا فی ثَلاثَةٍ الْعِمامَةُ وَالْخُفُّ وَالْکِساءُ. امام صادق - علیه السلام - فرمودند: پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - کراهت داشت از رنگ سیاه مگر در سه چیز: عمامه، کفش و عبا. «بحارالانوار، ج۸۳ ص۲۴۹»

حدیث۱۰

قال الامام الحسین - علیه السّلام - : کان رسول الله یرفَعُ یَدَیْهِ اذا ابْتَهَلَ و دَعا کَما یَسْتَطْعِمُ المسکینُ. امام حسین - علیه السّلام - فرمودند: رسول خدا - صلّی الله علیه و آله - (هنگام دعا) دستهای خود را بالا می بردند و با حالت تضرّع و گریه دعا می کردند، مانند انسان مسکین و بیچاره ای که عاجزانه درخواست غذا می کند. «مکارم الاخلاق، ج ۲، ص ۸»

حدیث۱۱

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : خُلِقتُ اَنَا وَ عَلیٌ مِنْ نُورٍ واحِدٍ. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: من و علی از یک نور آفریده شده‌ایم. «بحار الانوار، ج ۳۵، ص ۳۴»

حدیث۱۲

قال رسُول الله – صلی الله علیه و آله – : کنُتُ أَنَا وَ عَلیٌ نوُراً بَیْنَ یَدَی الله قَبْلَ أنْ یَخْلُقَ آدَمَ ... . رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: من و علی قبل از خلقت آدم، نوری بودیم در پیشگاه خداوند، وقتی آدم آفریده شد، آن نور در وجود او قرار گرفت و پیوسته آن نور یکی بود تا اینکه در صلب عبدالمطلب به صورت دو نور، از هم جدا شد، نور نبوت در من و نور خلافت در وجود علی – علیه السّلام – قرار گرفت. «بحار الانوار، ج ۳۵، ص۲۴»

حدیث۱۳

قال الله عزّوجلّ: ای احمد! می‌دانی به کدام دلیل تو را بر دیگر انبیا برتری دادم؟ به دلیل یقین و حسن خلق و سخاوت نفس و دلسوزی برای مردم. (ارشادالقلوب۱/۲۰۵)

حدیث۱۴

عن الامام علی – علیه السّلام – قال: کان رسول الله لا یحجزه عن قراءة القرآن الا الجنابة. امام علی – علیه السّلام – فرمودند: هیچ مانعی پیامبر را از خواندن قرآن منع نمی کرد، مگر حالت جنابت. «بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۱۶»

حدیث۱۵

قال رسول الله ـ صلی الله علیه و آله ـ: اللّهم اجعَلْ حبَّکَ احبَّ الاشیاء عندی ... و اقطع عنّی حاجاتِ الدّنیا بالشّوق الی لقائک. رسول اکرم ـ صلی الله علیه و آله ـ در مناجات با پروردگار اینگونه دعا می نمودند: خداوندا محبت خودت را دوست داشتنی ترین چیزها در نزد من قرار بده ... و به واسطه شوق به دیدارت حاجات دنیا را از دل من بر کن. «کنزل العمال، ح ۳۶۴۸»

حدیث۱۶

قال رسول الله ـ صلّی الله علیه و آله ـ: اللّهم انّی اسئُلکَ حُبَّکَ و حُبَّ مَنْ یُحبُّکَ و العَمَلِ الذّی یبلّغُنی حُبَّکَ، اللهمَّ اجْعَلِ حُبَّکَ احبُّ الیَّ من نَفسی و اهلی و الماءِ البارِدِ. رسول اکرم ـ صلّی الله علیه و آله ـ در مناجات با پروردگار اینگونه دعا می کردند: خداوندا محبت خود و محبت دوستدارانت را از تو خواستارم، (خداوندا) عملی را به من ارزانی کن که با آن به محبت تو دست یابم، خداوندا محبت و دوستی خودت را از دوست داشتن من نسبت به خودم و خانواده ام و آب خنک و گوارا، بیشتر و محبوبتر گردان. «کنزالعمال، ج ۲، ص ۲۰۹»

حدیث۱۷

قالَ رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : إنَّما بُعِثْتُ فاتِحاً و خاتِماً و أعطیت ... . رسول خدا – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: من به عنوان فاتح و خاتم (پیامبران) مبعوث شدم و جامع کلمات و کلید آن‌ها به من اعطا شده است ... . «کنز العمّال، ح ۳۱۹۹۴»

حدیث۱۸

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قالَ: قالَ لی رَسُول اللهِ – صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه – : لَمّا اُسْرِیَ بِی إلی السّماءِ إذاً مَلِک قَدْ أتانِی فَقالَ لِی یا مُحَمَّدُ! سَلْ مَنْ أرْسَلنا قَبْلَک قُلْتُ یا مَعاشِرَ النّاسِ وَ النَّبِیینَ عَلی ما بَعَثَکمْ اللهُ قَبلی؟ قالوُا: عَلی ولایتِک یا محمدُ و ولایهِ علیٍّ بن ابی طالب. ابن مسعود گفت: پیامبر به من فرمودند: هنگامی که در آسمان سیر کردم (در معراج) یکی از فرشتگان به پیش من آمد و گفت یا رسول الله پرسش خویش را با آن ها که قبل از شما مبعوث گشته اند در میان گذار! و من گفتم ای گروه مردم و پیامبران (سلف) بر چه چیزی خداوند متعال شما را مبعوث ساخته است؟ پاسخ دادند: بر ولایت تو ای محمد و ولایت علی ابن ابی طالب. «بشارهٔ المصطفی، ص ۲۰۱»

حدیث۱۹

عَنْ أبِی عَبْدِ اللهِ – علیهِ السَّلام – قال: ألا وَ إنَّ لِکلِّ شَیْءٍ جَوهَراً و جَوهَرُ وُلْدِ آدَمَ مُحَمَّدٌ – صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه – وَ نَحْنُ وَ شِیعَتُنا بَعدنا حبَّذا شیعَتَنا ما أقْرَبَهُمْ مِنْ عَرْشِ اللهِ عَزَّ وَ جَلَّ ... . امام صادق – علیه السلام – فرمودند: آگاه باشید که به راستی هر چیزی را گوهری است و گوهر فرزندان آدم، محمد – صلی الله علیه و آله – است و پس از آن حضرت، ما و بعد از ما، شیعیان ما هستند، خوشا بر شیعیان ما که نزدیکند به عرش خدای عز و جل و چه نیکو است رفتار خدای عز و جل نسبت به آنان در روز قیامت. به خدا سوگند اگر بر مردم گران نمی آمد و شیعیان را خود بینی فرا نمی گرفت فرشتگان رو در رو به آن ها سلام می کردند. «الکافی، ج ۸، ص ۲۱۴»

حدیث۲۰

قالَ رَسُول اللهِ – صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه – : مَثَلِی وَ مَثَلُ عَلِیٍّ مَثَلُ شَجَرَةٍ أنا أصْلُها وَ عَلِیٌّ فَرْعُها ... . پیامبر اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: مَثَل من و علی مَثَل درختی است که من ریشه و ساقه و علی شاخه آن است... «تاریخ دمشق، ج ۲، ح ۹۹۹»

حدیث۲۱

امام علی علیه‌السلام : کانَ رَسولُ اللّه صلی الله علیه و آله و سلّم إذا عَزّی قالَ : آجَرَکُمُ اللّه ورَحِمَکُم ، وإذا هَنَّأ قالَ : بارَکَ اللّه لَکُم وبارَکَ عَلَیکُم ؛ رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلّم هرگاه تسلّی می‌دادند، می‌فرمودند: خداوند اجرتان دهد و شما رامشمول رحمت خویش گرداند و هر گاه تبریک می گفتند، می‌فرمودند: خداوند به شما برکت دهد و بر شما مبارک گرداند . مسکّن الفؤاد : ۱۰۸ منتخب میزان الحکمهٔ : ۳۸۰

حدیث۲۲

امام صادق(سلام الله علیه): کانَ رسولُ اللّهِ(صلی الله علیه و آله) أکْثَرَ ما یَجلِسُ تُجاهَ القِبلهِٔ؛ پیامبر خدا هنگام نشستن، بیشتر رو به قبله می‌نشست. میزان الحکمهٔ: ح ۲۵۱۸

حدیث۲۳

امام عسکری(سلام الله علیه): إنّ الصّلاهَٔ عَلی رَسولِ اللّهِ عَشرُ حَسَناتٍ؛ صلوات فرستادن بر رسول خدا ده حسنه دارد. میزان الحکمهٔ:

ح ۲۱۷۸۱

حدیث۲۴

امام صادق سلام الله علیه: إنّ اللّهَ عَزَّ ذِکرُهُ خَتَمَ بِنَبِیّکُمُ النَّبِیّینَ فَلا نَبِیّ بَعدَهُ أبَدا، وخَتَمَ بِکِتابِکُمُ الکُتُبَ فَلا کِتابَ بَعدَهُ أبَدا؛ خداوند که یادش بزرگ باد با پیامبر شما، به پیامبران خاتمه داد. بنا بر این، بعد از او هرگز پیامبری بر انگیخته نخواهد شد، و [نیز] با کتاب شما به همه کتاب‌ها [ی آسمانی] پایان بخشید. پس، بعد از کتاب شما هرگز کتابی نازل نخواهد شد. الکافی: ج ۲، ص ۱۱۹، ح ۴

حدیث۲۵

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله): أنا أوّلُ وافِدٍ علَی العَزیزِ الجَبّارِ یَومَ القِیامَةِ وکِتابُهُ وأهلُ بَیتی ثُمّ اُمّتی، ثُمّ أسألُهُم: ما فَعَلتُم بکِتابِ اللّهِ وبأهلِ بَیتی؟؛ من و کتاب خدا و اهل بیت من، نخستین گروهی هستیم که در روز قیامت بر خدای عزیز جبار وارد می‌شویم و سپس امت من. آنگاه من از آنها می‌پرسم که با کتاب خدا و با اهل بیتِ من چه کردید؟ الکافی: ج ۲، ص ۶۰۰، ح ۴

حدیث۲۶

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله): إنّی أمزَحُ ولا أقولُ إلّا حَقّاً؛ من مزاح و شوخی می کنم ولی جز حق نمی گویم. میزان الحکمه، ح ۱۸۹۴۸

حدیث۲۷

حضرت علیه السلام می فرمایند: «... ان الحسن والحسین سبطا هذه الامۀ وهما من محمد کمکان العینین من الراس واما انا فکمکان الید من البدن واما فاطمۀ فکمکان القلب من الجسد ... ؛ حسن و حسین علیهما السلام دو سبط این امت هستند، و آن دو برای محمد صلی الله علیه و آله همانند دو چشم برای سرند، و من [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند دست برای بدن هستم، و فاطمه علیها السلام [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند قلب برای بدن است .» بحارالانوار، ج ۳۹، ص ۳۵۲

حدیث۲۸

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند: بُعِثتُ بِمَکارِمِ الأخلاقِ وقحاسِنِها؛ من برای (احیای) مکارم و نیکی‌های اخلاقی مبعوث شدم. الأمالی، طوسی، ۵۹۶

حدیث۲۹

پیامبراکرم(صلی‌اللهعلیه‌وآله وسلم) فرمودند: أَمَرَنی رَبّی بِمُداراةِ النّاسِ کَما أَمَرَنی بِأَداءِ الفَرائِضِ؛ پروردگارم، همان گونه که مرا به انجام واجبات فرمان داده، به مدارا کردن با مردم نیز فرمان داده است. کافی، ج۲، ص۱۱۷، ح۴

حدیث۳۰

امام حسن مجتبی (علیه‌السلام) فرمودند: کانَ رَسولُ اللّه صلی‌اللهعلیه‌وآله فَخْما مُفَخَّما... یَتَکَلَّمُ بِجَوامِعِ الکَلِمِ فَصْلاً لا فُضولَ فیهِ و لا تَقصیرَ. دمثا، لَیْسَ بِالجافی و لا بِالْمَهینِ تَعظُمُ عِنْدَهُ النِّعْمَةُ و انْ دَقَّت لا یَذُمُّ مِنها شَیئا غَیْرَ اَنَّهُ کانَ لا یَذُمُّ ذَواقا و لا یَمدَحُهُ و لا تُغضِبُهُ

الدُّنْیا و ما کانَ لَها، فَإذا تُعوطِیَ الحَقّ لَم یَعْرِفهُ اَحَدٌ، و لَم یَقُمْ لِغَضَبِهِ شَیءٌ حَتّی یَنتَصِرَ لَهُ... ؛ رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله (در نظرها) با شکوه و بزرگوا بودند... سخنانی کوتاه، جامع و بی‌چون و چرا می‌گفتند بدون کم و زیاد، نرم‌خو و مهربان بودند، در حق کسی ظلم نمی‌کردند، کسی را خوار نمی‌شمردند، نعمت را اگر چه کم بود، بزرگ می‌دانستند و چیزی از آن را نکوهش نمی‌کردند، از مزه غذا نه بد می‌گفتند و نه تعریف می‌کردند، دنیا و آنچه به آن مرتبط است ایشان را خشمگین نمی‌ساخت و هرگاه حقی ضایع می‌شد، احدی را ملاحظه نمی‌کردند و چیزی باعث رفع خشمشان نمی‌شد، تا آن‌که حق را حاکم سازند. عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۲۸۳

حدیث۳۱

امام کاظم (علیه‌السلام) فرمودند: اِنَّ رَسولَ اللّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله کانَ اذا اَتاهُ الضَّیْفُ اَکَلَ مَعَهُ وَ لَمْ یَرْفَعْ یَدَهُ مِنَ الْخِوانِ حَتّی یَرْفَعَ الضَّیْفُ یَدَهُ؛ رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله هرگاه میهمان داشتند، با او غذا می‌خوردند و دست از سفره و غذا نمی‌کشیدند، تا آن‌که میهمان دست از غذا خوردن بکشد. کافی، ج ۶، ص ۲۸۶

حدیث۳۲

امام کاظم (علیه‌السلام) فرمودند: کانَ النَّبیُّ صلی‌الله‌علیه‌وآله اِذا اَصْبَحَ مَسَحَ عَلی رُؤوسِ وُلْدِهِ وَ وُلْدِ وُلْدِهِ؛ هرگاه صبح می‌شد پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله دست نوازش بر سر فرزندان و نوه های خود می‌کشیدند. عدهٔ الداعی، ص ۷۹

حدیث۳۳

امام رضا (علیه‌السلام) فرمودند: اِنّا اَهلُ بَیْتٍ نَری وَعدَنا عَلَینا دَینا کَما صَنَعَ رَسولُ اللّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله؛ ما اهل بیت، وعده‌های خود را برای خودمان، بدهی و دِین حساب می‌کنیم، چنانکه رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله چنین می‌کردند. تحف العقول، ص ۴۴۶

حدیث۳۴

امام صادق (علیه‌السلام) فرمودند: کانَ رَسولُ اللّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله یُداعِبُ وَ لا یَقولُ اِلاّ حَقّا؛ رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله شوخی می‌کردند ولی جز حقّ چیزی نمی‌گفتند. مستدرک الوسائل، ج ۸، ص ۴۰۸

حدیث۳۵

امام صادق (علیه‌السلام) فرمودند: مَا کَلَّمَ رَسولُ اللّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله اَلْعِبادَ بِکُنْهِ عَقْلِهِ قَطُّ، قَالَ رَسُولُ اللّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله : اِنّا مَعاشِرَ الْاَنْبیاءِ اُمِرْنا اَنْ نُکَلِّمَ النّاسَ عَلی قَدْرِ عُقولِهِمْ ؛ رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله هرگز با مردم به اندازه عقل خود سخن نگفتند و فرمودند: ما پیامبران مأموریم که با مردم به اندازه عقل و فهمشان سخن بگوییم. کافی، ج ۱، ص ۲۳

حدیث۳۶

امام علی (علیه‌السلام) فرمودند: کُنّا اِذَا احْمَرَّ الْبَأْسُ وَ لَقِیَ القَومُ الْقَوْمَ اتَّقَیْنا بِرَسولِ اللّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله فَما یَکونُ اَحَدٌ اَقْرَبَ اِلَی الْعَدُوِّ مِنْهُ ؛ وقتی که آتش جنگ بر افروخته می‌شد و دو لشکر به هم می‌رسیدند، به پیامبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) پناهنده می‌شدیم و کسی نبود که از آن حضرت به دشمن نزدیک‌تر باشد. مکارم الاخلاق، ص ۱۸

حدیث ۳۷

امـام علی (علیه‌السـلام) فرمودنـد: کـانَ رَسولُ اللّهِ صـلی‌الله‌علیه‌وآله لا ـ یُؤْثِرُ عَلَی الصَّلاةِ عَشاءً وَ لا غَیْرَهُ وَ کانَ اذا دَخَلَ وَقْتُها کَاَنَّهُ لا یَعْرِفُ اَهْلًا وَ لا حَمیما؛ رسول اکرم صـلی‌الله‌علیه‌وآله چیزی مثل شام و غیر آن را بر نماز مقـدم نمی‌داشـتند و هنگامی که وقت نماز می‌رسید، گویی که هیچ یک از اهل خانه و دوستان را نمی‌شناختند. مجموعه ورام، ج ۲، ص ۷۸

حدیث ۳۸

امام علی (علیه‌السـلام) فرمودنـد: کانَ النَّبیُّ صـلی‌الله‌علیه‌وآله اذا سُـئِلَ شَـیئا فَاِذا اَرادَ اَنْ یَفْعَلَهُ قالَ: نَعَم وَ اذا اَراد اَنْ لا یَفْعَلَ سَـکَتَ و کـانَ لا ـ یَقول لِشَیءٍ لا... ؛ هرگاه از رسول اکرم صـلی‌الله‌علیه‌وآله چیزی تقاضا می‌شـد، اگر ایشان آن را می‌خواسـتند انجام دهنـد، می‌فرمودنـد: بله و اگر نمی‌خواسـتند انجام دهنـد، سـکوت می‌نمودند و هیچ‌گاه ایشان برای چیزی نه نمی‌گفتند. بحارالأنوار، ج ۹۳، ص ۳۲۷

حدیث ۳۹

امـام علی (علیه‌السـلام) فرمودنـد: کانَ صـلی‌الله‌علیه‌وآله لا یَذُمُّ اَحَدا وَ لا یُعَیِّرُهُ وَ لا یَطْلُبُ عَثَراتِهِ وَ لا عَوْرَتَهُ وَ لا یَتَکَلَّمُ اِلاّ فیما رَجا ثَوابَهُ؛ رسول خـدا صـلی‌الله‌علیه‌وآله، هرگز بـدگویی کسـی را نمی‌کردنـد، سـرزنش نمی‌نمودنـد و در پی لغزش‌ها و اسـرار دیگران نبودند و [درباره دیگران]، چیزی جز خیر (خوبی) نمی‌گفتند. عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۲۸۴

حدیث ۴۰

امـام علی (علیه‌السـلام) فرمودنـد: کـانَ رَسـولُ اللّـهِ صـلی‌الله‌علیه‌وآله لَیَسُـرُّ الرَّجُلَ مِنْ اَصـحابِهِ اذا رَآهُ مَغْموما بِالْمُداعَبَةِ وَ کـانَ صلی‌الله‌علیه‌وآله یَقولُ: اِنَّ اللّهَ یُبْغِضُ الْمُعَبِّسَ فی وَجْهِ اِخْوانِهِ؛ هرگـاه رسول اکرم صـلی‌الله‌علیه‌وآله یکی از اصـحاب خود را غمگین می‌دیدند، با شوخی او را خوشـحال می‌کردند و می‌فرمودند: خداوند، کسـی را که با برادران (دینی) اش با ترشرویی و چهره عبوس روبرو شود، دشمن می‌دارد. رسائل شهید ثانی، ص ۳۲۶

حدیث ۴۱

امـام علی علیه‌السـلام(در توصـیف پیـامبر اکرم) فرمودنـد: وَ هُوَ خاتَمُ النَّبیّینَ، اَجْوَدُ النّاسِ کَفّا وَ اَرْحَبُ النّاسِ صَـدْرا وَ اَصْـدَقُ النّاسِ لَهْجَةً وَ اَوْفَی النّاسِ ذِمَّةً وَ اَلْیَنُهُمْ عَریکَةً وَ اَکْرَمُهُمْ عِشْرَةً مَنْ رَآهُ بدیهَةً هابَهُ وَ مَنْ خالَطَهُ مَعْرِفَةً اَحَبَّهُ یَقولُ ناعِتُهُ: لَمْ اَرَ قَبْلَهُ وَ لا بَعْدَهُ مِثْلَهُ؛ او که خاتم پیامبران بود، بخشـنده ترین، پرحوصـله ترین، راسـتگوترین، پایبنـدترین مردم به عهد و پیمان، نرم خوترین و خوش مصاحبت ترین مردم بود، هر کس بدون سابقه قبلی او را می دید، هیبتش او را می گرفت و هر کس با او معاشـرت می نمود و او را می شـناخت دوسـتدارش می شـد و هر کس می خـواست او را تعریـف کنـد، می گفت: نظیر او را پیش از او و پس از او ندیـده ام. بحارالأنوار، ج ۱۶، ص ۱۹۰

حدیث ۴۲

پیامبراکرم(صـلی‌الله‌علیه‌وآله وسـلم) فرمودند: خَیْرُکُم خَیْرُکُم لِنِسائِهِ و اَنَا خَیْرُکُم لِنِسائی؛ بهترین شـما کسی است که برای زنان خود

بهتر باشد و من بهترین شما برای زن خود هستم. من لایحضره الفقیه، ج ۳، ص ۴۴۳

حدیث۴۳

پیامبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند: نَحْنُ قَوْمٌ لا نَأْکُلُ حَتّی نَجوعَ وَ اِذا اَکَلْنا لا نَشْبَعُ؛ ما قومی هستیم که تا گرسنه نشویم غذا نمی‌خوریم و تا سیر نشده‌ایم دست از غذا می‌کشیم. سنن النبی، ص ۲۲۶

حدیث۴۴

پیامبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند: اِنْ قَدَرتَ اَن تُصْبِحَ و تُمسی و لَیسَ فی قَلبِکَ غَشٌّ لِاَحَدٍ فَافعَل و ذلِکَ مِن سُنَّتی و مَنْ أحیی سُنَّتی فَقَد اَحیانی و مَن اَحیانی کانَ مَعی فِی الجَنَّةِ؛ تا می‌توانی بکوش که صبح و شب در قلبت (حتّی) قصد فریب و نیرنگ کسی نباشد؛ چرا که این از سنّت‌های من است و کسی که سنّتم را زنده کند، مرا زنده کرده است و کسی که مرا زنده کند، در بهشت با من خواهد بود. سنن ترمذی، ج ۴، ص ۱۵۱

حدیث۴۵

لَمّا ماتَ اِبراهیمُ بْنُ رَسُولِاللّهِ صلّی اللّه علیه و آله حَمَلَتْ عَیْنُ رَسُولِاللّهِ بِالدُّمُوعِ ثُمَّ قالَ النّبیِّ صلّی اللّه علیه و آله :تَدْمَعُ الْعَیْنُ وَ یَحْزَنُ الْقَلْبُ وَ لا نَقُولُ ما یُسْخِطُ الرَّبِّ وَ اِنّا بِکَ یا اِبراهیمُ لَمَحْزُونُونَ ؛ چون ابراهیم - پسر رسول خدا صلّی اللّه علیه و آله - از دنیا رفت ، چشم پیامبر پر از اشک شد. سپس پیامبر فرمود:ندچشم ، اشکبار می شود و دل غمگین می گردد، ولی چیزی نمی گوییم که خدا را به خشم آورد،و ما در سوگ تو - ای ابراهیم - اندوهناکیم . بحارالانوار، ج ۲۲، ص ۱۵۷

حدیث۴۶

امام علی علیه‌السلام : کانَ رَسولُ اللّهِ صلی الله علیه و آله و سلّم إذا رَأی الفاکِهَةَ الجَدیدَةَ قَبَّلَها ووَضَعَها عَلی عَینَیهِ وفَمِهِ ، ثُمَّ قالَ : اللّهُمَّ کَما أرَیتَنا أوَّلَها فی عافِیَةٍ ، فَأَرِنا آخِرَها فی عافِیَةٍ؛ پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم، چون میوه‌ای نو می‌دیدند ، آن را می‌بوسید ند و بر روی چشمان و دهانشان می‌نهادند و سپس می‌گفتند:خداوندا ! چنان که آغاز این را در عافیت به ما نشان دادی ، پایان آن را نیز در عافیت به ما بنمایان. الأمالی للصدوق ، صفحه ۳۳۸ ، حدیث ۳۹۶

حدیث۴۷

امام صادق علیه‌السلام : کانَ رسولُ اللّه صلی الله علیه و آله و سلّم یُنفِقُ فی الطِّیبِ أکثَرَ مِمّا یُنفِقُ فی الطَّعامِ؛ رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلّم برای عطر بیشتر از غذا خرج می‌کرد . الکافی : ۶ / ۵۱۲ / ۱۸

حدیث۴۸

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –: کانوا (یعنی الانبیاء) یفزعون اذا فزعوا الی الصلاة ؛ پیامبران خدا (صلی الله علیه وآله) چنان بودند که چون دچار نگرانی می شدند،به نماز پناه می بردند. (تفسیر درالمنثور، ج ۱، ص ۶۷)

حدیث۴۹

قال السجاد - علیه السلام -: کان یبکی حتی یبتل مصلاه خشیۀ من الله - عزوجل - من غیر جرم ؛ رسول خدا -صلی الله علیه وآله - با این که بی گناه بود اما از خوف خداوند چنان در نماز می گریست که جانمازش خیس می شد. (سنن النبی ، ص ۳۲)

حدیث۵۰

قال علی - علیه السلام -: کان رسول الله -صلی الله علیه وآله - لایؤ ثر علی الصلوۀ عشاۀ ولاغیره و کان اذا دخل وقتها کانه لایعرف اهلا ـ ولا ـ جمیعا؛ رسول خدا -صلی الله علیه وآله - نه شام و نه چیز دیگری را بر نماز مقدم نمی داشت و چون وقت نماز فرا می رسید، دیگر نه خانواده می شناخت ونه دوست . (سنن نبوی ، ص ۱۴).

حدیث۵۱

قال الباقر - علیه السلام -: ما استیقظ رسول الله -صلی الله علیه وآله - من نوم الا خرالله ساجدا ؛ هرگاه پیامبر خدا (صلی الله علیه وآله) از خواب برمی خاست ، برای خدا سجده می کرد. (مکارم الاخلاق ، ص ۳۹).

حدیث۵۲

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -: انا لااشبع من الصلاۀ ؛ من هرگز از نماز سیر نمی شوم . (امالی صدوق ، ج ۲ ص ۱۴۱).

حدیث۵۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -: انی لاکون فی الصلوۀ فاسمع بکاء الصبی فاخفف مخافۀ ان اشق علی امه ؛ من گاهی در حال نماز که هستم صدای گریه کودکی را می شنوم و نماز را سبک و کوتاه می کنم ، چرا که می ترسم مادرش را به رنج افکنم . (کنزالعمال ، ج ۷، ص ۶۰۱، حدیث ۲۰۴۵۵)

حدیث۵۴

قال الباقر - علیه السلام -: کان رسول الله - صلی الله علیه وآله - اذا سمع المؤ ذن یوذن قال مثل ما یقوله فی کل شی ء؛ رسول خدا (ص) وقتی صدای اذان مؤ ذن را می شنید، و آن جملات را تکرار می کرد. (الکافی ، ج ۳، ص ۳۱۰، ج ۲۹)

حدیث۵۵

قال الصادق - علیه السلام -: کان رسول الله - صلی الله علیه وآله - یقول لبلال اذا دخل الوقت یا بلال اعل فوق الجدار و ارفع صوتک بالاذان ؛ رسول خدا (ص) هنگامی که وقت نماز فرا می رسید به بلال می فرمودند: بالای دیوار (مسجد) برو و اذان را با صدای بلندگو. (وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۲۴)

حدیث۵۶

قال عن حذیفۀ : کان رسول الله - صلی الله علیه وآله -: اذا حزبه امر فرع الی الصلاۀ ؛ شیوه رسول خدا (ص) چنان بود که چنانچه مشکلی برای او پیش می آمد، به نماز پناه می برد و از آن استعانت می جست . (تفسیر درالمنثور، ج ۱، ص ۶۷)

حدیث۵۷

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –: قرة عینی فی الصلاة ؛ روشنی چشم من در نماز است . (نهج الفصاحه ، ص ۲۸۳، حدیث ۱۳۴۳، بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۳)

حدیث۵۸

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : جَعَلَ اللّه جَلّ ثناؤهُ قُرّةَ عَینِی فی الصّلاةِ ، وحَبّبَ إلَیّ الصّلاةَ کما حَبّبَ إلی الجائعِ الطّعامَ ، وإلی الظّمآنِ الماءَ ، وإنّ الجائعَ إذا أکَلَ شَبعَ ، وإنّ الظَمآنَ إذا شَرِبَ رَوِیَ ، وأنا لا أشبَعُ مِن الصّلاةِ ؛ خداوند، جلّ ثناؤه ، نور دیده مرا در نماز قرار داد و نماز را محبوب من گردانید ، همچنان که غذا را محبوب گرسنه و آب را محبوب تشنه . (با این تفاوت که) گرسنه هرگاه غذا بخورد سیر می‌شود و تشنه هرگاه آب بنوشد سیراب می‌شود ، امّا من از نماز سیر نمی‌شوم . مکارم الأخلاق : ۲ / ۳۶۶ منتخب میزان الحکمة : ۳۲۴

حدیث۵۹

امام صادق علیه‌السلام فرمودند: مَا کَلّمَ رَسولُ اللّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله اَلْعِبادَ بِکُنْهِ عَقْلِهِ قَطُّ، قَالَ رَسُولُ اللّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم فرمودند: اِنّا مَعاشِرَ الاَنْبیاءِ اُمِرْنا اَنْ نُکَلِّمَ النّاسَ عَلی قَدْرِ عُقولِهِمْ ؛ رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله هرگز با مردم به اندازه عقل خود سخن نگفتند و فرمودند: ما پیامبران مأموریم که با مردم به اندازه عقل و فهمشان سخن بگوییم. کافی، ج ۱ ، ص ۲۳

حدیث۶۰

پیامبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند: اَمَرَنی رَبّی بِسَبْعِ خِصالٍ: حُبِّ المَساکینِ وَ الدُّنُوِّ مِنْهُم و اَنْ أکثِرَ مِن «لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّه» وَ اَنْ اَصِلَ بِرَحِمی و ان قَطَعَنی و اَن اَنظُرَ الی مَن هُوَ اَسفَلُ مِنّی و لا اَنْظُرَ اِلی مَنْ هُوَ فَوقی و اَن لا یَأخُذَنی فِی اللّهِ لَومَةُ لائِمٍ و اَنْ اَقولَ الحَقَّ وَ اِنْ کانَ مُرّا و اَن لا اَسْاَلَ اَحِدا شَیئا؛ پروردگارم مرا به هفت خصلت امر نموده است: دوست داشتن بینوایان و نزدیک شدن به آنها، ذکر لا حول و لا قوة الا باللّه را بسیار گفتن، با خویشاوندان رابطه برقرار کردن؛ هر چند آنان قطع رابطه کنند، [و در مسائل مادی]، به پایین‌تر از خود نگاه کنم نه به بالاتر، در راه خدا سرزنش ملامتگران را به خود نگیرم، حق را بگویم اگر چه تلخ باشد و از کسی چیزی نخواهم. الاصول الستة عشر، ص ۷۵

حدیث۶۱

پیامبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند: اُمِرْتُ اَن آخُذَ الصَّدَقَةَ مِن اَغْنیاءِکُم فَاَرُدَّها فی فُقَراءِکُم؛ من مأمورم که صدقه (و زکات) را از ثروتمندانتان بگیرم و به فقرایتان بدهم. مستدرک الوسائل، ج ۷، ص ۱۰۵

حدیث۶۲

پیامبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند: اَقْرَبُکُمْ غَدا مِنّی فِی الْمَوْقِفِ اَصْدَقُکُمْ لِلْحَدیثِ وَ اَدّاکُمْ لِلاْمانَةِ وَ اَوفاکُمْ بِالْعَهْدِ وَ اَحْسَنُکُمْ خُلْقا وَ اَقْرَبُکُمْ مِنَ النّاسِ؛ نزدیک‌ترین شما به من در قیامت: راستگوترین، امانتدارترین، وفادارترین به عهد و پیمان، خوش اخلاق‌ترین و نزدیک‌ترین شما به مردم است. امالی طوسی، ص ۲۲۹

حدیث۶۳

پیامبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند: اَوصانی رَبّی بِسَبعٍ: اَوصانی بِالْاِخلاصِ فِی السِّرِّ وَ الْعَلانیَةِ وَ اَن اَعْفُوَ عَمَّن ظَلَمَنی و اُعْطیَ مَن حَرَمَنی و اَصِلَ مَنْ قَطَعَنی و اَن یَکونَ صَمْتی فِکْرا وَ نَظَری عِبَرا؛ پروردگارم هفت چیز را به من سفارش فرمود: اخلاص در نهان و آشکار، گذشت از کسی که به من ظلم نموده، بخشش به کسی که مرا محروم کرده، رابطه با کسی که با من قطع رابطه کرده، و سکوتم همراه با تفکّر و نگاهم برای عبرت باشد. کنزالفوائد، ص ۱۸۴

حدیث۶۴

پیامبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند: اَلا اُخْبِرُکُمْ بِاَبْعَدِکُمْ مِنّی شَبَها؟ قَالُوا: بَلی یا رَسولَ اللّه. قالَ: اَلْفاحِشُ الْمُتَفَحِّشُ الْبَذی ءُ، اَلْبَخِیلُ، اَلْمُخْتَالُ، اَلْحَقودُ، اَلْحَسُودُ، اَلْقاسِی الْقَلْبِ، اَلْبَعِیدُ مِنْ کُلِّ خَیْرٍ یُرْجی، غَیْرُ المَاْمونِ مِنْ کُلِّ شَرٍّ یُتَّقی؛ آیا شما را از کم شباهت ترینتان به خودم آگاه نسازم؟ عرض کردند: چرا، ای رسول خدا! فرمودند: زشتگویِ بی آبرویِ بی شرم، بخیل، متکبر، کینه توز، حسود، سنگدل، کسی که هیچ امیدی به خیرش و امانی از شرش نیست. کافی، ج ۲، ص ۲۹۱، ح ۹

حدیث۶۵

پیامبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند: ألا اُخْبِرُکُمْ بِاَشبَهِکُم بی؟ قَالوا: بَلی یا رَسولَ اللّه. قالَ: اَحسَنُکُم خُلقا وَ اَلیَنُکُم کَنَفا وَ اَبَرُّکُم بِقَرَابَتِهِ وَ اَشَدُّکُم حُبّا لاِخوانِهِ فی دینِهِ وَ اَصبَرُکُم عَلَی الحَقِّ وَ اَکظَمُکُم لِلغَیظِ وَ اَحسَنُکُم عَفْوا وَ اَشَدُّکُم مِن نَفْسِهِ اِنْصافا فِی الرِّضا وَ الْغَضَبِ؛ آیا شما را از شبیه ترینتان به خودم با خبر نسازم؟ گفتند: آری ای رسول خدا! فرمودند: هر کس خوش اخلاق تر، نرم خوتر، به خویشانش نیکوکارتر، نسبت به برادران دینی اش دوست دارتر، بر حق شکیباتر، خشم را فروخورنده تر و با گذشت تر و در خرسندی و خشم با انصاف تر باشد. کافی، ج ۲، ص ۲۴۰، ح ۳۵

حدیث۶۶

پیامبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند: اَنَا اَدیبُ اللّه وَ عَلیٌّ اَدیبی، اَمَرَنی رَبّی بِالسَّخاءِ وَ الْبِرِّ وَ نَهانی عَنِ الْبُخْلِ وَ الْجَفاءِ وَ ما شَیءٌ اَبْغَضُ اِلَی اللّه عَزَّوَجَلَّ مِنَ الْبُخْلِ وَ سوءِ الْخُلُقِ، وَ اِنَّهُ لَیُفْسِدُ العَمَلَ کَما یُفْسِدُ الخَلُّ الْعَسَلَ؛ من ادب آموخته خدا هستم و علی، ادب آموخته من است. پروردگارم مرا به سخاوت و نیکی کردن فرمان داد و از بخل و سختگیری بازَم داشت. در نزد خداوند عزّوجلّ چیزی منفورتر از بخل و بد اخلاقی نیست. بد اخلاقی، عمل را ضایع می کند، آن سان که سرکه عسل را. مکارم الاخلاق، ص ۱۷

حدیث۶۷

امام صادق (علیه‌السلام) فرمودند: کانَ رسولُ اللّه صلی الله علیه و آله أکْثَرَ ما یَجلِسُ تُجاهَ القِبلَةِ؛ پیامبر خدا هنگام نشستن، بیشتر رو به قبله می نشست. میزان الحکمة، ح ۲۵۱۸

حدیث۶۸

امام علی علیه‌السلام (در توصیف پیامبر اکرم) فرمودند: وَهُوَ خاتَمُ النَّبیّینَ، أَجوَدُ النّاسِ کَفّا وَأَرحَبُ النّاسِ صَدرا وَأَصدَقُ النّاسِ لَهجَةً

وَأوفَى النّاسِ ذِمَّةً وَألیَنُهُم عَریکَةً وَأکرَمُهُم عِشرَةً مَن رَآهُ بَدیهَةً هابَهُ وَمَن خالَطَهُ مَعرِفَةً أحَبَّهُ یَقولُ ناعِتُهُ: لَم اَرَقَبلَهُ وَلا بَعدَهُ مِثلَهُ؛ او خاتم پیامبران است. بخشنده ترین مردم بود، سعه صدرش از همه بیشتر (پرحوصله ترین مردم) و راستگوترین و پایبندترین آنان به عهد و پیمان. از همه نرمخوتر بود و رفتارش بزرگوارانه تر. هر کس بدون سابقه قبلی او را می دید، هیبتش او را می گرفت و هر کس با او معاشرت می نمود و او را می شناخت دوستدارش می شد و هر کس می خواست او را وصف کند، می گفت: نظیر او را در گذشته و حال ندیده ام. بحارالأنوار، ج۱۶، ص ۱۹۰، ح۲۷

حدیث۶۹

امام حسین (علیه‌السلام) فرمودند: کانَ صلی الله علیه و آله... یُعطی کُلَّ جُلَسائِهِ نَصیبَهُ وَ لا یَحسَبُ أحَدٌ مِن جُلَسائِهِ أنَّ أحَدا أکرَمُ عَلَیهِ مِنهُ؛ پیامبر صلی الله علیه و آله بهره هر یک از هم نشینان خود را عطا می فرمودند و چنان معاشرت می نمودند که کسی گمان نمی کرد شخص دیگری نزد پیامبر از او گرامی تر باشد. بحارالأنوار، ج۱۶، ص۱۵۲، ح۴

حدیث۷۰

قال الامام علی(علیه‌السلام): فی صِفَةِ النَّبیِّ صلی الله علیه و آله طَبیبٌ دَوّارٌ بِطِبِّهِ قَد أحکَمَ مَراهِمَهُ وَأحمی (أمضی) مَواسِمَهُ یَضَعُ ذلِکَ حَیثُ الحاجَةُ إلَیهِ مِن قُلوبٍ عُمیٍ وَآذانٍ صُمٍّ وَألسِنَةٍ بُکمٍ، مُتَتَبِّعٌ بِدَوائِهِ مَواضِعَ الغَفلَةِ وَمَواطِنَ الحَیرَةِ... ؛ امام علی(علیه‌السلام) در توصیف پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:پزشکی است که با دانش خود، همواره میان مردم می گردند، مرهمهایش را به خوبی فراهم و ابزار کارش را آماده کرده و آنها را هر جا که لازم باشد، از دلهای کور و گوشهای کر و زبانهای گنگ به کار می برد. غفلت گاه ها و جایگاه های حیرت را جستجو و با داروی خود آنها را درمان می کند. نهج البلاغه، خطبه ۱۰۸

حدیث۷۱

پیامبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند : خَیْرُکُم خَیْرُکُم لِنِسائِهِ و اَنَا خَیْرُکُم لِنِسائی؛ بهترین شما کسی است که برای زنان خود بهتر باشد و من بهترین شما برای زن خود هستم. من لایحضره الفقیه، ج ۳، ص ۴۴۳

حدیث۷۲

پیامبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند : اِنّی لَم اُبعَث لَعّانا وَ اِنّما بُعِثتُ رَحمَةً؛ من پیامبر نشده ام که لعن و نفرین کنم، بلکه مبعوث شده ام تا مایه رحمت باشم. کنزالعمال، ح ۸۱۷۶

حدیث۷۳

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: ما استیقظ رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) من نوم قط الا خر لله - عزوجل - ساجدا؛ هیچ گاه رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) از خواب برنخاست ، جز آن که در پیشگاه خداوند به سجده می افتاد. (بحارالانوار، ج ۱۶، ص ۲۵۳).

حدیث۷۴

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: صلوات فرستادن بر پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم)، گناهان را بسان ریختن آب بر آتش از بین می برد. ثواب الاعمال،ص۱۸۷

حدیث۷۵

اِنّا اُمِرْنا مَعاشِرَ الاَنْبیاءِ بِمُداراةِ النّاسِ، کَما اُمِرْنا بِاِقامَةِ الفَرائِضِ؛ ما پیامبران، همان‌گونه که به برپا داشتن واجبات مأمور شده‌ایم، به مدارا کردن با مردم نیز مأمور شده‌ایم. امالی طوسی، ص ۵۲۱

حدیث۷۶

امام حسن عسکری(علیه السلام) فرمودند: بسیار به یاد خدا و بسیار به یاد مرگ باشید. بسیار قرآن تلاوت نمایید و به پیامبر صلوات و درود بفرستید که همانا درود بر پیامبر، معادل ده نیکی است. (بحارالانوار/۷۸/۳۷۲)

حدیث۷۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: مثلی و مثلکم کمثل رجل أو قد نارا فجعل الفراش و الجنادب یقعن فیها و هو یذبّهنّ عنها و أنا آخذ بحجزکم عن النّار و أنتم تفلتون من یدی؛ حکایت من و شما چون مردی است که آتشی بیفروخت و پروانه ها و ملخها بنا کردند در آن بیفتند و وی آنها را از آتش نگه می داشت من کمر بندهای شما را گرفته ام که شما در آتش نیفتید و شما از دست من در می روید. نهج الفصاحه

حدیث۷۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: ما لی و للدّنیا، ما أنا و الدّنیا إلّا کراکب استظلّ تحت شجره ثمّ راح و ترکها؛ مرا با دنیا چه کار من در دنیا چون مسافری هستم که در سایه درختی نشست و برفت و آن را واگذاشت. نهج الفصاحه

حدیث۷۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: لو کان لی مثل أحد ذهبا لسرّنی أن لا یمرّ علیّ ثلاث و عندی منه شی ء إلّا شی ء أرصده لدین؛ اگر به اندازه کوه احد طلا داشتم دوست داشتم پس از سه روز چیزی از آن به نزد من نباشد مگر چیزی که برای قرضی ذخیره کرده باشم. نهج الفصاحه

حدیث۸۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: سألت اللّه أن یجعل حساب أمّتی إلیّ لئلّا تفتضح عند الامم، فأوحی اللّه عزّ و جلّ إلیّ: یا محمّد بل أنا أحاسبهم فإن کان منهم زلّه سترتها عنک لئلا تفتضح عندک؛ از خدا خواستم که حساب امت مرا به من واگذارد تا پیش امتهای دیگر رسوا نشود، پس خدای عز و جل به من وحی کرد ای محمد نه، بلکه من حسابشان را می رسم و اگر گناهی از آنها سر زده از تو پوشیده می دارم که پیش تو نیز رسوا نشود. نهج الفصاحه

حدیث۸۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: خیرکم خیرکم لأهله و أنا خیرکم لأهلی ما أکرم النّساء إلّا کریم و لا أهانهنّ إلّا لئیم؛ بهترین شما کسی است که برای کسان خود بهتر است، من از همه شما برای کسان خود بهترم، بزرگ مردان زنان را گرامی شمارند و فرومایگان زنان را خوار دارند. نهج الفصاحه

حدیث۸۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: بعثت بمداراه النّاس؛ من به مدارا با مردم مبعوث شده ام. نهج الفصاحه

حدیث۸۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: أوتیت جوامع الکلم؛ سخنان مختصر و جامع را به من دادند. نهج الفصاحه

حدیث۸۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: إنّما بعثت لأتمّم مکارم الأخلاق؛ من مبعوث شدم تا فضائل اخلاق را به کمال رسانم. نهج الفصاحه

حدیث۸۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: إنّما أنا بشر مثلکم و إنّ الظّنّ یخطی و یصیب و لکن ما قلت لکم قال اللّه فلن أکذب علی اللّه؛ من انسانی مثل شما هستم و گمان به خطا یا صواب می رود ولی هر چه را بگویم خدا گفته است بر خدا دروغ نمی بندم. نهج الفصاحه

حدیث۸۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: إنّ کذبا علی لیس ککذب علی أحد فمن کذب علیّ متعمّدا فلیتبوّء مقعده من النّار؛ دروغ بستن بر من مثل دروغ بستن بر دیگری نیست هر که به عمد بر من دروغ بندد در آتش جای گیرد. نهج الفصاحه

حدیث۸۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: إنّ ربّی أمرنی أن یکون نطقی ذکرا و نظری عبرا؛ پروردگارم به من فرمان داده که سخنم ذکر باشد و نظرم مایه عبرت. نهج الفصاحه

حدیث۸۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: إنّ اللّه تعالی لم یبعثنی معنّتا و لا متعنّتا و لکن بعثنی معلّما میسّرا. خداوند مرا اشکال گیر و اشکال تراش نفرستاده بلکه آموزگار و آسانگیر فرستاده است. نهج الفصاحه

حدیث۸۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: أنا النّذیر و الموت المغیر و السّاعه الموعد؛ من بیم دهنده ام و مرگ یغماگر است و رستاخیز وعده گاه. نهج الفصاحه

حدیث۹۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: اللّهمّ لا تکلنی إلی نفسی طرفه عین و لا تنزع منّی صالح ما أعطیتنی؛ خداوندا یک لحظه مرا به خودم وامگذار و چیزهای خوبی که به من بخشیده ای از من باز مگیر. نهج الفصاحه

حدیث۹۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: اللّهمّ کما حسّنت خلقی فحسّن خلقی؛ خدایا چنان که صورت مرا نیک کردی سیرتم را نیز نیک کن. نهج الفصاحه

حدیث۹۲

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: إذا أتی علیّ یوم لا أزداد فیه علما یقرّبنی إلی اللّه تعالی فلا بورک لی فی طلوع الشّمس ذلک الیوم؛ اگر روزی بر من بگذرد و در آن روز دانشی نیاموزم که مرا به خداوند نزدیک کند، طلوع آفتاب آن روز بر من مبارک مباد. نهج الفصاحه

حدیث۹۳

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: أدّبنی ربّی فأحسن تأدیبی؛ خداوند مرا ادب آموخت و نیک آموخت. نهج الفصاحه

حدیث۹۴

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء – سلام الله علیها – : مَنْ سَلَّمَ عَلَیْهِ اَوْ عَلَیَّ ثَلاثَةَ أیّام أوْجَبَ اللّهُ لَهُ الجَنَّةَ، قُلْتُ لَها: فی حَیاتِهِ وَ حَیاتِکِ؟ قالَتْ: نَعَمْ وَ بَعْدَ مَوْتِنا ؛ حضرت فاطمه زهرا – سلام الله علیها – فرمودند: هر که بر پدرم ـ رسول خدا ـ و بر من به مدّت سه روز سلام کند خداوند بهشت را برای او واجب می گرداند. راوی گوید: عرضه داشتم: آیا در زمان حیات و زنده بودن؟ فرمودند: چه در زمان حیات ما باشد ;و یا پس از مرگ. بحارالأنوار، ج ۴۳، ص ۱۸۵، ح ۱۷

حدیث۹۵

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء – سلام الله علیها – : أبَوا هذِهِ الاْمَّةِ مُحَمَّدٌ وَ عَلی، یُقْیمانِ أَوَدَّهُمْ، وَ یُنْقِذانِ مِنَ الْعَذابِ الدّائِمِ إنْ أطاعُوهُما، وَ یُبیحانِهِمُ النَّعیمَ الدّائم إنْ واقَفُوهُما ؛ حضرت فاطمه زهرا – سلام الله علیها – فرمودند: حضرت محمّد (صلی الله علیه وآله) و علی – علیه السلام –، والِدَین این امّت هستند، چنانچه از آن دو پیروی کنند آن ها را از انحرافات دنیوی و عذاب همیشگی آخرت نجات می دهند و از نعمت های متنوّع و وافر بهشتی بهره مندشان می سازند. بحارالأنوار، ج ۲۳، ص ۲۵۹، ح ۸

حدیث۹۶

قالَ رَسُولُ اللّهِ – صلى الله عليه وآله – لِعَلِى – عليه السلام – : أَنَا رَسُولُ اللّهِ الْمُبَلِّغُ عَنْهُ، وَ أَنْتَ وَجْهُ اللّهِ وَ الْمُؤْتَمُّ بِهِ، فَلا نَظير لى إلاّ أَنْتَ، وَ لاـ مِثْلَ لَکَ إلاّ أَنَا؛ رسول خدا – صلی الله علیه وآله – به امام علی – علیه السلام – فرمودند: من رسول خدا هستم، که از طرف او تبلیغ و هدایت می نمایم و تو وجه اللّه می باشی، که امام و مقتدای (بندگان خدا) خواهی بود، پس نظیری برای من وجود ندارد مگر تو و همانند تو نیست مگر من. تفسیر البرهان، ج ۴، ص ۱۸۴

حدیث۹۷

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند : اعطانی الله – عز و جل – فاتحهٔ الکتاب؛ خداوند سوره حمد را به من عطا کرده است . (امالی شیخ صدوق ، ص ۱۱۷)

حدیث۹۸

پیامبراکرم صلی‌اللّه‌علیه‌وآله وسلم می فرمایند : اِنّی لَمْ اُبْعَثْ لَعّانا وَ اِنّما بُعِثْتُ رَحْمَهًٔ؛ من پیامبر نشده‌ام که لعن و نفرین کنم، بلکه مبعوث شده‌ام تا مایه رحمت باشم. کنزالعمال ، ح ۸۱۷۶ .

حدیث۹۹

پیامبراکرم صلی‌اللّه‌علیه‌وآله وسلم می فرمایند : خَیْرُکُم خَیْرُکُم لِنِسائِهِ و اَنَا خَیْرُکُم لِنِسائی؛ بهترین شما کسی است که برای زنان خود بهتر باشد و من بهترین شما برای زن خود هستم. من لایحضره الفقیه، ج ۳، ص ۴۴۳.

حدیث۱۰۰

امام کاظم علیه‌السلام می فرمایند: کانَ النَّبیُّ صلی‌اللّه‌علیه‌وآله اِذا اَصْبَحَ مَسَحَ عَلی رُؤوسِ وُلْدِهِ وَ وُلْدِ وُلْدِهِ؛ هرگاه صبح می‌شد پیامبر صلی‌اللّه‌علیه‌وآله دست نوازش بر سر فرزندان و نوه‌های خود می‌کشیدند . عدهٔ الداعی، ص ۷۹.

حدیث۱۰۱

پیامبراکرم صلی‌اللّه‌علیه‌وآله وسلم می فرمایند : پروردگارم مرا به هفت خصلت امر نموده است: دوست داشتن بینوایان و نزدیک شدن به آنها، ذکر لا حول و لا قوهٔ الا باللّه را بسیار گفتن، با خویشاوندان رابطه برقرار کردن؛ هر چند آنان قطع رابطه کنند، [و در مسائل مادی]، به پایین‌تر از خود نگاه کنم نه به بالاتر، در راه خدا سرزنش ملامتگران را به خود نگیرم، حق را بگویم اگر چه تلخ باشد و از کسی چیزی نخواهم. الاصول الستهٔ عشر، ص ۷۵.

حدیث۱۰۲

پیامبراکرم صلی‌اللّه‌علیه‌وآله وسلم می فرمایند : اُمِرْتُ اَن آخُذَ الصَّدَقَهَٔ مِن اَغْنیاءِکُم فَاَرُدَّها فی فُقَراءِکُم؛ من مأمورم که صدقه (و زکات) را از ثروتمندانتان بگیرم و به فقرایتان بدهم. مستدرک الوسائل، ج ۷، ص ۱۰۵ .

حدیث۱۰۳

امام علی علیه‌السلام می فرمایند: کانَ النَّبیُّ صلی‌الله‌علیه‌وآله اذا سُئِلَ شَیئا فَاِذا اَرادَ اَنْ یَفْعَلَهُ قالَ: نَعَم وَ اذا اَراد اَنْ لا یَفْعَلَ سَکَتَ و کانَ لا ـ یَقول لِشَیءٍ لا... ؛ هرگاه از رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله چیزی تقاضا می‌شد، اگر ایشان آن را می‌خواستند انجام دهند، می‌فرمودند: بله و اگر نمی‌خواستند انجام دهند، سکوت می‌نمودند و هیچ‌گاه ایشان برای چیزی نه نمی‌گفتند. بحارالأنوار، ج ۹۳، ص ۳۲۷.

حدیث۱۰۴

امام علی علیه‌السلام می فرمایند: کانَ صلی‌الله‌علیه‌وآله لا یَذُمُّ اَحدا وَ لا یُعَیِّرُهُ وَ لا یَطْلُبُ عَثَراتِهِ وَ لا عَوْرَتَهُ وَ لا یَتَکَلَّمُ اِلّا فیما رَجا ثَوابَهُ؛ رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله ، هرگز بدگویی کسی را نمی‌کردند، سرزنش نمی‌نمودند و در پی لغزش‌ها و اسرار دیگران نبودند و [درباره دیگران]، چیزی جز خیر (خوبی) نمی‌گفتند. عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۲۸۴ .

حدیث۱۰۵

امام کاظم علیه‌السلام می فرمایند: اِنَّ رَسولَ اللّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله کانَ اذا اَتاهُ الضَّیْفُ اَکَلَ مَعَهُ وَ لَمْ یَرْفَعْ یَدَهُ مِنَ الْخِوانِ حَتّی یَرْفَعَ الضَّیْفُ یَدَهُ؛ رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله هرگاه میهمان داشتند، با او غذا می‌خوردند و دست از سفره و غذا نمی‌کشیدند، تا آن‌که میهمان دست از غذا خوردن بکشد. کافی، ج ۶، ص ۲۸۶ .

حدیث۱۰۶

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم می فرمایند : لا یُبَلِّغُنی اَحَدٌ مِنْکُم عَنْ اَحَدٍ مِن اَصحابی شَیئا، فَاِنّی اُحِبُّ اَنْ اَخْرُجَ اِلَیکُم و اَنَا سَلیمُ الصَّدرِ؛ کسی از شما حق ندارد از هیچ یک از یارانم چیزی به من بگوید؛ زیرا دوست دارم در حالی که چیزی از شما در دلم نیست به سویتان بیایم. مکارم الاخلاق، ص ۱۷ .

حدیث۱۰۷

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند: کانَ رَسولُ اللّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله یُداعِبُ وَ لا یَقولُ اِلّا حَقّا؛ رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله شوخی می‌کردند ولی جز حقّ چیزی نمی‌گفتند. مستدرک الوسائل، ج ۸ ، ص ۴۰۸.

حدیث۱۰۸

امام علی علیه‌السلام می فرمایند: کانَ رَسولُ اللّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله لَیَسُرُّ الرَّجُلَ مِنْ اَصحابِهِ اذا رَآهُ مَغْموما بِالْمُداعَبَةِ وَ کانَ صلی‌الله‌علیه‌وآله یَقولُ: اِنَّ اللّهَ یُبْغِضُ الْمُعَبِّسَ فی وَجْهِ اِخْوانِهِ؛ هرگاه رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله یکی از اصحاب خود را غمگین می‌دیدند، با شوخی او را خوشحال می‌کردند و می‌فرمودند: خداوند، کسی را که با برادران (دینی) اش با ترشرویی و چهره عبوس روبرو شود، دشمن می‌دارد. رسائل شهید ثانی، ص ۳۲۶ .

حدیث۱۰۹

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم می فرمایند : اَوصانی رَبّی بِسَبعٍ: اَوصانی بِالْاِخلاصِ فِی السِّرِّ وَ الْعَلانیَةِ وَ اَن اَعْفُوَ عَمَّن ظَلَمَنی و اُعْطِیَ مَن حَرَمَنی و اَصِلَ مَنْ قَطَعَنی و اَن یَکونَ صَمْتی فِکْرا وَ نَظَری عِبَرا؛ پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم می فرمایند : پروردگارم

هفت چیز را به من سفارش فرمود: اخلاص در نهان و آشکار، گذشت از کسی که به من ظلم نموده، بخشش به کسی که مرا محروم کرده، رابطه با کسی که با من قطع رابطه کرده، و سکوتم همراه با تفکّر و نگاهم برای عبرت باشد. کنزالفوائد، ص ۱۸۴ .

حدیث۱۱۰

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند: مَا کَلَّمَ رَسولُ اللّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله اَلْعِبادَ بِکُنْهِ عَقْلِهِ قَطُّ، قَالَ رَسُولُ اللّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله : اِنّا مَعاشِرَ الْأَنْبیاءِ اُمِرْنا اَنْ نُکَلِّمَ النّاسَ عَلی قَدْرِ عُقولِهِمْ ؛ رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله هرگز با مردم به اندازه عقل خود سخن نگفتند و فرمودند: ما پیامبران مأموریم که با مردم به اندازه عقل و فهمشان سخن بگوییم. کافی، ج ۱ ، ص ۲۳ .

حدیث۱۱۱

امام علی علیه‌السلام می فرمایند: او که خاتم پیامبران بود، بخشنده‌ترین، پرحوصله‌ترین، راستگوترین، پایبندترین مردم به عهد و پیمان، نرم‌خوترین و خوش مصاحبت‌ترین مردم بود، هر کس بدون سابقه قبلی او را می‌دید، هیبتش او را می گرفت و هر کس با او معاشرت می‌نمود و او را می‌شناخت دوستدارش می‌شد و هر کس می‌خواست او را تعریف کند، می گفت: نظیر او را پیش از او و پس از او ندیده‌ام. بحارالأنوار، ج ۱۶، ص ۱۹۰ .

حدیث۱۱۲

امام حسین علیه‌السلام می فرمایند: کانَ صلی‌الله‌علیه‌وآله ... لا یَحْسَبُ اَحَدٌ مِنْ جُلَسائِهِ اَنَّ اَحَدا اَکْرَمُ عَلَیْهِ مِنْهُ؛ پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله چنان با هم‌نشینان رفتار می‌نمودند که هیچ یک از آنان گمان نمی کرد کسی نزد آن حضرت از وی گرامی‌تر باشد. عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۲۸۴ .

حدیث۱۱۳

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم می فرمایند : اِنَّما بُعِثْتُ لِاُتَمِّمَ مَکارِمَ الْأَخْلاقِ؛ من تنها برانگیخته شده‌ام تا اخلاق بزرگوارانه را به کمال رسانم. بحارالأنوار، ج ۷۱، ص ۳۸۲.

حدیث۱۱۴

امام علی علیه‌السلام می فرمایند: کانَ رَسولُ اللّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله لا یُؤْثِرُ عَلَی الصَّلاةِ عَشاءً وَ لا غَیْرَهُ وَ کانَ اذا دَخَلَ وَقْتُها کَاَنَّهُ لا یَعْرِفُ اَهْلاً وَ لا حَمیما؛ رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله چیزی مثل شام و غیر آن را بر نماز مقدم نمی‌داشتند و هنگامی که وقت نماز می‌رسید، گویی که هیچ یک از اهل خانه و دوستان را نمی‌شناختند. مجموعه ورام، ج ۲، ص ۷۸.

حدیث۱۱۵

امام رضا علیه‌السلام می فرمایند: اِنّا اَهلُ بَیْتٍ نَری وَعدَنا عَلَینا دَینا کَما صَنَعَ رَسولُ اللّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله ؛ ما اهل بیت، وعده‌های خود را برای خودمان، بدهی و دِین حساب می کنیم، چنانکه رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله چنین می کردند. تحف العقول، ص ۴۴۶.

حدیث۱۱۶

امـام علی علیه‌السـلام می فرماینـد: کُنّا اِذَا احْمَرَّ الْبَاْسُ وَ لَقِیَ القَومُ الْقَوْمَ اتَّقَیْنا بِرَسولِ اللّهِ صـلی‌الله‌علیه‌وآله فَما یَکونُ اَحَـدٌ اَقْرَبَ اِلَی الْعَدُوِّ مِنْهُ ؛(وقتی که آتش جنگ بر افروخته می‌شد و دو لشکر به هم می‌رسیدند، به پیامبر پناهنده می‌شدیم و کسی نبود که از آن حضرت به دشمن نزدیک‌تر باشد. مکارم الاخلاق، ص ۱۸.

حدیث۱۱۷

رسول خـدا (ص) به امام علی (ع) فرمودنـد: من رسول خـدا هسـتم، که از طرف او تبلیغ و هدایت می کنم. و تو وجه اللّه هستی، که امام و مقتـدای (بنـدگان خـدا) خواهی بود، پس نظیری برای من وجود ندارد مگر تو و همانند تو نیست، مگر من. تفسـیر البرهان: ج ۴، ص ۱۸۴

حدیث۱۱۸

پیامبراکرم صـلی‌الله‌علیه‌وآله : لَمّا خَلَقَ اللّه الْمَعیشَـهَ جَعَلَ الْبَرَکاتِ فِی الْحَرثِ وَ الْغَنَمِ؛ چون خداونـد، وسایل زنـدگی مردم را آفرید، برکت‌ها را در کشاورزی و گوسفندداری قرار داد. کنزالعمّال، ح ۹۳۵۴

حدیث۱۱۹

پیامبراکرم صـلی‌الله‌علیه‌وآله : مَنْ تَسَـمّی بِاسـمی یَرجو بَرَکَتی وَ یُمْنی، غَدَتْ عَلَیْهِ الْبَرَکَهُ وَ راحتَ اِلی یَوْمِ القیامَهِ؛ هر کس به نام من نامگـذاری کند و برکت و خجسـتگی مرا امید داشـته باشد، برکت به سوی او خواهد آمد و تا قیامت (باقی) خواهد بود. کنزالعمّال، ح ۴۵۲۲۱.

حدیث۱۲۰

رسول خـدا (صـلی الله علیه و آله و سـلم) می فرماینـد: خداونـد مرا اشـکال گیر و اشـکال تراش نفرسـتاده بلکه آموزگار و آسانگیر فرستاده است. (نهج الفصاحه ، حدیث ۷۲۵)

حدیث۱۲۱

امام علی (علیه السـلام) می فرماینـد: سـیره و روش حضـرت محمد (صـلی الله علیه و آله و سـلم)میانه روی و کار او راهنمایی به راه راست و گفتارش جدا کننده حق از باطل و حکمتش عادلانه و سـخنانش بیان کننده (مشـکلات) و سـکوتش رساترین زبان ها بود. غررالحکم ، باب حضرت محمد (ص)

حدیث۱۲۲

امام علی (علیه السـلام) می فرماینـد: حضـرت محمد (صـلی الله علیه و آله) با شـکم گرسـنه از دنیا رفت و با سـلامت جان و روح به آخرت وارد شد ، سـنگی روی سـنگ نگذاشت ، تا آنکه راه خود را پیمود و دعوت پروردگارش را اجابت نمود. غررالحکم ، باب حضرت محمد (ص)

حدیث۱۲۳

پیامبراکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرماینـد : بی اُنذِرتُم وَ بِعَلیٍّ بنِ أبی طالِبِ اهْتَدَیتُم... وَ بِالْحَسَنِ اُعْطیتُمُ الْاحسانُ وَ بِالْحُسَینِ تَسعَدونَ وَ بِهِ تَشقونَ ألا وَ إنَّ الْحُسَینَ بابٌ مِن أبوابِ الْجَنَّةِ مَن عاداهُ حَرَّمَ اللّهُ عَلَیهِ ریحَ الْجَنَّةِ؛ به وسیله من هشدار داده شدید و به وسیله علی علیه السلام هدایت می‌یابید و به وسیله حسن احسان می‌شوید و به وسیله حسین خوشبخت می گردید و بدون او بدبخت. بدانیـد که حسین دری از درهای بهشت است، هر کس با او دشمنی کند، خداوند بوی بهشت را بر او حرام می کند. مأة منقبة، ص ۲۲.

حدیث۱۲۴

پیامبراکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرماینـد : أَمَرَنی رَبّی بِمُداراةِ النّاسِ کَما أَمَرَنی بِأَداءِ الْفَرائِضِ؛ پروردگارم، همان گونه که مرا به انجام واجبات فرمان داده، به مدارا کردن با مردم نیز فرمان داده است. کافی، ج ۲، ص ۱۱۷، ح ۴.

حدیث۱۲۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماینـد: مَن تَسَمّی بِاسمی یَرجو بَرَکَتی وَ یُمنی، غَدَت عَلَیهِ البَرَکَةُ وَ راحتَ اِلی یَومِ القیامَةِ؛ هر کس به نام من نامگذاری کنـد و برکت و خجستگی مرا امیـد داشته باشـد، برکت به سوی او خواهـد آمـد و تا قیامت (باقی) خواهد بود. کنزالعمّال، ح ۴۵۲۲۱

حدیث۱۲۶

رسول اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند: اِنّی لَم اُبعَث لَعّانا وَ اِنّما بُعِثتُ رَحمَةً من پیامبر نشده‌ام که لعن و نفرین کنم، بلکه مبعوث شده‌ام تا مایه رحمت باشم. مشکاة الانوار، ص ۱۵۷

حدیث۱۲۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودنـد: کانَ رَسولُ اللّهِ صلی الله علیه و آله یـداعِبُ وَ لا یقولُ اِلاّ حَقّـا؛ رسول اکرم صلی الله علیه و آله شوخی می کردند ولی جز حقّ چیزی نمی گفتند. (مستدرک الوسائل، ج ۸، ص ۴۰۸)

حدیث۱۲۸

پیامبر اعظم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودنـد: اِنّا اُمِرنـا مَعاشِرَ الاَنبیـاءِ بِمُداراةِ النّاسِ، کمـا اُمِرنـا بِاقامَةِ الفَرائِضِ؛ ما پیامبران، همان‌گونه که به برپا داشتن واجبات مأمور شده‌ایم، به مدارا کردن با مردم نیز مأمور شده ایم. (ارشاد القلوب، ج ۱، ص ۱۱۵)

حدیث۱۲۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودنـد: أَمَرَنی رَبّی بِمُداراةِ النّاسِ کما أَمَرَنی بِأَداءِ الفَرائِضِ. پروردگارم، همان گونه که مرا به انجام واجبات فرمان داده، به مدارا کردن با مردم نیز فرمان داده است. (کافی، ج ۲، ص ۱۱۷، ح ۴.)

حدیث۱۳۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: أَمَرَنی رَبّی بِمُـداراةِ النّاسِ کما أَمَرَنی بِأَداءِ الفَرائِضِ. پروردگارم، همان گونه که مرا به انجام واجبات فرمان داده، به مدارا کردن با مردم نیز فرمان داده است. (کافی، ج ۲، ص ۱۱۷، ح ۴.)

حدیث۱۳۱

حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: خدای بزرگ پیامبر خود را تربیت کرد و چون ادب را در او به کمال رساند، فرمود: همانا تو دارای خلقی عظیم هستی آنگاه کار دین و امت را به او سپرد تا بندگانش را اداره کند. اصول کافی، ج ۱، ص ۲۶۶.

حدیث۱۳۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) هرگز سخن کسی را قطع نمی کردند، مگر آنگاه که بیش از حد حرف می زد (یا از حد مشروع فراتر می رفت) آن وقت او را نهی می کردند یا بر می خاستند. سنن النبی، ص ۱۸.

حدیث۱۳۳

پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله و سلم)، وقتی به خانه ی خویش می رفتند، اوقاتشان را سه قسمت می کردند: بخشی برای خدای متعال، بخشی مخصوص خانواده و قسمتی هم برای کارهای شخصی خود. مکارم الاخلاق، ص ۱۳.

حدیث۱۳۴

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) از ستمی که به ایشان می شد. انتقام نمی گرفتند، مگر آن که حریم الهی هتک شود، که در آن صورت خشم می کردند و غضبشان برای خدا بود. سنن النبی، ص ۴۵.

حدیث۱۳۵

مکارم الاخلاق، ص ۱۴.

حدیث۱۳۶

هرگز دیده نشد که پیامبر گرامی (صلی الله علیه و آله و سلم) پای خود را پیش کسی دراز کنند. بحارالانوار، ج ۱۶، ص ۲۳۶.

حدیث۱۳۷

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) هیچ چیز را بر نماز مقدم نمی داشتند. هرگاه نماز فرا می رسید، رسول خدا دیگر نه خانواده می شناختند و نه دوست. سنن النبی، ص ۲۶۸.

حدیث۱۳۸

حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: خدای بزرگ پیامبر خود را تربیت کرد و چون ادب را در او به کمال رساند، فرمود: همانا تو دارای خلقی عظیم هستی، آنگاه کار دین و امت را به او سپرد تا بندگانش را اداره کند. اصول کافی، ج ۱، ص ۲۶۶.

حدیث۱۳۹

امام صادق(سلام الله علیه) می فرمایند: کان رسول الله یحمدالله فی کل یوم ثلاث ماۂ و سنین مرۂ. رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) هر روز سیصد و شصت بار خدا را حمد می کردند. بحارالانوار، ج۱۶، ص ۲۵۷.

حدیث۱۴۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: چ من اتانی زائرا کنت شفیعه یوم القیامه. هر که به زیارت من بیاید در روز قیامت شفیع او باشم. بحارالانوار، ج۱۰۰، ص ۱۴۲.

حدیث۱۴۱

قال الإمام الصّادق - علیه السلام - : ما أَعجَبَ رسول الله - صلّی الله علیه و آله - شیْءٌ من الدنیا إلا أن یکون فیها جائعاً خائفاً. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: چیزی از دنیا جز گرسنگی و ترس (از خدا)، رسول الله - صلّی الله علیه و آله - را خوشحال نمی ساخت. «الکافی، ج ۲، ص ۱۲۹»

حضرت فاطمه(س)

حدیث۱

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: ان فاطمۂ بنت رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) لم تزل مظلومۂ من حقها ممنوعۂ و عن میراثها مدفوعۂ لم تحفظ فیها وصیۂ رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) و لا روعی فیها حقه و لا حق الله عزوجل و کفی بالله خاکما و من الظالمین منتقما. فاطمه دختر پیامبر همواره مظلوم بود و از حق خود وارث پدر محروم گردید و درباره او به توصیه پیامبر عمل نشد و حق پیامبر و خدای بزرگ نسبت به فاطمه مراعات نشد و خدا به عنوان داور و انتقام گیرنده از ستمگران کافی است. امالی شیخ طوسی: ۱۵۵.

حدیث۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ان فاطمۂ (سلام الله علیها) مکثت بعد رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) خمسۂ و سبعین یوما و کان دخلها حزن شدید علی ابیها و کان یأتیها جبرئیل فیحسن عزائها علی ابیها و یطیب نفسها و یخبرها عن ابیها و مکانه و یخبرها یما یکون بعدها فی ذریتها و کان علی (علیه السلام) یکتب ذلک. حضرت فاطمه (سلام الله علیها) پس از پیامبر فقط ۷۵ روز زنده بود و در این مدت غم جانکاه فراق پدر او را رنج می داد. بهمین خاطر جبرئیل می آمد و او را تسلی می داد و با سخنان و خبرهائی که از موقعیت و مکان پدرش می داد به او آرامش می بخشید و گاهی نیز از حوادث آینده و زندگی و سرنوشت فرزندانش برای او سخن می گفت و علی (علیه السلام) همه آنها را می نوشت. کافی ج ۱: ۴۵۸.

حدیث۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: عاشت فاطمۂ (سلام الله علیها) لم ترکاشرۂ و لا ضاحکۂ تأتی قبور الشهدأ فی کل جمعۂ مرتین الأثنین و الخمیس فتقول: هیهنا کان رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) و هیهنا کان المشرکون. حضرت فاطمه (سلام الله علیها)

- پس از پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) - خندان و خوشحال دیده نشد. هر هفته دو بار - روزهای دوشنبه و پنجشنه - بر سر تربت شهیدان احد می آمد. آنگاه - به یاد خاطرات گذشته - می گفت: پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) در اینجا مستقر بود و مشرکین در آنجا. کافی، ۶: ۵۶۱.

حدیث۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: البکائون خمسهٔ: آدم، و یعقوب، و یوسف، (علیه السلام) و فاطمهٔ (سلام الله علیها) بنت محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) و علی بن الحسین (علیه السلام). ... اما فاطمهٔ (سلام الله علیها) فبکت علی رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) حتی تأذی بها اهل المدینهٔ فقالوا لها: قد اذیتنا بکثرهٔ بکائک، فکانت تخرج الی المقابر - مقابر الشهدأ - فتبکی حتی تقضی حاجتها ثم تنصرف. گریه کنندگان - معروف تاریخ - پنج نفرند: آدم و یعقوب و یوسف (علیه السلام) و فاطمه زهرا (سلام الله علیها) و امام سجاد (علیه السلام) آنگاه حضرت صادق (علیه السلام) در بیان علت گریه آنان می فرماید: ... فاطمه (سلام الله علیها) نیز آن قدر بر فراق پدر گریست که مردم مدینه به زحمت افتاده و گفتند: با گریه بسیارت ما را آزردی، او نیز ناچار به سوی مزار شهدای احد می رفت و آن قدر گریه می کرد تا آرام می گرفت و بر می گشت. الخصال: ۲۷۲، ح ۱۵.

حدیث۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: انما سمیت فاطمهٔ (سلام الله علیها) محدثهٔ لان الملائکهٔ کانت تهبط من السمأ فتنادیها کما تنادی مریم بنت عمران فتقول: یا فاطمهٔ ان الله اصطفاک و طهرک و اصطفاک علی نسأ العالمین یا فاطمهٔ اقنتی لربک و اسجدی و ارکعی مع الراکعین فتحدثهم و یحدثونها. فاطمه زهرا (علیه السلام) به آن جهت ((محدثه)) نام گرفت که ملائکه از آسمان فرود می آمد و او را صدا می زد همانگونه که مریم (علیه السلام) را ندا می داد و می گفت: ((ای فاطمه، خدا تو را برگزید و پاکیزه ساخت و بر همه زنان عالم برتری داد. ای فاطمه همواره خدا را عبادت کن و برای او سجده نما و همراه با رکوع کنندگان به درگاه او رکوع کن)). او با فرشتگان سخن می گفت و آنان نیز با او سخن می گفتند. علل الشرائع: ۲۱۶.

حدیث۶

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: ان فاطمهٔ (سلام الله علیها) بنت رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) کانت تزور قبر حمزهٔ (صلی الله علیه و آله و سلم) ترمه و تصلحه و قد تعلمته بحجر؛ فاطمه (سلام الله علیها) دختر پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) همواره به زیارت قبر حمزه می رفت، و آن را با سنگ نشان گذاشته بود و به تعمیر و اصلاح آن می پرداخت. وفاء الوفاء ۳: ۹۳۲.

حدیث۷

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: انها استقت بالقربهٔ حتی اثر فی صدرها وطحنت بالرحی حتی مجلت یداها و کسحت البیت حتی اغبرت ثیابها و اوقدت النار تحت القدر حتی دکنت ثیابها. فاطمه آن قدر با کوزه آب کشید تا در سنیه اش اثر گذاشت و آن قدر با آسیاب آرد کرد که دستانش تاول زود و آن قدر خانه جاروب کرد که لباسش غبار آلود شد و آن قدر آتش بر زیر دیگ افروخت که بر لباسش دود خاکستر نشست. علل الشرائع ج ۲: ۶۵.

حدیث۸

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: - فوالله - ما اغضبتها و لا اکرهتها علی امر حتی قبضها الله عزوجل الیه و لا اغضبتنی و لا عصت لی امرا. و لقد کنت انظر الیها فتنکشف عنی الهموم و الأخزان. به خدا سوگند هیچ گاه فاطمه (سلام الله علیها) را به خشم نیاوردم و او را بر کاری - که میل نداشت - وادار نکردم تا روزی که خداوند او را برد و او نیز هیچگاه مرا به خشم نیاورد و از فرمان من سرپیچی نکرد و هر گاه که به او می نگریستم نگرانیها و غمها از من زدوده می شد. کشف الغمهٔ ج ۱: ۳۶۳

حدیث۹

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: کان صداق فاطمهٔ (سلام الله علیها) جرد برد حبرهٔ و درع حطمیهٔ و کان فراشها اهاب کبش یلقیانه و یفرشانه و ینامان علیه. مهر - کابین - حضرت فاطمه (سلام الله علیها) لباس کهنه و زرهی بود و فرش خانه او پوست میشی که آنرا می انداختند و بر آن می خوابیدند. کافی ج ۵: ۳۷۸.

حدیث۱۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ان فاطمهٔ علیهاالسلام بنت رسول الله (ص) کانت مسبحتها من خیوط صوف مفتل علیه عدد التکبیرات فکانت علیهاالسلام تدیرها بیدها تکبر و تسبح الی ان قتل حمزهٔ بن عبد المطلب فاستعملت تربته و عملت التسابیح فاستعمها الناس تسبیح حضرت فاطمه علیهاالسلام نخی بود که بر آن به تعداد تکبیرات - ۳۴ عدد - گره زده بود و آن را در دستش می چرخانید و تکبیر و تسبیح می گفت تا وقتی که حمزه شهید شد، تسبیح از تربت او ساخت. و از آن پس ساختن تسبیح در میان مردم رواج یافت. وسائل الشیعه ج ۴: ۱۰۳۳

حدیث۱۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان لأمی فاطمهٔ (سلام الله علیها) صلاهٔ تصلیها علمها جبرئیل، رکعتان تقرء فی الأولی: الحمد مرهٔ و: انا انزلناه فی لیلهٔ القدر، مأهٔ مرهٔ و فی الثانیهٔ: الحمد مرهٔ، و مأهٔ مرهٔ: قل هو الله احد، فاذا سلمت سبحت تسبیح الطاهرهٔ (علیه السلام). مادر ما فاطمه (سلام الله علیها) همواره دو رکعت نماز می خواند که جبرئیل به او آموخته بود، در رکعت اول آن پس از حمد صد بار سوره قدر و در رکعت دوم پس از حمد صد بار سوره توحید را می خوانی، و پس از سلام نماز. تسبیحات حضرتش را نیز می گویی. جمال الاسبوع: ۱۷۳

حدیث۱۲

حضرت موسی بن جعفر (علیه السلام) فرمودند: کانت فاطمهٔ (سلام الله علیها) اذا دعت تدعو للمؤمنین و المؤمنات ولا تدعو لنفسها فثیل لها یا بنت رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) انک تدعین للناس و لاتدعین لنفسک فقالت (علیه السلام): الجار ثم الدار. هرگاه حضرت فاطمه (سلام الله علیها) دعا می کرد برای زنان و مردان مؤمن دعا می کرد و برای خود دعا نمی کرد. به او گفته شد: چرا شما برای مردم دعا می کنید اما برای خودتان دعا نمی کنید؟ فرمودند: اول همسایه آنگاه درون خانه. علل الشرائع، ج ۱: ۲۱۶.

حدیث۱۳

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: و کانت فاطمهٔ (سلام الله علیها) لاتدع احدا من اهلها ینام تلک اللیلهٔ - لیلهٔ القدر - و تداویهم بقلهٔ الطعام و تتأهب لها من النهار و تقول: محروم من حرم خیرها. فاطمه (سلام الله علیها) نمی گذاشت کسی از اهل خانه در شبهای

قدر به خواب رود. به آنان غذای کم می داد و از روز قبل برای احیای شب قدر آماده می شد و می فرمودند: محروم کسی است که از برکات این شب محروم باشد. دعائم الاسلام، ج ۱: ۲۸۲.

حدیث۱۴

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: ان ابنتی فاطمة ملأ الله قلبها و جوارحها ایمانا الی مشاشها، فتفرغت لطاعة الله. خداوند قلب دخترم فاطمه و سراپای وجود او را پر از ایمان کرده است، پس او - بهمین خاطر - همواره در اطاعت خداست. دلائل الامامه: ۱۳۹، ح ۴۷

حدیث۱۵

عَن الامام الصادق - علیه السّلام - : لما زُفّتْ فاطمةُ الی عَلیٍ - علیه السّلام - نَزلَ جبرئیلُ و میکائیلُ و اسرافیلُ ... فَکبرَ جَبرئیلُ و کبر اسرافیلُ و کبر میکائیلُ فکبرتِ الملائکةُ و جرت السُنةُ بالتکبیرِ فی الزفافِ الی یومِ القیامةِ. امام صادق علیه السّلام - فرمودند: وقتی که شب عروسی حضرت فاطمه - سلام الله علیها - فرا رسید، جبرئیل و میکائیل و اسرافیل آمدند. جبرئیل تکبیر گفت و سپس اسرافیل و پس از آن میکائیل تکبیر گفت و آنگاه فرشتگان نیز تکبیر گفتند و بر این اساس «سنت» است که در شب عروسی «تکبیر» گفته شود. «سنن النبی، ص ۱۵۰»

حدیث۱۶

عن الامام جعفر بن محمد - علیه السّلام - عن آبائه - علیهم السّلام - قال: لمّا حضرَتْ فاطمةَ الوفاةُ بَکَتْ، فقالَ لها امیرالمؤمنین یا سیدتی ما یبکیکِ ؟ قالتْ: ابکی لِما تَلقی بَعدی. امام صادق - علیه السّلام - از قول پدرانشان - علیهم السّلام - فرمودند: زمانی که حضرت فاطمه - سلام الله علیها - در حال احتضار بودند و وفاتشان نزدیک شد، شروع به گریه کردند، امیرالمؤمنین - علیه السّلام - فرمودند: ای بانوی من چرا گریه می کنی. حضرت زهرا - سلام الله علیها - فرمودند: بر آنچه بعد از من (از رنجها و سختی ها) می بینی گریه می کنم. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۱۸»

حدیث۱۷

عن ابی عبدالله الحسین - علیه السلام - : لما قُبِضَتْ فاطمةُ - سلام الله علیها - دفنَها امیرُ المومنین سِرّاً و عفا علی مَوضِعِ قَبرِها. امام حسین - علیه السّلام - فرمودند: چون فاطمه - سلام الله علیها - وفات کرد، امیرالمومنین - علیه السّلام - او را پنهانی به خاک سپرد و محل قبرش را ناپدید کرد. «اصول کافی، ج ۲، ص ۳۵۶»

حدیث۱۸

عن ابی الحسن - علیه السّلام - قال: اِنَّ فاطمةَ - سلام الله علیها - صدیقةٌ شهیدةٌ. امام کاظم - علیه السّلام - فرمودند: همانا فاطمه - سلام الله علیها - زنی بسیار راستگو بود که به شهادت رسید. «اصول کافی، ج ۱، ص ۴۵۸»

حدیث۱۹

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : اِنَّ فاطمةَ لتشفع یومَ القیامةِ فیمن اَحَبَّها و تَولّاها و احبَّ ذُرِّیتها و تولّاهم و یَشْفَعُها الله فیهم و

یدْخلُهم الجنةَ بِشفاعَتها. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: همانا فاطمه در روز قیامت برای کسی که محب و دوست دار او و فرزندانش باشد، شفاعت می کند و خداوند شفاعت او را در مورد این افراد می پذیرد و آنها را با شفاعت او وارد بهشت می کند. «القطره من بحار مناقب النبی و العترة، ج ۲، ص ۱۸۹»

حدیث۲۰

قال النبی – صلّی الله علیه و آله –: یا سلمانُ حُبُّ فاطمةَ یَنْفَعُ فی مائةِ مَوطنٍ ایسَرُ تلكَ المواطنِ: الموتُ و القبرُ و المیزانُ و المحشرُ و الصراطُ و المحاسبةُ. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: ای سلمان محبت فاطمه و دوست داشتن او در صد موقف و جایگاه از مواقف قیامت سودمند است، آسان ترین این مواقف: مرگ و قبر و میزان و محشر و (پل) صراط و موقف محاسبه اعمال است. «بحار الانوار، ج ۲۷، ص ۱۱۶»

حدیث۲۱

قال النبی – صلّی الله علیه و آله –: اذا کانَ یومَ القیامةِ تَقْبَلُ ابنتی فاطمةُ علی ناقةٍ مِنْ نُوَقِ الجنّةِ مُدَبجَةَ الجَنْبینِ خِطامُها مِنْ لؤلؤِ رَطْبٍ، قَوائِمُها مِنْ الزُّمردِ الاخضرِ، ذَنْبُها مِنْ المِسْك الاَذْفَرِ عَیناها یاقوتتان حمراوان. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: زمانی که قیامت فرا رسد، دخترم فاطمه سوار بر شتری از شترهای بهشت می آید در حالی که دو پهلوی آن شتر آراسته و نقش و نگار دار است و مهارش از لؤلؤیی نازک، پاهایش از زمرد سبز، دمش از مُشکی تیز بوی و دو چشمش از دو یاقوت قرمز است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۱۹»

حدیث۲۲

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله –: تُحْشَرُ ابنتی فاطمةُ – سلام الله علیها – یومَ القیامةِ و معها ثیابٌ مصبوغةٌ ... . پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: دخترم فاطمه – سلام الله علیها – در روز قیامت در حالی محشور می شود که همراه او پیراهنی است خونین که به یکی از ساقهای عرش آویزان است، حضرت زهراء – سلام الله علیها – می گوید: ای خداوند عادل میان من و قاتل فرزندم داوری کن. پیامبر – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: قسم به پروردگار کعبه که خداوند برای دخترم داوری می کند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۲۰»

حدیث۲۳

عن ابی عبد الله – علیه السّلام – قال: اذا کانَ یومُ القیامةِ جَمَعَ اللهُ الاولینَ و الآخِرینَ فی صعیدٍ واحدٍ فینادی منادٍ: غُضُّوا ابصارَکم و نَکِّسُوا رُؤُسَکم حتّی تَجُوزَ فاطمةُ بنتُ محمدٍ – صلّی الله علیه و آله – الصراطَ. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: وقتی روز قیامت فرا رسد، خداوند تمامی بشر از اولین و آخرین را در یک جا جمع می کند پس منادایی ندا می دهد: چشمانتان را ببندید و سرهایتان را پایین بیندازید تا فاطمه دختر محمد – صلّی الله علیه و آله – از صراط بگذرد. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۲۴»

حدیث۲۴

لمّا زَوَّجَ رسولُ اللهِ – صلّی الله علیه و آله – فاطمةَ مِنْ علیٍ – علیه السّلام – اتاه ناسٌ من قریشٍ ... . زمانی که پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فاطمه را به همسری علی – علیه السّلام – در آورد، عده ای از قریش به نزد حضرت آمدند و گفتند: آیا تو فاطمه را در

مقابل مهریه ای ناچیز به تزویج علی در آوردی؟ حضرت فرمودند: من او را به تزویج علی در نیاوردم بلکه خداوند متعال در شب معراج در کنار درخت (سدرة المنتهی) او را به تزویج علی - علیه السّلام - در آورد. «من لا یحضره الفقیه، ج ۳، ص ۲۵۳»

حدیث۲۵

عن ابی جعفر- علیه السّلام - قال: کان رسول الله - صلّی الله علیه و آله - اذا ارادَ السفرَ سلَّمَ علی مَنْ اراد ... امام باقر - علیه السّلام - فرمودند: پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - هرگاه می خواستند به سفر بروند با هر کس از اهلبیت خود می خواستند خدا حافظی کنند، خداحافظی می کردند، سپس آخرین کسی که از او خداحافظی می کردند، فاطمه - سلام الله علیها - بود، پس سفرشان را از خانه فاطمه آغاز می کردند و زمانی که از سفر باز می گشتند اول از همه به خانه فاطمه - سلام الله علیها - می رفتند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۸۳»

حدیث۲۶

قال ابو عبدالله - علیه السّلام - : ... اتدری ایَّ شیءٍ تفسیرُ فاطمةَ قلت: اخبرنی یا سیدی قال فُطِمَتْ مِنْ الشَّرِ. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: آیا می دانی معنی و مفهوم فاطمه چیست؟ گفتم آقای من شما مرا آگاه کنید، حضرت فرمودند: یعنی که از بدی ها دور شده است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۱۰»

حدیث۲۷

قال ابو عبدالله - علیه السّلام - : لِفاطمةَ - سلام الله علیها - تِسْعَةُ اسماءٍ عند اللهِ عز و جلّ: فاطمةُ و الصِّدِّیقةُ و المبارکةُ و الطاهرةُ و الزکیةُ و الراضیةُ و المرضیةُ و المحدثةُ و الزهراءُ. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: نزد خداوند متعال برای فاطمه - سلام الله علیها - نه اسم وجود دارد: ۱. فاطمه ۲. صدیقه ۳. مبارکه ۴. طاهره ۵. زکیه ۶. راضیه ۷. مرضیه ۸. محدثه ۹. زهراء. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۱۰»

حدیث۲۸

عن الامام جعفر بن محمد - علیه السّلام - عن ابیه - علیه السّلام - قال: اِنَّ فاطمةَ - سلام الله علیها - کانتْ تُکَنَّی امَ ابیها. امام صادق - علیه السّلام - از قول پدرشان (امام باقر - علیه السّلام -) فرمودند: همانا فاطمه - سلام الله علیها - به ام ابیها کنیه گذاری شده است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۱۶»

حدیث۲۹

قال الامام الباقر - علیه السّلام - : وُلِدَتْ فاطمةُ بنت محمدٍ - صلّی الله علیه و آله - بعدَ مبعثِ الرسولِ بخمسِ سنینَ و تُوَفِّیَتْ و لها ثمانَ عَشَرةَ سنةً. امام باقر - علیه السّلام - فرمودند: فاطمه دختر محمد - صلّی الله علیه و آله - پنج سال بعد از به نبوت رسیدن پیامبر اکرم متولد شد و هیجده ساله بود که وفات کرد. «اصول کافی، ج ۱، ص ۴۵۷»

حدیث۳۰

قال النبی - صلّی الله علیه و آله - : اَوَّلُ شخصٍ تدْخُلُ الجنةَ فاطمةُ. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: اولین کسی که

داخل بهشت می شود، فاطمه است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۴۴»

حدیث۳۱

قال الله عزّوجلّ: اگر علی را نیافریده بودم، همسری مناسب فاطمه، از فرزندان آدم و نسل او نبود. (عیون اخبارالرضا(ع)۲۰۳)

حدیث۳۲

قالَ النَّبِیُّ - صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه - : إنَّ اللهَ لَهُ الْحَمْدُ، عَرَضَ حُبَّ عَلِیٍّ وَ فاطِمَهً، وَ ذُرِّیَّتِهما عَلی الْبَرِیَّهِٔ فَمَنْ بادَرَ مِنْهُمْ بِالإجابَهِٔ جَعَلَ اللهُ مِنْهُمْ الرُّسُلَ، وَ مَنْ أجابَ بَعْدَ ذلِکَ جَعَلَ مِنْهُمْ الشِّیعَهً وَ إنَّ اللهَ جَمَعَهُمْ فِی الْجَنَّهِٔ. پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: خداوند که حمد وستایش برای اوست، دوستی علی و فاطمه و ذریه آن دو را بر همه انسان ها عرضه داشت، اول کسانی که آن را پذیرفتند به عنوان رُسُل (رسولان) انتخاب شدند و پس از آنان کسانی که آن را پذیرفته به عنوان «شیعه» برگزیده شدند و خداوند در بهشت همه آنان را جمع خواهد کرد. «احقاق الحق، ج ۹، ص ۱۹۱»

حدیث۳۳

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله): إنّ فاطمهَ نورُ عَیْنی، وثَمَرهُ فُؤادی؛ فاطمه نور دیده و میوه دل من است. میزان الحکمهٔ: ح ۱۱۵۸

حدیث۳۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: ملعون ملعون من یظلم بعدی فاطمهٔ ابنتی ویغصبها حقها ویقتلها ... ؛ مورد نفرین است، مورد نفرین است هر کس پس از من به فاطمه(علیها السلام) دخترم ستم کند و حقش را غصب نماید و او را بکشد. بحارالانوار، ج ۷۳، ص ۳۵۴ .

حدیث۳۵

حضرت امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) می فرمایند: انا زوج البتول سیدهٔ نساء العالمین ... ؛ من همسر بتول علیها السلام هستم؛ همان کسی که سرور زنان جهانیان است . معانی الاخبار، ص ۵۸ .

حدیث۳۶

حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام می فرمایند: «فوالله ... لا اغضبتنی ولاعصت لی امرا ولقد کنت انظر الیها فتنکشف عنی الهموم والاحزان؛ سوگند به خدا که فاطمه علیها السلام هیچ گاه مرا خشمگین نکرد و در هیچ کاری از من سرپیچی ننمود . و من هرگاه به فاطمه علیها السلام نگاه می کردم، غم و اندوه از من زدوده می شد .» بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۱۳۴ .

حدیث۳۷

حضرت علیه السلام می فرمایند: «... ان الحسن والحسین سبطا هذه الامهٔ وهما من محمد کمکان العینین من الراس واما انا فکمکان الید من البدن واما فاطمهٔ فکمکان القلب من الجسد ... ؛ حسن و حسین علیهما السلام دو سبط این امت هستند، و آن دو برای محمد صلی الله علیه و آله همانند دو چشم برای سرند، و من [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند دست برای بدن هستم، و فاطمه علیها

السلام [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند قلب برای بدن است .» بحارالانوار، ج ۳۹، ص ۳۵۲

حدیث۳۸

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «ان فاطمهٔ علیها السلام کانت تاتی قبور الشهداء فی کل غداهٔ سبت ... ؛ فاطمه علیها السلام در هر بامداد شنبه به مزار شهیدان می رفت .» وسائل الشیعهٔ، ج ۲، ص ۸۷۹ .

حدیث۳۹

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «... لولا ان امیرالمؤمنین علیه السلام تزوجها لما کان لها کفو الی یوم القیامهٔ علی وجه الارض آدم فمن دونه؛(به راستی اگر امیرالمؤمنین علیه السلام فاطمه علیها السلام را به ازدواج خود در نیاورده بود، تا روز قیامت بر روی زمین از آدم تا پس از آدم برای فاطمه علیها السلام همتایی نبود .» خصال، ج ۲، ص ۴۱۴ .

حدیث۴۰

حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام درباره حضرت فاطمه زهرا علیها السلام می فرمایند: «انها استقت بالقربهٔ حتی اثرفی صدرها وطحنت بالرحی حتی مجلت یدها وکسحت البیت حتی اغبرت ثیابها واوقدت النار تحت القدر حتی دکنت ثیابها فاصابها من ذلک ضرر شدید؛ حضرت فاطمه زهرا علیها السلام آن قدر با مشک، آب کشید که اثر آن در سینه اش آشکار شد و چندان با دست خود آسیاب کرد که دستهایش پینه زد و آن قدر خانه را جاروب کرد که لباسهایش خاک آلود گردید . و چندان آتش در زیر دیگ روشن کرد که لباسهایش سیاه و دود آلود شد و از این کارها رنج و سختی زیادی به او رسید .» علل الشرایع، ج ۲، ص ۳۶۶ .

حدیث۴۱

امام کاظم علیه السلام می فرمایند: «ان فاطمهٔ علیها السلام صدیقهٔ شهیدهٔ ... ؛ فاطمه علیها السلام بانوی بسیار راست گویی است که او را به شهادت رسانده اند .» کافی، ج ۱، ص ۴۵۸ .

حدیث۴۲

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «ان اطفال شیعتنا من المؤمنین تربیهم فاطمهٔ علیها السلام؛ بی شک خردسالان شیعه ما از مؤمنان را فاطمه علیها السلام پرورش می دهد .» بحارالانوار، ج ۶، ص ۲۲۹.

حدیث۴۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «... یا فاطمهٔ ابشری فلک عندالله مقام محمود تشفعین فیه لمحبیک وشیعتک؛ ای فاطمه علیها السلام مژده باد! که در پیشگاه خدا مقامی شایسته داری که در آن مقام برای دوستان و شیعیانت شفاعت می کنی .» بحارالانوار، ج ۷۶، ص ۳۵۹ .

حدیث۴۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «اشتاقت الجنة الی اربع من النساء: مریم بنت عمران، وآسیة بنت مزاحم زوجة فرعون وخدیجة بنت خویلد وفاطمة بنت محمد صلی الله علیه و آله؛ بهشت مشتاق چهار زن است: مریم دختر عمران، آسیه دختر مزاحم و زن فرعون، خدیجه دختر خویلد و فاطمه علیها السلام دختر محمد صلی الله علیه و آله .» بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۵۳ .

حدیث۴۵

«... نور ابنتی فاطمة من نور الله وابنتی فاطمة افضل من السماوات والارض ... ؛ نور دخترم فاطمه علیها السلام از نور خداست، و دخترم فاطمه علیها السلام برتر از آسمانها و زمین است .» بحارالانوار، ج ۱۵، ص ۱۰ .

حدیث۴۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «ما زوجت فاطمة الا لما امرنی الله بتزویجها؛ من فاطمه علیه السلام را به ازدواج در نیاوردم، مگر پس از آن که خداوند مرا به ازدواج او فرمان داد .» عیون اخبار الرضا علیه السلام، ج ۲، ص ۵۹ .

حدیث۴۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «رائحة الانبیاء رائحة السفرجل ورائحة الحور العین رائحة الآس ورائحة الملائکة رائحة الورد ورائحة ابنتی فاطمة الزهراء رائحة السفرجل والآس والورد ... ؛ بوی پیامبران بوی به و بوی حورالعین بوی آس و بوی فرشتگان بوی گل سرخ است، ولی بوی دخترم فاطمه علیها السلام بوی به و آس و گل سرخ روی هم است .» بحارالانوار، ج ۶۶، ص ۱۷۷ .

حدیث۴۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «یا سلمان! ان ابنتی فاطمة ملا الله قلبها وجوارحها ایمانا ویقینا الی مشاشها تفرغت لطاعة الله ... ؛ ای سلمان! به راستی که خداوند قلب و اعضای فاطمه علیها السلام تا استخوانهایش را از ایمان و یقین آکنده ساخته است؛ به گونه ای که در طاعت خدا جدیت دارد .» بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۴۶؛ مناقب، ج ۳، ص ۳۳۷ .

حدیث۴۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «انا الشمس وعلی علیه السلام القمر وفاطمة الزهرة والفرقدان الحسن والحسین؛ من خورشیدم و علی علیه السلام ماه و فاطمه علیها السلام، زهره (ناهید) است و حسن و حسین علیهما السلام دو ستاره نور افشان فرقدان هستند .» بحارالانوار، ج ۲۴، ص ۷۴؛ معانی الاخبار، ص ۱۱۴ .

حدیث۵۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «... ففاطمة حوراء انسیة وکلما اشتقت الی رائحة الجنة شممت رائحة ابنتی فاطمة علیها السلام؛ فاطمه علیها السلام حوریه ای است به صورت انسان که من هر گاه مشتاق بوی بهشت می شوم، دخترم فاطمه علیها السلام را می بویم .» التوحید، شیخ صدوق، ص ۱۱۷ .

حدیث۵۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «... فداک ابوک یا فاطمهٔ؛ پدرت به قربان تو باد ای فاطمه علیها السلام!» بحارالانوار، ج ۲۲، ص ۴۹۰ .

حدیث۵۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «یا فاطمهٔ ... انت منی وانا منک ... ؛ ای فاطمه! تو از من هستی و من از تو هستم .» بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۳۲ .

حدیث۵۳

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «من صلی اربع رکعات فقرا فی کل رکعهٔ بخمسین مرهٔ «قل هو الله احد» کانت صلوهٔ فاطمهٔ علیهاالسلام ... ؛ هر کس چهار رکعت نماز بخواند [هر دو رکعت به یک سلام] و در هر رکعت [پس از سوره حمد] پنجاه مرتبه سوره «قل هو الله احد» را بخواند، این نماز، نماز فاطمه علیها السلام است .» من لایحضره الفقیه، ج ۱، ص ۵۶۴ .

حدیث۵۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «... من زار فاطمهٔ فکانما زارنی ... ؛ هر کس فاطمه علیها السلام را زیارت کند، مانند این است که مرا زیارت کرده است .» بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۵۸ .

حدیث۵۵

امام رضا علیه السلام می فرمایند: «اول من جعل له النعش فاطمهٔ ابنهٔ رسول الله، صلوات الله علیها وعلی ابیها وبعلها وبنیها؛ نخستین کسی که پس از مرگش برای او تابوت ساخته شد، فاطمه علیها السلام دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله بود؛ درود و صلوات خدا بر او و پدر و شوهر و فرزندانش باد .» بحارالانوار، ج ۷۸، ص ۲۴۹ .

حدیث۵۶

امام باقر علیه السلام می فرمایند: «ما عبد الله بشی ء من التحمید افضل من تسبیح فاطمهٔ علیهاالسلام ... ؛ خداوند در حمد و ستایش به چیزی برتر از تسبیح فاطمه علیها السلام عبادت نشده است .» کافی، ج ۳، ص ۳۴۳ .

حدیث۵۷

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «... فاطمهٔ کوکب دری بین نساء اهل الدنیا ... ؛ فاطمه علیها السلام اختری تابناک در میان زنان دنیاست .» کافی، ج ۱، ص ۱۹۵ .

حدیث۵۸

امام صادق علیه السلام می فرمایند: «... فاطمهٔ سیدهٔ نساء العالمین من الاولین والاخرین؛ فاطمه علیها السلام سرور زنان جهانیان از

اولین تا آخرین است .» معانی الاخبار، ص ۱۰۷ .

حدیث۵۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «... یا فاطمهٔ! لو ان کل نبی بعثه الله وکل ملک قربه شفعوا فی کل مبغض لک غاصب لک ما اخرجه الله من النار ابدا؛ ای فاطمه! اگر تمام پیامبرانی که خدا برانگیخته و تمام فرشتگانی که مقرب درگاه خود گردانده است، برای هر کینه توزی که حق تو را غصب نموده است، شفاعت کنند، هرگز خدا او را از آتش [دوزخ] خارج نمی سازد .» بحارالانوار، ج ۷۶، ص ۳۵۴ .

حدیث۶۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «انی سمیت ابنتی فاطمهٔ لان الله عزوجل فطمها وفطم من احبها من النار؛ من نام دخترم را فاطمه علیها السلام گذاشتم؛ زیرا خدای - عزوجل - فاطمه علیها السلام و هر کس که او را دوست دارد، از آتش دوزخ دور نگه داشته است .» عیون اخبار الرضا علیه السلام، ج ۲، ص ۴۶ .

حدیث۶۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «ان الله لیغضب لغضب فاطمهٔ ویرضی لرضاها؛ بی شک خداوند با خشم فاطمه علیها السلام به خشم می آید و با خشنودی او خشنود می شود .» الامالی، شیخ مفید، ص ۹۴ .

حدیث۶۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «... ان فاطمهٔ بضعهٔ منی و هی نور عینی وثمرهٔ فؤادی ... ؛ فاطمه علیها السلام پاره تن و نور چشم و میوه دل من است .» الامالی، شیخ صدوق، ص ۴۸۶ .

حدیث۶۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند: «... فاطمهٔ اعز البریهٔ علی؛ فاطمه علیها السلام عزیزترین مردم در نزد من است.» الامالی، شیخ مفید، ص ۲۵۹ .

حدیث۶۴

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله از حضرت امیرالمؤمنین، علی علیه السلام درباره حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پرسیدند، حضرت پاسخ دادند: «نعم العون علی طاعهٔ الله؛ [فاطمه علیها السلام] خوب یاوری در راه اطاعت و بندگی خداست .» بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۱۱۷ .

حدیث۶۵

امام صادق علیه السلام به شخصی که نام دخترش را فاطمه گذاشته بود، فرمودند: «... اذا سمیتها فاطمهٔ فلا تسبها و لا تلعنها ولاتضربها؛ حالا که نام او را فاطمه گذاشته ای، پس دشنامش مده، نفرینش مکن و کتکش مزن .» کافی، ج ۶، ص ۴۸ .

حدیث۶۶

امام کاظم علیه السلام می فرمایند: «لایدخل الفقر بیتا فیه اسم محمد او احمد او علی او الحسن او الحسین او جعفر او طالب او عبدالله او فاطمهٔ من النساء؛ در خانه ای که نام محمد یا احمد یا علی یا حسن یا حسین یا جعفر یا طالب یا عبدالله و یا از میان زنان، فاطمه باشد، فقر [و تنگدستی] وارد نمی شود .» کافی، ج ۶، ص ۱۹ .

حدیث۶۷

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند: «ان فاطمهٔ خلقت حوریهٔ فی صورهٔ انسیهٔ ... ؛ بی شک فاطمه علیها السلام حوریه ای است که به صورت انسان آفریده شده است .» بحارالانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۲ .

حدیث۶۸

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند: «... یا علی انفذ لما امرتک به فاطمهٔ فقد امرتها باشیاء امر بها جبرئیل علیه السلام ... ؛ ای علی! آنچه را فاطمه علیها السلام بدان امر می کند، انجام ده؛ زیرا من چیزهایی را به او امر کرده ام که جبرئیل علیه السلام به آنها امر کرده است .» بحارالانوار، ج ۲۲، ص ۴۸۴ .

حدیث۶۹

امام باقر علیه السلام می فرمایند: «... ولقد کانت - علیها السلام - مفروضهٔ الطاعهٔ علی جمیع من خلق الله من الجن والانس والطیر والوحش والانبیاء والملائکهٔ ... ؛ اطاعت از فاطمه علیها السلام بر تمامی آفریدگان خدا از جن و آدمیان و پرندگان و وحوش و پیامبران و فرشتگان واجب است .» دلائل الامامهٔ، ص ۲۸ .

حدیث۷۰

امام حسن(علیه السلام) فرمودند: ما کان اعبد من فاطمهٔ الزهراء - سلام الله علیها - کانت تقوم حتی تتورم قدماها ؛ عابدتر از فاطمه زهرا (سلام الله علیها) در دنیانبوده است . آن قدر به نماز می ایستاد که پاهایش ورم می کرد. (بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۷۵).

حدیث۷۱

حضرت مهدی (علیه السلام) فرمودند: اِنّ لِی فِی اِبنَـهِٔ رَسولِ اللهِ اُسوَهٌٔ حَسَنَهٌٔ؛ به درستی که دختر رسول خدا (فاطمه) برای من سرمشقی نیکوست. الغیبه، طوسی، ص ۲۸۶

حدیث۷۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: فمن عرف فاطمهٔ حق معرفتها فقد ادرک لیلهٔ القدر؛ هر کس به شناخت حقیقی فاطمه علیها السلام دست یابد، بی گمان شب قدر را درک کرده است. بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۶۵

حدیث۷۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: من احب فاطمهٔ ابنتی فهو فی الجنهٔ معی ومن ابغضها فهو فی النار؛ هر کس فاطمه (علیها السلام)دخترم را دوست بدارد، در بهشت با من است، و هر کس با او دشمنی ورزد، در آتش [دوزخ] است . بحارالانوار، ج ۲۷، ص ۱۱۶

حدیث۷۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: فاطِمَهُ بِضعَهٌ مِنّی فَمَن آذاها فَقَد آذانی وَ مَن اَحَبّها فَقَد اَحَبّنِی؛ فاطمه پاره وجود من است، هر که او را بیازارد مرا آزار داده و هر که او را خوشحال کند مرا خوشحال کرده است. بحارالانوار،ج۴۳ص۲۹

حدیث۷۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -: یافاطمهٔ ! اعطیک ما هو خیر لک من خادم و من الدنیا بما فیها، تکبرین الله بعد کل صلاهٔ اربعا و ثلاثین تکبیرهٔ ، وتحمدین الله ثلاثا و ثلاثین تحمیدهٔ ، و تسبحین الله ثلاثا و ثلاثین تسبیحهٔ ، ثم تخمین ذلک بلااله الا الله ، وذلک خیر لک من الذین اردت و من الدنیا و ما فیها فلزمت - صلوات الله علیها - هذاالتسبیح بعد کل صلاهٔ ، و نسب الیها ؛ ای فاطمه ! به تو چیزی را عطا کنم که از خدمتکار و دنیا با آنچه در آن است بهتر باشد بعد از نماز سی و چهار مرتبه ((الله اکبر))سی و سه مرتبه ((الحمدلله))و سی و سه مرتبه ((سبحان الله))بگو و پس از آن را به ((لااله الاالله))ختم کن این کار برای تو بهتر است از آنچه می خواهی و از دنیا وآنچه در آن است پس حضرت زهرا (س) پس از هر نماز به این تسبیح مداومت کرد و منسوب به او گردید. (بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۳۳۶).

حدیث۷۶

امام مهدی(علیه السلام) می فرمایند: دختر رسول خدا(صلی‌اللهعلیه‌وآله‌وسلم) برای من سرمشق و اسوه‌ی نیکوست. (بحارالانوار/۱۸۰/۵۳)

حدیث۷۷

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - : یا أبَا الحَسَن، إنّی لأسْتَحی مِنْ إلهی أنْ أکَلِّفَ نَفْسَکَ ما لا تَقْدِرُ عَلَیْهِ ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - خطاب به همسرشان امیرالمؤمنین علی - علیه السلام - کردند و اظهار نمودند: من از خدای خود شرم دارم که از تو چیزی را در خواست نمایم و تو توان تهیه آن را نداشته باشی. امالی شیخ طوسی، ج ۲، ص ۲۲۸

حدیث۷۸

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - : إذا حُشِرْتُ یَوْمَ الْقِیامَةِ، أشْفَعُ عُصاةَ أُمَّةِ النَّبی ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - فرمودند: هنگامی که در روز قیامت برانگیخته و محشور شوم، خطاکاران امّت پیامبر - صلی الله علیه وآله وسلم -، را شفاعت می نمایم. احقاق الحقّ، ج ۱۹، ص ۱۲۹

حدیث۷۹

قالَتْ فاطِمَـةُ الزَّهْراء - سـلام الله علیها - : اصْعَدْ عَلَی السَّطْحِ، فَإنْ رَأیْتَ نِصْفَ عَیْنِ الشَّمْسِ قَدْ تَدَلّی لِلْغُرُوبِ فَأعْلِمْنی حَتّی أدْعُو ؛ حضـرت فـاطمه زهرا - سـلام الله علیهـا - روز جمعه نزدیـک غروب آفتاب به غلام خود می فرمودنـد: بالای پشت بام برو، هر موقع نصف خورشید غروب کرد مرا خبر کن تا برای خود ـ و دیگران ـ دعا کنم. معانی الأخبار، ص ۳۹۹

حدیث۸۰

قالَتْ فاطِمَـةُ الزَّهْراء - سـلام الله علیها - : أُوصیـکَ اَوّلاً أنْ تَتَزَوَّجَ بَعْـدی بِإبْنَـةِ اُخْتی أمامَةَ، فَإنَّها تَکُونُ لِوُلْدی مِثْلی، فَإنَّ الرِّجالَ لابُدَّ لَهُمْ مِنَ النِّساءِ ؛ حضـرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - در آخرین لحظات عمرشان به همسر خود چنین سفارش نمودند: پس از من با دختر خواهرم أمامه ازدواج نما، چون که او نسبت به فرزنـدانم مانند خودم دلسوز و متدیّن است. همانا مردان در هر حال، نیازمند به زن می باشند. بحارالأنوار، ج ۴۳، ص ۱۹۲، ح ۲۰

حدیث۸۱

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - : أصْبَحْتُ وَ اللهِ! عاتِقَةً لِدُنْیاکُمْ، قالِیَةً لِرِجالِکُمْ ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - بعد از جریان غصب فدک و احتجاج حضـرت، بعضـی از زنان مهاجر و انصار به منزل حضرت آمدند و احوال وی را جویا شدند، حضرت در پاسخ فرمودند: به خداوند سوگند، دنیا را آزاد کردم و هیچ علاقه ای به آن ندارم، همچنین دشـمن و مخالف مردان شـما خواهم بود. دلائل الإمامهٔ، ص ۱۲۸، ح ۳۸

حدیث۸۲

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - : ... إنْ لَمْ یَکُنْ یَرانی فَإنّی أراهُ، وَ هُوَ یَشُمُّ الریح ؛ مرد نابینائی وارد منزل شد و حضرت زهراء (علیها السـلام)پنهان گشت، وقتی رسول خدا (صـلی الله علیه وآله وسـلم) علّت آن را جویا شد؟ در پاسخ پدر اظهار داشت: اگر آن نابینا مرا نمی بینـد، من او را می بینم، دیگر آن که مرد، حسّاس است و بوی زن را استشـمام می کند. بحارالأنوار، ج ۴۳، ص ۹۱، ح ۱۶

حدیث۸۳

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - : إنّی قَدِاسْتَقْبَحْتُ ما یُصْنَعُ بِالنِّساءِ، إنَّهُ یُطْرَحُ عَلی الْمَرْئَةِ الثَّوبَ فَیَصِفُها لِمَنْ رَأی، فَلا تَحْمِلینی عَلی سَریر ظاهِر، اُسْتُرینی، سَتَرَکِ اللّهُ مِنَ النّارِ ؛ حضـرت فاطمه زهرا - سـلام الله علیها - در آخرین روزهای عمر پر برکتشان ضمن وصـیّتی به اسـماء فرمودند: من بسـیار زشت و زننده می دانم که جنازه زنان را پس از مرگ با انداختن پارچه ای روی بدنش تشییع می کنند. و افرادی اندام و حجم بدن او را مشاهده کرده و برای دیگران تعریف می نمایند. مرا بر تختی که اطرافش پوشیده نیست و مانع مشاهـده دیگران نباشـد قرار مـده ـ بلکه مرا با پوشـش کامل تشییع کن ـ خداوند تو را از آتش جهنّم مسـتور و محفوظ نماید. تهذیب الأحکام، ج ۱، ص ۴۲۹

حدیث۸۴

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سـلام الله علیها - : أوُصیـکَ یا أبَا الْحَسنِ أنْ لا تَنْسانی، وَ تَزُورَنی بَعْدَ مَماتی ؛ حضـرت فاطمه زهرا - سلام الله علیهـا - ضـمن وصـیّتی به همسـرشان اظهار داشـتند: مرا پس از مرگم فراموش نکن و به زیارت و دیـدار من ـ بر سـر قبرم ـ بیا. زهرهٔ

الرّیاض ـ کوکب الدّری، ج ۱، ص ۲۵۳

حدیث۸۵

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء – سلام الله علیها – : مَنْ سَلَّمَ عَلَیْهِ اَوْ عَلَیَّ ثَلاثَةَ أیّام أوْجَبَ اللّهُ لَهُ الجَنَّةَ، قُلْتُ لَها: فی حَیاتِهِ وَ حَیاتِکِ؟ قالَتْ: نَعَمْ وَ بَعْدَ مَوْتِنا ؛ حضرت فاطمه زهرا – سلام الله علیها – فرمودند: هر که بر پدرم ـ رسول خدا ـ و بر من به مدّت سه روز سلام کند خداوند بهشت را برای او واجب می گرداند. راوی گوید: عرضه داشتم: آیا در زمان حیات و زنده بودن؟ فرمودند: چه در زمان حیات ما باشد ;و یا پس از مرگ. بحارالأنوار، ج ۴۳، ص ۱۸۵، ح ۱۷

حدیث۸۶

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء – سلام الله علیها – : وَاللّهِ! لا کَلَّمْتُکَ أبَداً، وَاللّهِ! لاَدْعُوَنَّ اللّهَ عَلَیْکَ فی کُلِّ صَلوة ؛ حضرت فاطمه زهرا – سلام الله علیها – پس از ماجرای هجوم به خانه حضرت، خطاب به ابوبکر کردند و فرمودند: به خدا سوگند، دیگر با تو سخن نخواهم گفت، سوگند به خدا، در هر نمازی تو را نفرین خواهم کرد. الکافی، ج ۱، ص ۴۶۰

حدیث۸۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: إنَّما سُمِّیت ابنَتی فاطِمَةُ لأنَّ اللَّهَعزّ و عجل فَطَمَها وفَطَمَ مَن أحَبَّها مِنَ النَّار دخترم به این دلیل فاطمه نامیده شده است که خداوند عزّ و جل او و دوستدارانش را از آتش دوزخ به دور داشته است. بحارالانوار، ج۴۰۳، باب۲، ص ۱۰

حدیث۸۸

حضرت زهرا سلام الله علیها فرمودند: حبب الی من دنیاکم ثلاث: تلاوة کتاب الله و انظر فی وجه رسول و الانفاق فی سبیل الله از دنیای شما سه چیز محبوب من است: ۱–تلاوت قرآن ۲–نگاه به چهره رسول خدا ۳–انفاق در راه خدا (وقایع الایام خیابانی، جلد صیام، ص۲۹۵)

حدیث۸۹

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: أن الله خلقنی و خلق علیاً و فاطمه و الحسن و الحسین و الأئمه من نور واحد؛ خداوند، من و علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان را از یک نور آفریده است. جامع الاخبار ص ۴۶

امام علی(ع)

حدیث۱

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: أن الله خلقنی و خلق علیاً و فاطمه و الحسن و الحسین و الأئمه من نور واحد؛ خداوند، من و علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان را از یک نور آفریده است. جامع الاخبار ص ۴۶

حدیث۲

حضرت امام باقر (علیه السلام) فرمودند: و لقد ولی خمس سنین و ما وضع آجرۀ علی آجرۀ ولا لبنۀ علی لبنۀ و لا أقطع قطیعا و لا أورث بیضأ لاحمرأ. امیرالمؤمنین (علیه السلام) پنج سال حکومت کرد، و در طول این مدت آجری بر آجر و خشتی روی خشت ننهاد، و زمینی را به خود اختصاص نداد و درهم سفید و دینار سرخی به ارث نگذاشت. المناقب لابن شهر آشوب ۲:۹۵

حدیث۳

حضرت صادق (علیه السلام) فرمودند: کان أمیر المؤمنین (علیه السلام) اذا توضأ لم یدع أحدا یصب علیه المأ قال: لا احب أن اشرک فی صلاتی أحدا. حضرت امیر المؤمنین (علیه السلام): به هنگام وضو گرفتن اجازه نمی داد کسی برایش آب بریزد و می فرمودند: دوست ندارم در نمازم به درگاه خدا کسی را شریک قرار دهم. علل الشرایع ۱: ۳۲۳

حدیث۴

حضرت صادق (علیه السلام) فرمودند: کان علی (علیه السلام) قد جعل بیتا فی داره لیس بالصغیر و لا بالکبیر لصلاته و کان اذا کان اللیل ذهب معه بصبی لیبیت معه فیصلی فیه. حضرت امیر المؤمنین (علیه السلام) در خانه خود اتاقی را که نه کوچک بود و نه بزرگ، اختصاص به نماز خود داده و هر شب کودکی را برای خوابیدن بهمراه خود می برد و در همانجا نمازهایش را می خواند. المحاسن ۲: ۴۵۲ ح ۲۵۵۷

حدیث۵

حضرت صادق (علیه السلام) فرمودند: ان علیا (علیه السلام) کان اذا أصبح یقول: مرحبا بکما من ملکین حفیظین املی علیکما ما تحبان ان شأ الله. فلا یزال فی التسبیح و التهلیل حتی تطلع الشمس و کذالک بعد العصر حتی تغرب الشمس. حضرت امیر (علیه السلام) هر بامداد - در خطاب به دو فرشته نویسنده اعمال - می فرمودند: مرحبا بر شما دو فرشته بزرگوار و یادداشت کننده اعمال - به خواست خدا امروز نیز - آنچه دوست دارید بر شما املأ خواهم کرد، و به دنبال این تعهد به ذکر: ععع سبحان الله و لا اله الا الله مشغول می شد تا خورشید طلوع می کرد. و هنگام عصر نیز تا غروب آفتاب، به همان ذکرها می پرداخت. بحارالانوار ۸۴: ۲۶۷ ح ۳۸

حدیث۶

حضرت صادق (علیه السلام) فرمودند: کان أمیرالمؤمنین (علیه السلام) أشبه الناس طعمۀ برسول الله (علیه السلام) کان یأکل الخبز و الخل و الزیت و یطعم الناس الخبز و اللحلم. حضرت امیرالمؤمنین (علیه السلام) در نوع غذا شبیه ترین افراد به پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) بود. او خود نان و سرکه و روغن زیتون می خورد و به مردم - مهمانان خود - نان و گوشت می داد. الکافی ۶: ۳۲۸

حدیث۷

حضرت زهرا (سلام الله علیها) فرمودند: ... ما الذی نقموا من أبی الحسین؟! نقموا - و الله - منه شدۀ و طأته و نکال وقعته و نکیر سیفه - و قلۀ مبالاته لحتفه - و تبحره فی کتاب الله و تنمره فی ذات الله. اینان - کارگردانان سقیفه - چه عیبی از ابوالحسن گرفتند؟!

که او را برای رهبری جامعه اسلامی صالح ندیدند! - بخدا سوگند عیب او را بر خورد سخت - و بدون مسامحه و سهل انگاری در برابر حق - و مرگبار بودن رویارویی با او و شمشیر بران و بی اعتنایی به مرگ و آگاهی گسترده نسبت به کتاب خدا و گردن فرازی در راه خدا دانسته اند. دلائل الامامة: ۱۲۵، الاحتجاج ۱: ۱۴۷

حدیث۸

پیامبر گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: یا علی ان الله جعلک تحب المساکین و ترضی بهم أتباعا و یرضون بک اماما. یا علی، خدای متعال تو را چنین قرار داده که بینوایان را دوست می داری و آنان را به عنوان پیروان خویش بپسندی و آنان هم تو را به پیشوایی و امامت بپسندند. حلیة الاولیأ ۱: ۷۱

حدیث۹

حضرت صادق (علیه السلام) فرمودند: ... و الله ما أکل علی بن أبی طالب (علیه السلام) من الدنیا حراما قط حتی مضی لسبیله و ما عرض له أمران کلاهما لله رضا الا أخذ بأشدهما علیه فی بدنه - دینه - و ما نزلت برسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) نازلة قط الا دعاه ثقة به و ما أطاق أحد عمل رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) من هذه الامة غیره و ان کان لیعمل عمل رجل کان وجهه بین الجنة و النار یرجو ثواب هذه و یخاف عقاب هذه. به خدا سوگند علی بن ابی طالب (علیه السلام) تا روزی که از این دنیا رفت مال حرامی نخورد و هیچگاه بر سر دو راهی - که هر دو راه مورد خشنودی خدا باشد - قرار نگرفت مگر اینکه پر زحمت ترین آنها را برگزید و هر حادثه مهمی که برای پیامبر خدا پیش می آمد - به دلیل اعتمادی که به علی داشت - از او کمک می گرفت. و در میان این امت هیچ کس نتوانست همانند علی (علیه السلام): راه پیامبر را - بی کم و کاست - طی کند و با این همه تلاش و کوشش همواره چنان بیمناکان کار می کرد، چشمی به بهشت و چشم دیگر بر آتش داشت، از سویی امیدوار پاداش بهشت و از سوی دیگر هراسناک از کیفر آتش بود. الارشاد: ۲۵۵

حدیث۱۰

حضرت امیرالمؤمنین (علیه السلام) فرمودند: والله ما سألت ربی ولدا نضیر الوجه و لا سألت ولدا حسن القامة ولکن سألت ربی ولدا مطیعین لله خائفین و جلین منه حتی اذا نظرت الیه و هو مطیع لله قرت به عینی. به خدا سوگند هیچگاه از پروردگار خود فرزندانی خوش سیما و نه فرزندانی سرو قامت نخواسته ام، بلکه فرزندانی مطیع خداوند و ترسان از او خواسته ام، تا هرگاه به فرزندم نگریستم و او را در حال اطاعت خدا دیدم، چشمانم روشن گردد. تفسیر الصافی ۴:۲۷

حدیث۱۱

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: من أراد أن ینظر الی آدم فی علمه و الی نوح فی تقواه و الی ابراهیم فی حلمه و الی موسی فی هیبته و الی عیس فی عبادته فلینظر الی علی بن ابیطالب (علیه السلام) هر که می خواهد به آدم و علم او و نوح و تقوای او و ابراهیم و دور اندیشی - بردباری - او و موسی و هیبت او و عیسی و عبادت او بنگرد، به علی بن ابی طالب بنگرد. ارشاد القلوب: ۲۱۷

حدیث۱۲

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: ... هیهات أن یغلبنی هوای و یقودنی جشعی الی تخیر الأطعمهٔ و لعل بالحجاز أو الیمامهٔ من لا طمع له فی القرص و لا عهد له بالشبع او أبیت مبطانا و حولی بطون غرثی و أکباد حری. هیهات که هوا و هوسم بر من چیره شود و شکمبارگی به گزینش طعام های لذیذ وادارم نماید، در حالی که چه بسا در یمامه و یا حجاز کسانی باشند که امید دستیابی به قرص نانی نداشته و خاطره ای از سیری ندارند و هرگز مباد که من با شکم پر بخوابم در حالی که شاید پیرامون من شکمهای به پشت چسبیده و جگرهای سوخته باشد. نهج البلاغه، الکتب: ۴۵

حدیث۱۳

حضرت امیر (علیه السلام) فرمودند: ان الله جعلنی اماما لخلقه، ففرض علی التقدیر فی نفس و مطعمی و مشربی و ملبسی کضعفأ الناس، کی یقتدی الفقیر بفقری و لاـ یطغی الغنی غناه. خداوند، مرا پیشوای خلق خود قرار داد و هماهنگی با مردم تهیدست را در امور شخصی و خوراک و پوشاک بر من واجب نمود، تا فقرا از من الگو بگیرند و بی نیازی ثروتمندان، آنان را به سرکشی و طغیان نخواند. الکافی ۱: ۴۱۰

حدیث۱۴

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: و الله لو اعطیت الاقالیم السبعهٔ بما تحت افلاکها علی أن أعصی الله فی نملهٔ أسلبها جلب شعیرهٔ ما فعلت، و ان دنیاکم عندی لا هون من ورقهٔ فی فم جرادهٔ تقضمها، ما لعلی و نعیم یفنی و لذهٔ لا تبقی! بخدا سوگند اگر اقلیمهای هفت گانه زمین را با هر چه در زیر آسمان آنها است به من دهند تا خدا را در حد گرفتن پوست جوی از دهان موری نافرمانی کنم، نخواهم کرد. چرا که این دنیای شما در نزد من از برگ نیم جویده ای در دهان ملخی ناچیزتر است. علی را با نعمتهای فناپذیر و لذت های گذرا و ناپایدار چه کار! نهج البلاغه، الخطب: ۲۲۲

حدیث۱۵

ایها الناس! انی و الله ما أحثکم علی طاعهٔ الا و أسبقکم الیها و لا أنهاکم عن معصیهٔ الا و أتناهی قبلکم عنها. ای مردم! بخدا سوگند من هرگز شما را به هیچ طاعتی فرا نمی خوانم مگر آنکه خود بر شما – در عمل به آن – پیشی می جویم و از هیچ گناهی بازتان نمی دارم و نهی نمی کنم – مگر آنکه پیش از شما، خود را از عمل به آن باز می دارم. نهج البلاغه، الخطب: ۱۷۳

حدیث۱۶

حضرت امیر المؤمنین (علیه السلام) فرمودند: ... و من العجب بعثهم الی أن أبرز للطعان و أن أصبر للجلاد، هبلتهم الهبول! لقد کنت و ما اهدد بالحرب و لا ارهب بالضرب و انی لعبی یقین من ربی و فی غیر شبههٔ من دینی. ... و از شگفتیهای زمانه این است که – شامیان – به من پیام داده اند که خود را برای مقابله با سر نیزه ها آماده کنم و برای ضربه های شمشیر شکیبا باشم، مادران گریان بسوگشان بنشینند! تا کنون کسی مرا با دعوت به جنگ تهدید نکرده است و از زخمهای نیزه و شمشیر هراسی نداشته ام، چرا که بر یقین به پروردگارم تکیه دادم و دینم را زنگار شبهه نیالوده است. نهج البلاغه، الخطب، ۲۲

حدیث۱۷

حضرت امیر المؤمنین (علیه السلام) فرمودند: اما و الله ان کنت لفی ساقتها حتی تولت بحذافیرها، ما ضعفت و لا جبنت و ان مسیری

هـذا لمثلها، فلا نقبن الباطل حتی یخرج الحق من جنبه. مالی و لقریش؟ و الله لقـد قاتلتهم کافرین و لأقاتلنهم مفتونین و انی لصاحبهم بالأمس کما أنا صاحبهم الیوم. به خدا سوگند، من همواره در زمره پیشتازان این حرکت بودم تا روزی که جبهه دشمن تار و مار شد و جاهلیت از صـحنه بیرون رفت، بی آنکه کم ترین ضعف یا ترسی داشته باشم و امروز نیز در همان راستا قدم بر می دارم و تصمیم دارم باطـل را بشـکافم تـا حق از پهلوی آن بیرون آیـد. مرا بـا قریش چه کـار؟ که دیروز در موضع کفر بودنـد و با آنان جنگیـدم و امروز نیز که گرفتـار فتنه و انحراف شـده انـد به پیکارشـان خواهم خـاست. من همـانگونه که دیروز با آنان برخورد کردم امروز نیز همانم. نهج البلاغه، الخطب: ۳۳

حدیث۱۸

حضـرت علی (علیه السـلام) فرمودنـد: ... لم یکن لأحد فی مهمز و لا لقائل فی مغمز، الذلیل عندی عزیز حتی اخذ الحق له، و القوی عندی ضـعیف حتی اخذ الحق منه. رضـینا عن الله قضأه و سـلمنا لله أمره. در تمامی زندگی من، نقطه سـیاهی نیست تا عیب جویان و اشاره کننـدگان با چشم و ابرو اشاره کننـد و سـخنی گویند. خوارترین افراد نزد من عزیز است تا حق او را بسـتانم و نیرومند نزد من نـاتوان است تـا حق دیگران را از او بـازگیرم. مـا با تمام وجود به قضای الهی خشـنود و در برابر فرمانش تسـلیم هستیم. نهـج البلاغه الخطب: ۳۷

حدیث۱۹

حضـرت علی (علیه السـلام) فرمودنـد: و لعمری مـا علی من قتـال من خـالف الحق و خابـط الغی من ادهان و لا ایهان. به جان خودم سوگند، در نبرد با کسی که مخالفت حق کند و راه گمراهی پیش گیرد، نه مداهنه می کنم نه سستی. نهج البلاغه، الخطب: ۲۴

حدیث۲۰

حضـرت امیرالمؤمنین (علیه السـلام) فرمودنـد: و الله ما نزلت ایـهٔ الا و قد علمت فیما نزلت و أین نزلت، ان ربی وهب لی قلبا عقولا و لسانا سؤ لا. بخـدا سوگند آیه ای از قرآن کریم نازل نشده است مگر اینکه من می دانم در چه موضوعی و در کجا نازل شده است، زیرا پروردگارم به من دلی اندیشمند - ژرف اندیش - و زبانی پرسشگر عنایت کرده است. انساب الاشراف ۲: ۹۸ ح ۲۷

حدیث۲۱

حضـرت علی (علیه السـلام) فرمودند: کنت اذا سألت رسول الله (صـلی الله علیه و آله و سـلم) أعطانی و اذا سـکت ابتدأنی. هرگاه از پیامبر خدا (صـلی الله علیه و آله و سلم) سؤ ال می کردم، خواسته ام را پاسخ می داد و اگر من سکوت می کردم او خود پیشگام می شد و از دانش خود بهره مندم می ساخت. المصنف ۶: ۳۶۸ ح ۳۲۰۶۱

حدیث۲۲

حضـرت علی (علیه السـلام) فرمودند: کانت لی من رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) منزلهٔ لم یکن لاحد من الخلائق انی کنت آتیه کل سـحر فاسلم علیه. موقعیتی که من در محضر پیامبر خدا داشتم برای هیچ کس دیگر نبود. من هر روز سحر محضر ایشان می رفتم. مسند احمد ۱: ۸۵-۷۷

حدیث۲۳

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند: و قد علمتم موضعی من رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) بالقرابهٔ القریبهٔ و المنزلهٔ الخصیصهٔ، وضعنی فی حجره و أنا ولد یضمنی الی صدره ، و یکنفنی الی فراشه، و یمسنی جسده، و یشمنی عرفه، و کان یمضغ الشیء ثم یلقمنیه، و ما وجد لی کذبهٔ فی قول و لا خطلهٔ فی فعل. ... شما خود در پیوند با رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) هم بدلیل خویشاوندی و هم به سبب موقعیت ویژه من، جایگاه مرا می شناسید. او مرا از روزگاری که نوزادی بودم در دامن خود می نشاند و بر سینه می چسبانید، در بستر خویش می خوابانید و بدنش را به بدنم می سایید و از عطر دلپذیرش بهره مندم می ساخت، لقمه را می جوید و در دهانم می گذاشت و هرگز در گفتارم دروغی نشنید و در رفتارم لغزش و سبکسری ندید. نهج البلاغه: الخطب: ۱۹۲

حدیث۲۴

قال الامام علی ـ علیه السلام ـ : فی ذیلِ هذهِ الایهٔ «وابْتَغوا الیهِ الوَسیلهَ» أنا وسیلَتُه. امام علی ـ علیه السلام ـ در تفسیر این آیه شریفه که خداوند می فرماید: «و برای تقّرب به پروردگارتان وسیله بجوئید» فرمودند: من وسیله تقرب به خدا هستم. «تفسیر المیزان، ج ۵، ص ۳۶۲»

حدیث۲۵

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : حُبُّ عَلیِ بنِ اَبیِطالِب یَأْکُلُ الذُنُوبَ کَما تَأکُلُ النارُ الحُطَبَ. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: محبت علی – علیه السّلام – گناهان را می‌بلعد (نابود می کند)، همان‌گونه که آتش چوب‌ها را می‌بلعد. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۳۰۴»

حدیث۲۶

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : جائَنی جَبْرَئِیل مِن عِندِ الله بِوَرقَةٍ آس خضرا، مَکتوُبٌ فیها ببیاضٍ انّی اِفْتَرَضتُ مَحَبَةَ عَلیٍّ عَلی خَلقِی فَبَلِّغْهِم ذلِکَ عَنّی. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: جبرئیل از نزد خدا برای من نامه‌ای (ورقه ای سبز که در آن با رنگ سفید نوشته شده بود) آورد که در آن آمده بود، من محبت علی را بر مردم واجب کرده‌ام پس آن را به مردم ابلاغ نما. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۲۷۵»

حدیث۲۷

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : خَلَقَ اللهُ مِنْ نُورِ وَجْهِ عَلیِ بنِ اَبی طالب بسبعینَ اَلْفَ مَلَکٍ یَسْتَغْفِروُنَ لَهُ وَ لِمُحبیهِ اِلی یَومِ القِیامِةِ. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: خداوند از نور صورت علی بن ابی طالب، هفتاد هزار فرشته‌ای خلق کرده که تا روز قیامت برای او و دوستانش طلب آمرزش می‌کنند. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۲۷۵»

حدیث۲۸

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : اِنَّ الناسَ لَو اِجْتَمعُوا عَلی حُبِّ عَلی لَما خَلَقَ اللهُ النّارَ. رسول خدا – صلی الله علیه و آله –

فرمودنـد: اگر همه مردم بر (گِرد) محبت علی - علیه السّلام - جمع می‌شدند، خداوند آتش (جهنم) را نمی‌آفرید. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۲۴۸»

حدیث۲۹

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : اِنَّ وَجْهَ عَلیِّ بنِ اَبِی طالب یَزْهَرُ فی الجَنَّةِ کَما یَزْهَرُ کَوکَبُ الصُبحَ لِاهَلِ اِلدُّنیا. رسول خدا - صلی الله علیـه و آله - فرمودنـد: سیمای علی بن ابی‌طـالب در بهشت چنـان می‌درخشـد که سـتاره صبح (خورشـید) برای اهـل دنیا می‌درخشد. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۲۳۰»

حدیث۳۰

قالَ رسولُ الله - صـلی الله علیه و آله - : لَمّا اُسری بی اِلَی السَّماءِ فاذا اَنَا بِمَلَکٍ مِنْ مَلائِکـةِ اللهِ فِی صورةِ عَلِیٍّ اسـمُهُ علی ... . رسول خدا - صـلی الله علیه و آله - فرمودند: شب معراج که مرا به آسمان بردند، ناگاه با فرشته‌ای روبرو شدم که به صورت و شمائل علی - علیه السّلام - بود و اسم او نیز علی بود، در زیر عرش الهی در حال سجده می گفت: پروردگارا علی و اولاد او و دوستان و پیروان او را بیامرز ... . «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۹۸»

حدیث۳۱

قالَ رسولُ الله - صلی الله علیه و آله - : اِنَّ المَلائِکةَ تَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ بِمَحَبَتِکَ ... . رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند: یا علی همانا فرشتگان، با محبت تو به سوی خداوند تقرب می‌جویند ... . «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۹۳»

حدیث۳۲

قـال رسول الله - صـلی الله علیه و آله - : و الـذّی بَعَثَنی بِالنّبُوةِ ... ما نَصَبْتُ عَلیاً لِاُمتی فِی الاَرضِ حَتی نَوَّهَ اللهُ بِاسـمِهِ فی سَماواتِهِ وَ أوجَبَ ولایَتَهُ عَلی مَلائِکتِهِ. رسول خـدا - صـلی الله علیه و آله - فرمودند: سوگند به خدایی که مرا به نبوت مبعوث کرد ... من علی را به عنوان جانشـین در میان امت خود نَصب نکردم، مگر آنکه خداوند قبلاً او را در آسمانهایش ستایش کرده و نام او را به عظمت برده و ولایت او را بر فرشتگان واجب کرده بود. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۹۲»

حدیث۳۳

قال رسول الله - صـلی الله علیه و آله - : یا عَلی اِنَّکَ اُعطیتَ ثَلاثَةً لَمْ اُعطِ ... . رسول خدا - صـلی الله علیه و آله - فرمودند: ای علی به تـو سه چیز داده شـده که حتی به من هم داده نشـده از جمله: پـدر زنی مثـل من داری، همسری چـون فـاطمه، و فرزنـدانی چون حسنین. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۸۹»

حدیث۳۴

قال رسول الله - صـلی الله علیه و آله - : مَنْ اَحَبَّ أنْ یَنْظُرَ اِلَی یُوسفِ فِی جَمالِهِ فَلْیَنَظْرُ اِلیَ هـذا. رسول خدا - صـلی الله علیه و آله - فرمودنـد: کسـی که دوست دارد جمال یوسف را ببینـد به سوی این مرد (علی- علیه السـلام -) نگاه کنـد. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۳۵»

حدیث۳۵

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : مَنْ اَرادَ أنْ یَنْظُرَ اِلی آدمَ فِی عِلمِهِ، و اِلی نوُحٍ فی حِکمَتِهِ وَ اِلیَ اِبراهیمَ فی حِلمِهِ فَلْیَنْظُر اِلیَ عَلیِّ بنِ اَبِی طالِب. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: کسی که می‌خواهد علم و معرفت آدم ابوالبشر و حکمت نوح و حلم ابراهیم را ببیند، پس باید به سوی علی بن ابی طالب نگاه کند. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۳۵»

حدیث۳۶

قال امیرالمؤمنین – علیه السّلام – : اِنّی لَمْ اَردَّ عَلی اللهِ وَ لا عَلی رسوُلِه ساعَةٌ قَط و لقد ... . امیرالمؤمنین – علیه السّلام – فرمودند: من هرگز لحظه‌ای از فرمان خدا و رسول او روی نگردانده‌ام و پیامبر را به جان و دل یاری داده‌ام آن هم در میدان‌هایی که پهلوانان می‌گریختند، و گام ها به عقب باز می‌گشت و این شجاعتی بود که خداوند مرا بدان گرامی داشت. «نهج البلاغه، خطبه ۱۹۷»

حدیث۳۷

قال امیرالمؤمنین – علیه السّلام – : سَلوُنی قَبْل أنْ تَفقِدوُنی فلَأنا بطُرقِ السَماءِ اَعلمُ منّی بطرُقِ الارَضِ. امیرالمؤمنین – علیه السّلام – فرمودند: پیش از آنکه مرا از دست دهید، از من سؤال کنید، همانا من به راه‌های آسمان داناتر از راه‌های زمین هستم. «نهج البلاغه، خطبه ۱۸۹»

حدیث۳۸

قال امیرالمؤمنین – علیه السّلام – : و اللهِ لو شِئتُ أنْ اُخبرَ کُلَّ رجلٍ مِنکمُ لمخرجهِ و مَولِجهِ ... . امیرالمؤمنین – علیه السّلام – فرمودند: به خدا قسم اگر بخواهم می‌توانم هر یک از شما را خبر دهم که از کجا آمده و به کجا می‌رود و امورش چگونه خواهد بود؟ ولی از آن می‌ترسم که اگر چنین کنم درباره‌ام غلوّ کنید و به رسول خدا – صلی الله علیه و آله – کافر شوید، بدانید که من اینجا رازها را به یاران خاصّ خود که از خطر غلوّ و کفر در امان‌اند می‌سپارم. «نهج البلاغه، خطبه ۱۷۵»

حدیث۳۹

قال امیرالمؤمنین – علیه السّلام – : قُمتُ بالاَمر حینَ فَشِلوُا و تَطَلعتُ حینَ تَقبعوُا وَ نَطَقتُ حینَ تَعتوُا ... . امیرالمؤمنین – علیه السّلام – فرمودند: زمانی که دیگران سستی کردند من به انجام وظیفه برخاستم و هنگامی که هر کس سر در لاک خود فرو برده بود، من آشکارا به میدان آمدم و آن زمان که زبان همه بسته بود من سخن گفتم، وقتی که همگان در راه مانده بودند من با نور خدا گام در راه نهادم، در هنگام شعار صدایم از همه آهسته تر بود، ولی در مقام عمل از همه برتر بودم. «نهج البلاغه، خطبه ۳۷»

حدیث۴۰

قال امیرالمؤمنین – علیه السّلام – : واللهِ لَابنُ ابی طالب آنسُ بالموَتِ مِنَ الطِفلِ بثَدْیِ اُمّهِ. امیرالمؤمنین – علیه السّلام – فرمودند: به خدا سوگند، اُنس و علاقه پسر ابوطالب به مرگ از اُنس طفل شیرخوار به پستان مادر بیشتر است. «نهج البلاغه، خطبه ۵»

حدیث۴۱

قال امیرالمؤمنین – علیه السّلام – : ما شَکَکتُ فی الحَق مُذْ اُریتُه. امیرالمؤمنین – علیه السّلام – فرمودند: از زمانی که حق را به من نشان داده‌اند در آن شک نکرده‌ام. «نهج البلاغه، خطبه ۴»

حدیث۴۲

قال امیرالمؤمنین – علیه السّلام – : اِنّی لَمِنْ قوم لا تأخذُهُم فی اللهِ لَومَةُ لائِم سیماهم سیما الصدِّیقین ... . امیرالمؤمنین – علیه السّلام – فرمودند: من از کسانی هستم که در راه خدا از سرزنش کنندگان نمی‌ترسم، از آنانم که سیمایشان سیمای صدیقان، و گفتارشان گفتار نیکان است، شب زنده‌دار و روشنی بخش روزانـد، دل‌هایشان در بهشت و پیکرهایشان در کار طاعت خداونـد است. «نهج البلاغه، خطبه ۱۹۲»

حدیث۴۳

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : اِنَّکَ تَسْمَعُ ما اَسْمَعَ وَ تَری ما اَری، اِلّا اِنَّکَ لَسْتَ بنَبیٍّ و لکنَّکَ لوزیرٌ ... رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: ای علی! تو می‌شنوی آن چه را که من می‌شنوم، و می‌بینی آن چه را که من می‌بینم، جز آن که پیامبر نیستی؛ ولی وزیر و یاور من هستی و بر راه خیر می‌روی. «نهج البلاغه، خطبهٔ ۱۹۲»

حدیث۴۴

قالَ رسولُ الله – صلی الله علیه و آله – : لَمّا اُسرِیَ بی اِلَی السَّماءِ فَأَوحَی اِلیَّ ربّی ما أَوحَی، ثُمَّ قالَ یا مُحمد اِقرء عَلی علیّ بن ابی طالِب، امیرالمؤمنین ... . رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: شبی که مرا به معراج بردند، از سوی پروردگارم به من چیزهایی وحی شد، سپس به من گفت: ای محمّد، علی بن ابی‌طالب را به نام امیرمؤمنان بخوان، این اسمی است که هیچ کسی قبل از او و بعد از او بدین اسم نامیده نشده است. «بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۲۹۰»

حدیث۴۵

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : اَنَا وَ عَلیٌ اَبوا هذهِ الْاُمَةِ... رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: من و علی پدران این امت هستیم، کسی که ما را بشناسد بی‌تردید خدا را شناخته است و کسی که ما را نپذیرد، بی‌تردید خدا را نپذیرفته است. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۲۵۵»

حدیث۴۶

قال امیرالمؤمنین – علیه السّلام – : ... عَلَّمَنی اَلفَ بابٍ یَفْتَحُ مِنْ کُلِّ بابٍ اَلفُ بابٍ. امیرالمؤمنین – علیه السّلام – فرمودند: پیامبر – صلی الله علیه و آله – هزار درِ علم و دانش را به من آموخت که از هر در آن هزار در دیگر گشوده می شود. بحار الانوار، ج ۳۸، ص ۳۳۱

حدیث۴۷

قال رَسولُ الله – صلی الله علیه و آله – : یا علی اَنْتَ مِنّی بمَنزِلَة هارون مِنْ موسی اِلّا اِنّه لا نَبیَّ بَعدی. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: ای علی تو نسبت به من مانند هارون نسبت به موسی هستی، به جز اینکه بعد از من پیامبری نیست. «بحار الانوار، ج

۳۸، ص ۳۳۱»

حدیث۴۸

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : النَظَر اِلی علیٍّ عِبادَةٌ. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: نگاه کردن به علی عبادت است. «بحار الانوار، ج ۳۸، ص ۱۹۸»

حدیث۴۹

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : یا علی مَنْ خالَفَکَ فقَد خالَفَنی و مَنْ خالَفَنی فقد خالَفَ اللّه. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: یا علی کسی که با تو مخالفت کند با من مخالفت کرده است و کسی که با من مخالفت کند با خدا مخالفت کرده است. «بحار الانوار، ج ۳۸، ص ۳۰»

حدیث۵۰

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : علیٌّ مع الحق و الحق معه و علی لسانه و الحقُ یدور حیثما دار علیٌّ. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: علی با حق است و حق با او و بر زبان اوست و حق بر محور علی دور می‌زند. «بحار الانوار، ج ۳۸، ص ۲۸»

حدیث۵۱

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : مَنْ حارَبَ علیاً فقد حارَبَنی و مَنْ حارَبَنی، حارَبَ اللّه. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: کسی که با علی بجنگد با من جنگیده است و کسی که با من جنگ نماید با خداوند جنگیده است. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۳۴۶»

حدیث۵۲

قالَ رسولُ الله – صلی الله علیه و آله – : یا عَلی اَنْتَ الامام و الخلیفهٔ بعدی، حربُکَ حربی و سِلمُکَ سِلمی. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: یا علی تو امام و جانشین بعد از من هستی، جنگ با تو جنگ با من است و مسالمت با تو مسالمت با من است. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۳۳۷»

حدیث۵۳

قالَ رسولُ الله – صلی الله علیه و آله – : یا عَلی اَنتَ مَعِی فی الدَرجاتِ العُلی و اَنْتُ قَسیمُ الجَنْةِ وَ النّارِ. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: ای علی! تو در بالاترین درجات با من هستی و تو تقسیم کنندهٔ بهشت و دوزخ هستی. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۳۳۵»

حدیث۵۴

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : عُنوانُ صَحیفَةِ المَؤمِنِ حُبُّ عَلیِ بنِ اَبی طالِب. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: سرآغاز نامهٔ عمل مؤمن، محبت علی بن ابی طالب است. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۲۸۴»

حدیث۵۵

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : لَمّا اُسری بی الی السَماءِ، رأیتُ علی ساق العرش: لااله الّا الله، محمد رسولی و صَفِی خلقی، ایدتُه بعلیٍّ و نصرتُه به. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: شبی که مرا به معراج بردند، دیدم که بر پایه عرش، کلمه توحید (لااله الّا الله) نقش بسته و آمده است که محمد فرستاده و صفی من است که او را با علی – علیه السّلام – تأیید کرده و یاری داده‌ام. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۵۳»

حدیث۵۶

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : حقُ علیٍّ عَلی هذهِ الْاُمَةِ کَحَقِ الوالِدِ عَلی الوَلَدِ. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: حق علی بر این امت مثل حق پدر بر فرزندش است. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۵»

حدیث۵۷

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : یا علی اَنتَ حُجَةُ اللهِ اَنْتَ الطریقُ اِلی الله وَ انْتَ الصراطُ المستقیم. رسول الله – صلی الله علیه و آله – فرمودند: یا علی تو حجت خداوند، طریق الهی و صراط مستقیم هستی. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۴»

حدیث۵۸

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : علیٌّ اَوّلُ مَنْ آمَنَ بی وَ اَوّلُ مَنْ یُصافِحُنی یوم القیامةِ. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: علی – علیه السّلام – نخستین کسی بود که به من ایمان آورد و اولین کسی است که در قیامت با من مصافحه می‌کند. «بحار الانوار، ج ۳۵، ص ۵۵»

حدیث۵۹

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : مَنْ کنتُ مَولاهُ فَعلیٌ مَولاهُ. رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: هر کسی من مولای او هستم، علی مولای اوست. «بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۱۰۸»

حدیث۶۰

رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: من و علی از یک نور آفریده شده‌ایم. «بحار الانوار، ج ۳۵، ص ۳۴»

حدیث۶۱

قال رسوُل الله – صلی الله علیه و آله – : کنُتُ أَنَا وَ عَلیٌ نوُراً بَیْنَ یَدَی الله قَبْلَ أنْ یَخْلُقَ آدَمَ ... . رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: من و علی قبل از خلقت آدم، نوری بودیم در پیشگاه خداوند، وقتی آدم آفریده شد، آن نور در وجود او قرار گرفت و پیوسته آن نور یکی بود تا اینکه در صلب عبدالمطلب به صورت دو نور، از هم جدا شد، نور نبوت در من و نور خلافت در وجود علی – علیه السّلام – قرار گرفت. «بحار الانوار، ج ۳۵، ص۲۴»

حدیث۶۲

قال الله عزّوجلّ: اگر علی را نیافریده بودم، همسری مناسب فاطمه، از فرزندان آدم و نسل او نبود. (عیون اخبارالرضا(ع)۲۰۳)

حدیث۶۳

قال الله عزّوجلّ: همانا علی امام پرهیزگاران و رهبر روسفیدان پاک و پادشاه مؤمنان است. (امالی‌الصدوق۳۵۲)

حدیث۶۴

قال الله عزّوجلّ: ولایت علی بن ابی طالب(ع) دژ (امان) من است هرکه وارد آن شود، از عذاب من در امان خواهد بود. (عیون اخبارالرضا(ع)۱/۱۴۶)

حدیث۶۵

قال الله عزّوجلّ: برادرت علی را بشارت ده، که من دوست‌دار او را عذاب نمی‌کنم و به دشمن او رحم نمی‌کنم. (امالی صدوق۳۹)

حدیث۶۶

قال الله عزّوجلّ: به‌راستی درمی‌گذرم از مردمان مسلمانی که ولایت امام عادلی را که از جانب خداوند است پذیرفته‌اند. (کافی۱/۳۷۶)

حدیث۶۷

قال امیر المؤمنین - علیه السّلام - : اَحْمَدُ اللهِ ما قَضی مِنْ اَمرٍ وَ قدّر مِن فعلٍ. امیر مؤمنان - علیه السّلام - فرمودند: خدا را بر آنچه که قضای اوست و هر کاری را که مُقدّر فرموده، ستایش می کنم. «نهج البلاغه، خطبه ۱۸۰»

حدیث۶۸

قال امیر المؤمنین - علیه السّلام - : رَضینا عَنِ اللهِ قَضاهُ وَ سَلَّمنا لِلّهِ اَمْرَهُ. امیر مؤمنان - علیه السّلام - فرمودند: من در برابر قضای الهی راضی و تسلیم امر او هستم. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۳۵۱»

حدیث۶۹

عَنْ أبی عَبْدِ الله عَنْ قَوْلِهِ تَعالی «هُنَالِكَ الْوَلَيَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ» (کهف/۴۴)، قالَ: ولایةُ أمیرِ الْمُؤمِنِینَ. امام صادق - علیه السلام - در تفسیر آیه «در آنجا ثابت شد که ولایت از آن خداوند بر حق است»، فرمودند: مراد (از ولایت خدا) ولایت امیر المؤمنین است. «نور الثقلین، ج ۳، ص ۲۶۲»

حدیث۷۰

قالَ أمِیرِ الْمُؤمِنِینَ - عَلَیْهِ السَّلامُ - : وَ إنِّی النَّباءُ الْعَظِیمُ. امام علی - علیه السلام - فرمودند: و مقصود از نبأ عظیم (در سوره نباء) من هستم. «نور الثقلین، ج ۵، ص ۴۹۱»

حدیث۷۱

قالَ رَسُولُ اللهِ – صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه – : عَلِیُّ بْنُ أبِی طالِبٍ أقْدَمُ اُمَّتِی سِلْماً وَ أکْثَرُهُمْ عِلْماً وَ أَصَحُّهُمْ دِیناً وَ أفْضَلُهُمْ یَقِیناً و أحْلَمُهُمْ حِلْماً وَ أسْمَحُهُمْ کفّاً وَ هُوَ الْاِمامُ وَ الْخَلِیفَهُ بَعْدِی. پیامبر اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: علی بن ابی طالب پیشگام امت من در گرویدن به اسلام است و علم و دانش او از همه بیشتر و دین او از همه کاملتر و یقین او از همه برتر و حلم او از همه بیشتر و دست او از همه بخشنده تر است و او امام و خلیفه پس از من است. «أمالی صدوق، ص ۸»

حدیث۷۲

عَنِ النَّبِیِّ – صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه – قالَ: لِکلِّ شَیْءٍ جَوازٌ وَ جَوازُ الصِّراطِ حُبُّ عَلِیِّ بْنِ أبِی طالِبٍ. پیامبر اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: برای (عبور از) هر چیزی، جوازی لازم است و جواز گذشتن از «صراط»، محبت و عشق به علی بن أبی طالب است. «بحار الأنوار، ج ۳۹، ص ۲۰۲»

حدیث۷۳

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قالَ: قالَ لی رَسُول اللهِ – صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه – : لَمّا اُسْرِیَ بِی إلی السّماءِ إذاً مَلِک قَدْ أتانِی فَقالَ لِی یا مُحَمَّدُ! سَلْ مَنْ أرْسَلنا قَبْلَک قُلْتُ یا مَعاشِرَ النّاسِ وَ النَّبِیینَ عَلی ما بَعَثَکمْ اللهُ قَبلی؟ قالوُا: عَلی ولایتِک یا محمدُ و ولایهِ علیٍّ بن ابی طالب. ابن مسعود گفت: پیامبر به من فرمودند: هنگامی که در آسمان سیر کردم (در معراج) یکی از فرشتگان به پیش من آمد و گفت یا رسول الله پرسش خویش را با آن ها که قبل از شما مبعوث گشته اند در میان گذار! و من گفتم ای گروه مردم و پیامبران (سلف) بر چه چیزی خداوند متعال شما را مبعوث ساخته است؟ پاسخ دادند: بر ولایت تو ای محمد و ولایت علی ابن ابی طالب. «بشارهٔ المصطفی، ص ۲۰۱»

حدیث۷۴

قالَ رَسُولُ اللهِ – صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه – : مَثَلِی وَ مَثَلُ عَلِیٍّ مَثَلُ شَجَرَهٍ أنا أصْلُها وَ عَلِیٌّ فَرْعُها ... . پیامبر اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: مَثَل من و علی مَثَل درختی است که من ریشه و ساقه و علی شاخه آن است... «تاریخ دمشق، ج ۲، ح ۹۹۹»

حدیث۷۵

قالَ النَّبِیُّ – صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه – : إنَّ اللهَ لَهُ الْحَمْدُ، عَرَضَ حُبَّ عَلِیٍّ وَ فاطِمَهَ، وَ ذُرِّیَّتِهما عَلی الْبَرِیَّهِ فَمَنْ بادَرَ مِنْهُمْ بِالإجابَهِ جَعَلَ اللهُ مِنْهُمْ الرُّسُلَ، وَ مَنْ أجابَ بَعْدَ ذلِک جَعَلَ مِنْهُمْ الشِّیعَهَ وَ إنَّ اللهَ جَمَعَهُمْ فِی الْجَنَّهِ. پیامبر اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: خداوند که حمد وستایش برای اوست، دوستی علی و فاطمه و ذریه آن دو را بر همه انسان ها عرضه داشت، اول کسانی که آن را پذیرفتند به عنوان رُسُل (رسولان) انتخاب شدند و پس از آنان کسانی که آن را پذیرفته به عنوان «شیعه» برگزیده شدند و خداوند در بهشت همه آنان را جمع خواهد کرد. «احقاق الحق، ج ۹، ص ۱۹۱»

حدیث۷۶

عَنِ النَّبِیِّ – صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه – قالَ: یا عَلِیُّ أنْتَ وَ شِیعَتُک فِی الْجَنَّهِ. پیامبر اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: یا علی! جنّت،

سرای تو و شیعیان تو است. «حلیة الاولیاء، ج ۴، ص ۳۲۹»

حدیث۷۷

امـام رضـا علیه‌السـلام : کـانَ أمیرُ المؤمنینَ علیه‌السـلام لایَنـامُ ثلاثَ لیالٍ : لَیلـةَ ثلاثٍ وعِشـرینَ مِن شَـهرِ رَمَضانَ ، ولَیلـةَ الفِطرِ ، ولَیلةَ النِّصفِ مِن شَعبانَ ، وفیها تُقسَمُ الأرزاقُ والآجالُ وما یَکونُ فی السَّنَةِ . امیر المؤمنین علیه‌السلام سه شب را نمی‌خوابید : شب بیست و سوم ماه رمضان ، شب عید فطر و شب نیمه ماه شعبان ؛ در این شبها ، روزیها تقسیم و مدّت عمر و هر آنچه در آن سال رخ خواهد داد ، تعیین می‌شود . بحار الأنوار :۹۷ / ۸۸ / ۱۵ منتخب میزان الحکمة : ۲۸۴

حدیث۷۸

امام صادق علیه‌السلام : إنَّ أمیرَ المؤمنینَ علیه‌السلام أشبَهُ الناسِ طُعمَةً برسولِ اللّه صلی الله علیه و آله و سلّم ، کانَ یَأکُلُ الخُبزَ والخَلَّ والزَّیتَ ، ویُطعِمُ الناسَ الخُبزَ واللَّحم ؛ امیر المؤمنین علیه‌السلام در زمینه طعـام و غـذا ، شبیه‌ترین مردم به رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلّم بود ؛ خودش نـان و سـرکه و روغن می‌خورد و به مردم نـان و گوشت می‌خورانـد . المحـاسن : ۲ / ۲۷۹ / ۱۹۰۱ منتخب میزان الحکمة : ۳۴۲

حدیث۷۹

پیامبر خـدا صـلی الله علیه و آله : یَومُ غَدیرِ خُمّ أفضَلُ أعیادِ اُمّتی وهُوَ الیَومُ الَّذی أمَرَنی اللّه ُ تَعالی ذِکرُهُ فیهِ بِنَصبِ أخی عَلِیّ بنِ أبی طالِبٍ عَلَما لِاُمَّتی ، یَهتَـدونَ بِهِ مِن بَعدی؛ روز غدیر خم، برترین عید امّت من است و آن، روزی است که خداوند متعال به من فرمان داد تا برادرم علی بن ابی طالب را نشانه ای برای امّتم قرار دهم تا پس از من، بدان، راه یابند. الأمالی للصدوق : ص ۱۸۸ ح ۱۹۷

حدیث۸۰

امام صادق(سـلام الله علیه): لَولا أنَّ اللَّهَ خَلَقَ أمیرَالْمُؤمنینَ لِفاطِمَـةَ ما کان لَها کُفوٌ عَلی ظَهر الْأرضِ؛ اگر خداونـد امیرمؤمنان را برای فاطمه نمی‌آفرید در زمین کفوی برای او نبود. الکافی، ج ۱، ص ۴۶۱

حدیث۸۱

پیـامبر خـدا(صـلی الله علیه و آله): حـقُّ علیٍّ علی هـذهِ الاُمّـةِ کحَقِّ الوالِـدِ علی وَلَـدِهِ؛ حقّ علی بر این امّت همچون حقّ پـدر است بر فرزندش. موسوعه امام علی: ج ۸ ص ۹۳ ح ۳۲۵۹

حدیث۸۲

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله): مَن آذی علیّاً فَقدْ آذانی؛ هر کس علی را بیازارد مرا آزرده است. موسوعه امام علی: ج ۱۱ ص ۲۶۶ ح ۶۱۵۴

حدیث۸۳

حضـرت علیه السـلام می فرمایند: «... ان الحسن والحسـین سبطا هذه الامة وهما من محمد کمکان العینین من الراس واما انا فکمکان

الید من البدن واما فاطمهٔ فکمکان القلب من الجسد ... ؛ حسن و حسین علیهما السلام دو سبط این امت هستند، و آن دو برای محمد صلی الله علیه و آله همانند دو چشم برای سرند، و من [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند دست برای بدن هستم، و فاطمه علیها السلام [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند قلب برای بدن است .» بحارالانوار، ج ۳۹، ص ۳۵۲

حدیث۸۴

امـام صادق علیه السـلام می فرماینـد: «... لولا ان امیرالمؤمنین علیه السـلام تزوجها لما کان لها کفو الی یوم القیامـهٔ علی وجه الارض آدم فمن دونه؛(به راستی اگر امیرالمؤمنین علیه السـلام فـاطمه علیها السـلام را به ازدواج خود در نیاورده بود، تا روز قیامت بر روی زمین از آدم تا پس از آدم برای فاطمه علیها السلام همتایی نبود .» خصال، ج ۲، ص ۴۱۴ .

حدیث۸۵

پیامبر اکرم (صـلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: حلقه در بهشت از یاقوت سرخ بوده که روی صفحه طلائی درب نصب گردیده و وقتی حلقه روی درب کوبیده می شود صدای ((یاعلی)) از آن بلند می شود. علل الشرایع، جلد ۱، ص ۵۴۳

حدیث۸۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: یاد کنید در مجالس و صحبت های خود فضایل علی ابن ابی طالب (ع) را زیرا یاد کردن از علی بن ابی طالب (ع) یاد از من است و یاد کردن من یاد کردن از خداست. عین الحیوهٔ ، ص ۵۴۸

حدیث۸۷

قال علی - علیه السـلام -: ما ترکت صـلاهٔ اللیل منذ سـمعت قول النبی -صـلی الله علیه وآله - صلاهٔ اللیل نور، فقال ابن الکواء و لیلهٔ الهریر؟ قـال : و لیلـهٔ الهریر؛ از روزی کـه رسـول خـدا (صـلی الله علیه وآله) فرمودنـد: ((نمـاز شب نـور است))، نمـاز شب را ترک نکردم. ابن کواء از حضرت پرسید حتی در لیلهٔ الهریر (شب عملیات جنگ صفین) امام فرمودند: حتی در آن شب . (بحارالانوار، ج ۴۱، ص ۱۷).

حدیث۸۸

قال الصادق - علیه السـلام -: و کان علی- علیه السـلام- اذا قام الی الصـلوهٔ فقال : وجهت وجهی للذی فطرالسـموات والارض ، تغیر لونه حتی یعرف ذلک فی وجهه ؛ وقتی علی (علیه السلام) به نماز می ایستاد و آیه شریفه: ((رو می آورم با تمام وجودم به کسی که آسـمانها وزمین را آفریـد))را می خوانـد، رنـگ و چهره مبـارک او متغیر می شـد، به طوری که تغییر حالت و دگرگونی از صورت مبارکش به خوبی مشاهده می گشت. (میزان الحکمه ، ج ۵ ص ۳۸۱).

حدیث۸۹

قال الصادق - علیه السـلام -: و کان علی - علیه السـلام - اذا قام الی الصلوهٔ فقال : ((وجهت وجهی للذی فطر السموات و الارض)) تغیر لونه حتی یعرف ذلک فی وجهه ؛ هنگامی که علی (ع) به نماز می ایسـتاد، این آیه شـریفه را می خواند: ((رو می آورم با تمام وجودم به کسـی که آسـمانها و زمین را آفریـد)) و رنگ مبارک حضـرتش تغییر می کرد، به طوری که تغییر حالت و دگرگونی از

صورت مبارکش به خوبی مشاهده می گشت . (میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۸۱)

حدیث۹۰

قال الصادق - علیه السلام -: کان علی - علیه السلام - اذا اماله امر فزع قام الی الصلاهٔ ثم تلا هذه الایهٔ ((استعینوا بالصبر و الصلاهٔ)) ؛ شیوه علی (ع) چنان بود که چون مشکل مهمی برای او پیش می آمد، به نماز می ایستاد و این آیه را می خواند: ((...واستعینوا بالصبر و الصلاهٔ)). (تفسیر درالمنثور، ج ۱، ص ۶۷)

حدیث۹۱

قالَ الإمامُ الْحَسَنُ الْمُجتبی - عَلَیْهِ السَّلام - : لَقَدْ فارَقَکُمْ رَجُلٌ بِالْاَمْسِ لَمْ یَسبِقْهُ الْاَوَّلُونَ، وَ لا یُدْرِکُهُ اَلْاخِرُونَ؛ امام حسن مجتبی - علیه السلام - پس از شهادت پدرش امیرالمؤمنین علی - علیه السلام -، در جمع اصحاب فرمودند: شخصی از میان شماها رفت که در گذشته مانند او نیامده است، و کسی در آینده نمی تواند هم تراز او قرار گیرد. احقاق الحقّ، ج ۱۱، ص ۱۸۳

حدیث۹۲

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - : إنَّ السَّعیدَ کُلَّ السَّعیدِ، حَقَّ السَّعیدِ مَنْ أحَبَّ عَلیّاً فی حَیاتِهِ وَ بَعْدَ مَوْتِهِ ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - فرمودند: همانا حقیقت و واقعیّت تمام سعادت ها و رستگاری ها در دوستی علی - علیه السلام - در زمان حیات و پس از رحلتش خواهدبود. شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید، ج ۲، ص ۴۴۹

حدیث۹۳

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - : أبَوا هذِهِ الْاُمَّةِ مُحَمَّدٌ وَ عَلی، یُقْیمانِ أَودَّهُمْ، وَ یُنْقِذانِ مِنَ الْعَذابِ الدّائِمِ إنْ أطاعُوهُما، وَ یُبیحانِهِمُ النَّعیمَ الدّائم إنْ واقَفُوهُما ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - فرمودند: حضرت محمّد (صلی الله علیه وآله) و علی - علیه السلام -، والِدَین این امّت هستند، چنانچه از آن دو پیروی کنند آن ها را از انحرافات دنیوی و عذاب همیشگی آخرت نجات می دهند و از نعمت های متنوّع و وافر بهشتی بهره مندشان می سازند. بحارالأنوار، ج ۲۳، ص ۲۵۹، ح ۸

حدیث۹۴

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - : وَهُوَ الإمامُ الرَبّانی، وَالْهَیْکَلُ النُّورانی، قُطْبُ الأقْطابِ، وَسُلالَةُ الْاَطْیابِ، النّاطِقُ بِالصَّوابِ، نُقْطَةُ دائِرَةِ الإمامَةِ ؛ حضرت فاطمه زهرا (سلام الله علیها) در تعریف امام علی - علیه السلام - فرمودند: او پیشوائی الهی و ربّانی است، تجسّم نور و روشنائی است، مرکز توجّه تمامی موجودات و عارفان است، فرزندی پاک از خانواده پاکان می باشد، گوینده ای حقّ گو و هدایتگر است، او مرکز و محور امامت و رهبریّت است. ریاحین الشّریعهٔ، ج ۱، ص ۹۳

حدیث۹۵

قالَ الْامامُ علی - علیه السلام - : لَوْ لاَ الدّینُ وَ التُّقی، لَکُنْتُ أدْهَی الْعَرَبِ ؛ امام علی - علیه السلام - فرمودند: چنانچه دین داری و تقوای الهی نمی بود، هر آینه سیاستمدارترین افراد بودم ـ ولی دین و تقوا مانع سیاست بازی می شود ـ اعیان الشّیعهٔ، ج ۱، ص ۳۵۰

حدیث۹۶

قالَ رَسُولُ اللّهِ – صلی الله علیه وآله – لِعَلی – علیه السلام – : أنَا رَسُولُ اللّهِ الْمُبَلِّغُ عَنْهُ، وَ أنْتَ وَجْهُ اللّهِ وَ الْمُؤْتَمُّ بِهِ، فَلا نَظیر لی إلاّ أنْتَ، وَ لا ـ مِثْلَ لَکَ إلاّ أنَا؛ رسول خدا – صلی الله علیه وآله – به امام علی – علیه السلام – فرمودند: من رسول خدا هستم، که از طرف او تبلیغ و هدایت می نمایم و تو وجه اللّه می باشی، که امام و مقتدای (بندگان خدا) خواهی بود، پس نظیری برای من وجود ندارد مگر تو و همانند تو نیست مگر من. تفسیر البرهان، ج ۴، ص ۱۸۴

حدیث۹۷

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: کان علی – علیه السلام – اذااماله امر فزع قام الی الصلاهٔ ثم تلا هذه الایهٔ" واستعینوا بالصبر والصلاهٔ؛ " شیوه امام علی (علیه السلام) چنان بود که چون مشکل مهمی برای او پیش می آمد، به نمازمی ایستاد و این آیه را می خواند... ": واستعینوا بالصبر و الصلاهٔ. (" تفسیر درالمنثور، ج ۱، ص ۶۷)

حدیث۹۸

رسول خدا (ص) به امام علی (ع) فرمودند: من رسول خدا هستم، که از طرف او تبلیغ و هدایت می‌کنم. و تو وجه اللّه هستی، که امام و مقتدای (بندگان خدا) خواهی بود، پس نظیری برای من وجود ندارد مگر تو و همانند تو نیست، مگر من. تفسیر البرهان: ج ۴، ص ۱۸۴

حدیث۹۹

رسولُ اللّه(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم)می فرمایند : ذِکرُ علیٍّ عبادهٌ؛ یاد و ذکر علی، عبادت است. موسوعه امام علی علیه السلام، ج ۸ ص ۱۴۳، ح ۳۴۵۷

حدیث۱۰۰

پیامبراکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند : بی اُنذِرتُم وَ بِعَلیِّ بن أبی طالِبِ اهْتَدَیتُم... وَ بِالْحَسَنِ اُعْطیتُمُ الْإحسانُ وَ بِالْحُسَینِ تَسعَدونَ وَ بِهِ تَشقونَ ألا وَ إنَّ الْحُسَینَ بابٌ مِن أبوابِ الْجَنَّهِٔ مَن عاداهُ حَرَّمَ اللّه عَلَیهِ ریحَ الْجَنَّهِٔ؛ به وسیله من هشدار داده شدید و به وسیله علی علیه السلام هدایت می‌یابید و به وسیله حسن احسان می‌شوید و به وسیله حسین خوشبخت می گردید و بدون او بدبخت. بدانید که حسین دری از درهای بهشت است، هر کس با او دشمنی کند، خداوند بوی بهشت را بر او حرام می کند. مأهٔ منقبهٔ، ص ۲۲.

حدیث۱۰۱

امام علی (علیه السلام): لَولا... ما اَخَذَ اللّه عَلَی الْعُلَماءِ اَلاّ یُقارّوا عَلی کِظَّهِٔ ظالِمٍ وَ لا سَغَبِ مَظْلومٍ لَاَلْقَیْتُ حَبْلَها عَلی غارِبِها؛ اگر خداوند از علما پیمان نگرفته بود که با پرخوری ظالم و گرسنگی مظلوم آرام نگیرند، زمام خلافت را به حال خود رها می کردم. نهج البلاغه، از خطبه ۳.

حدیث۱۰۲

حضـرت علی(علیه السـلام) می فرمایند: اَدَّبتُ نَفسـی فَما وَجَدتُ لَها بِغَیرِ تَقوَیِ الاِلهِ مِن اَدَبِ؛ به ادب و تربیت نفس خود پرداختم و برای‌آن ادبی بهتر از تقوای الهی در تمام حالاتش نیافتم. اعلام الدین، ص ۲۷۳

حدیث۱۰۳

قال الامام علی - علیه السـلام - : زَعَمَ اِبنُ النَّابِغَـةِ أنی تِلعابـهٔ تِمزَاحَهٌٔ ذُو دُعَابَهٍٔ، اُعَافِسُ وَاُمَارِسُ، هَیهَاتَ! یَمنَعُنِی مِن ذَاکخَوفُ المَوتِ وَذِکرُ البَعثِ وَالحِسَابِ. امام علی - علیه السـلام - فرمودند: پسر نابغه (عمروعاص) پنداشته است که من اهل زیاده روی در بازیگری و شوخی کردنم و مردم را به بازی و بیهودگی می گیرم، هرگز، ترس از مرگ و یاد قیامت و حسابرسـی مرا از این کارها باز داشته. «نهج السعاده، ج ۲، ص ۸۷»

امام حسن(ع)

حدیث۱

امام سـجاد (علیه السـلام) فرمودند: ان الحسن بن علی (علیه السـلام) کان اذا ذکر الجنهٔ و النار اضـطراب اضـطراب السـلیم و سأل الله الجنهٔ و تعوذ به من النار. امام مجتبی (علیه السـلام) وقتی از بهشت و آتش دوزخ یاد می کرد، مثل مار گزیده به خود می پیچید و از خداوند بهشت می طلبید و از آتش به خداوند پناه می برد. امالی صدوق، ص ۱۵۰، بحارالانوار، ج ۴۳ ص ۳۳۱

حدیث۲

امام سـجاد (علیه السـلام) فرمودند: ان الحسن بن علی (علیه السـلام) کان لایقرء من کتاب الله عزوجل ((یا ایها الذین آمنوا)) الا قال: لبیک، اللهم لبیک. امام حسن (علیه السـلام) هیـچ وقت آیه ((یا ایها الذین آمنوا)) (ای کسانی که ایمان آورده اید) را از کتاب خدا نمی خواند مگر اینکه می گفت ((لبیک اللهم لبیک)). بحارالانوار ۴۳ ص ۳۳۱

حدیث۳

امام سـجاد (علیه السلام) فرمودند: ان الحسن (علیه السلام) کان اذا ذکر البعث و النشور بکی و اذا ذکر الممر علی الصراط بکی. امام مجتبی (علیه السـلام) وقتی برانگیخته شـدن و حشـر و نشـر قیـامت و گذشـتن از پـل صـراط را به یاد می آورد گریه می کرد. امالی صدوق ص ۱۵۰

حدیث۴

امام سـجاد (علیه السـلام) فرمودند: ان الحسن (علیه السـلام) کان اذا ذکر الموت بکی و اذا ذکر القبر بکی. امام حسن (علیه السـلام) وقتی مرگ را به یـاد می آورد، می گریست، و هرگاه به یاد قبر می افتاد، می گریست. امالی صـدوق، ص ۱۵۰، بحار الانوار ج ۴۳، ص ۳۳۱

حدیث۵

امـام سـجاد (علیه السـلام) فرمودنـد: ان الحسن بن علی (علیه السـلام) کـان اصـدق النـاس لهجـهٔ و افصـحهم منطقا. امام حسن (علیه

السلام) از جهت زبان صادق ترین مردم و از نظر گفتار فصیح ترین آنان بود. بحارالانوار ۴۳: ۳۳۱، عوالم ۱۶: ۱۳۲ ح ۵

حدیث۶

امام سجاد (علیه السلام) می فرماید: ان الحسن بن علی (علیه السلام) کان اذا قام فی صلاته تر تعد فرائضه بین یدی ربه عزوجل. امام حسن (علیه السلام) وقتی به نماز می ایستاد، پاهایش در مقابل پروردگار متعال و عظمت و کبریائی او می لرزید. بحارالانوار ج ۸۴، ص ۲۸۵

حدیث۷

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: کان الحسن (علیه السلام) کثیر الاجهاد فی العبادهٔ و التصدق. امام حسن (علیه السلام) در عبادت و صدقه دادن سخت کوش بود. نظم درر المسطین ص ۱۹۶

حدیث۸

امام سجاد (علیه السلام) می فرماید: ان الحسن (علیه السلام) لم یر فی شی ء من احواله الا ذاکرا لله سبحانه. امام حسن (علیه السلام) در هیچ حالی دیده نشد مگر اینکه خدای سبحان را یاد می کرد. امالی صدوق، ص ۱۵۰

حدیث۹

امام رضا (علیه السلام) فرمودند: کان الحسن (علیه السلام) تمریا و کان ابو عبد الله الحسین (علیه السلام) تمریا. امام حسن (علیه السلام) و امام حسین (علیه السلام) خرما را دوست می داشتند. وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۷۳ ح ۱۰۵

حدیث۱۰

امام رضا (علیه السلام) فرمودند: کان نقش خاتم الحسن (علیه السلام) ((العزهٔ لله)) نقش نگین انگشتری امام حسن (علیه السلام) ((العزد لله)) (بزرگی مخصوص خداست) بود. اعیان الشیعه ج ۱، ص ۵۶۳، بحارالانوار ج ۴۳، ص ۲۵۸

حدیث۱۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ان الحسن بن علی (علیه السلام) حج خمسهٔ و عشرین حجهٔ ماشیا. امام حسن (علیه السلام) بیست و پنج بار پیاده به حج رفت. مناقب، ج ۴ ص ۱۴، بحارالانوار، ج ۴۳ ص ۳۳۹

حدیث۱۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ان الحسن بن علی (علیه السلام) قاسم ربه ثلاث مرات حتی نعلا و نعلا و ثوبا و دینارا و دینارا. امام حسن (علیه السلام) تمام اموالش را حتی کفش و لباس و دینارهایش را سه بار با خدا تقسیم کرد. وسائل الشیعه ج ۸، ص ۵۵

حدیث۱۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ان الحسن بن علی (علیه السلام) کان یخضب بالسود. حسن بن علی (علیه السلام) با رنگ سیاه خضاب می بست (محاسن شریفش را رنگ سیاه می زد) معجم الکبیر طبرانی، ج ۳ ص ۲۲، ح ۲۵۳۵

حدیث۱۴

امام سجّاد علیه‌السلام : إنَّ الحَسَنَ بنَ عَلیٍّ علیه‌السلام کانَ أعبَدَ النّاسِ فی زَمانِهِ و أزهَدَهُم و أفضَلَهُم ؛ امام حسن (علیه السلام) در زمان خود عابدترین ، زاهدترین و برترین مردم بود . الأمالی ، صدوق ، ص ۲۲۴ .

حدیث۱۵

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – :من زار الحسن فی بقیعه ثبت قدمه علی الصراط یوم تزل فیه الأقدام. پیامبر اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند:هر کس امام حسن – علیه السلام – را در بقیع زیارت کند، در روزی که قدمها بر روی پل صراط می‌لغزد، گام اواستوار خواهد بود. «بحارالانوار، ج ۹۷، ص ۱۴۱»

حدیث۱۶

قال امیرالمؤمنین – علیه السلام – : اُدنُ منّی حتی اُسِرَّ الیک ... . امیرمؤمنان – علیه السلام – (به هنگام شهادتشان به امام حسن – علیه السلام –) فرمودند: نزدیک من بیا تا اسراری را که رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – به من گفت با تو بگویم و آنچه را به من سپرده بود، به تو بسپارم. «اصول کافی، ج ۲، ص ۶۴»

حدیث۱۷

قال امیرالمؤمنین – علیه السلام – لِابْنِهِ الْحَسَنُ – علیه السلام – : یَا بُنَیَّ أَمَرَنِی رَسُولُ اللَّهِ – صلی الله علیه و آله – أَنْ أُوصِیَ إِلَیْکَ وَ أَنْ أَدْفَعَ إِلَیْکَ کُتُبِی وَ سِلَاحِی کَمَا أَوْصَی إِلَیَّ رَسُولُ اللَّه – صلی الله علیه و آله – ... . امیرمؤمنان – علیه السلام – به فرزندش حسن – علیه السلام – فرمودند: فرزندم! رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – به من امر فرمود که به تو وصیت کنم و کتاب ها و سلاح خودم را به تو بسپارم چنان که پیامبر – صلی الله علیه و آله – به من وصیت کرد و هم چنین پیامبر اکرم – صلی الله علیه و آله – به من فرمود که به تو دستور دهم وقتی مرگ فرا رسید، همه این وصایا را به برادرت حسین – علیه السلام – نمایی و کتابها و سلاح را به او بسپاری. «اصول کافی، ج ۲، ص ۶۴»

حدیث۱۸

قال امیرالمؤمنین – علیه السلام – : الْحَسَنُ و الْحُسینُ رَیْحانَتا رسول الله. امیرمؤمنان – علیه السلام – فرمودند: حسن و حسین – علیهما السلام – دو ریحانه رسول خدا هستند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۰»

حدیث۱۹

قال الامام الرضا – علیه السلام – : اِنَّ الْحَسَنَ و الْحُسینَ – علیهما السلام – کانا یَلْعَبانِ عَنْدَ النَبیّ حتی مَضی عامهُ اللیلِ ثُمَّ قال لَهما انْصَرِفا الی اُمّکِما فَبَرقَتِ بَرقهٌ ... . امام رضا – علیه السلام – فرمودند: روزی حسن و حسین – علیهما السلام – (در کودکی) نزد جدشان سرگرم بازی بودند تا پاسی از شب گذشت، حضرت به آنها فرمودند: نزد مادرتان بروید، ناگاه برقی درخشید و مسیر آن

دو را روشن کرد تا به نزد فاطمه رسیدند، پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - به سوی روشنائی نگاه کرد و فرمودند: سپاس خدایی را که به ما اهلبیت کرامت داده است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۶»

حدیث۲۰

قال امیرالمؤمنین - علیه السلام - : اَخَذَ رسولُ الله -صلی الله علیه و آله - بِیَدِ الْحَسَنِ و الْحُسینِ - علیهما السلام - فقال مَنْ احبّ هذین کانَ معی فی دَرجَتی یَومَ الْقیامةِ. امیرمؤمنان - علیه السلام - فرمودند: رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - دست حسن و حسین - علیهما السلام - را گرفتند و فرمودند: کسی که این دو را دوست داشته باشد روز قیامت با من است. «بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۳۷»

حدیث۲۱

قال الامام الحسین - علیه السلام - : دخلتُ أنا و اَخی علی جدّی رسول الله - صلی الله علیه و آله - فَأجلَسَنی علی فَخْذِهِ الاَیسرِ و أجَلَسَ اَخی الْحَسَنُ عَلی فَخْذَه الاَیمَن ... . امام حسین - علیه السلام - فرمودند: روزی من و برادرم حسن به حضور جدم رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - رسیدیم، حضرت مرا به زانوی چپ و برادرم را بر زانوی راست خود نشاند، بعد ما را تنگ در آغوش کشید و فرمودند: پدر و مادرم فدای شما دو امام باد. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۲۵۵»

حدیث۲۲

قال الامام الصادق - علیه السلام - : اِنَّ الْحَسَنَ بن علیّ بنَ ابیطالب - علیهما السلام - کانَ اَعبُد النّاسِ فِی زَمانِه و اَزْهَدَهُم و اَفْضَلَهُم ... . امام صادق - علیه السلام - فرمودند: امام حسن - علیه السلام - عابدترین و زاهدترین و برترین مرد زمانش بود، هرگاه می خواست به حج برود پیاده می رفت و چه بسا با پای برهنه می رفت و هنگامی که از مرگ و قبر و قیامت یادی می شد، گریه می کرد. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۳۳۱»

حدیث۲۳

سُئِلَ رسولُ الله - صلی الله علیه و آله - : اَیُّ اَهلِ بَیْتِکَ اَحَبُّ اِلَیکَ؟ قال: الْحَسَنُ و الْحُسینُ ... . از رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - سؤال شد که کدام یکی از اهل بیت خود را بیشتر دوست دارید؟ حضرت فرمودند: حسن و حسین - علیهما السلام - را و حضرت پیوسته به فاطمه- سلام الله علیها- می فرمودند: دو فرزندم را به نزد من بیاور، وقتی که می آمدند آن دو را می بوسید و در آغوش می گرفت. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۹۹»

حدیث۲۴

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : الْحَسَنُ و الْحُسینُ امامانِ قاما اوقَعَدا. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: حسن و حسین - علیهما السلام - امام اند چه در حال قیام باشند و چه در حال سکوت. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۹۱»

حدیث۲۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : هُما وَدِیْعَتی فِی اُمَتِی. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: آن دو (حسن و حسین -

علیهما السلام -) دو امانت من در میان امتم هستند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۸۵»

حدیث۲۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : مَنْ کانَ یُحِبُّنی فَلیُحِبَّ إبنَّی هذَیْنِ فانّ الله اَمَرَنی بِحُبِّهِما. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: کسی که مرا دوست دارد باید این دو فرزندم (حسن و حسین - علیهما السلام -) را نیز دوست داشته باشد، چون خداوند مرا به محبت آن دو دستور داده است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۰»

حدیث۲۷

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : مَنْ اَحَبَّ الْحَسَنَ و الْحُسینَ و ذُرِیّتَهما مُخلِصاً لَمْ تَلْفَحِ النّارُ وَجْهَه ... رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: کسی که حسن و حسین - علیهما السلام - و ذریّه آن دو را خالصانه دوست داشته باشد، آتش هرگز به او نزدیک نمی شود مگر این که گناهی کرده باشد که او را از ایمان تهی کرده باشد. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۰»

حدیث۲۸

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : اِذا کانَ یَومَ الْقیامةِ زُیِّنَ عَرشُ رَبِّ الْعالَمین بِکلِ زینَةٍ ... . رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: هنگام فرارسیدن روز قیامت، عرش پروردگار عالمیان با بهترین و کامل ترین زینت ها تزئین می شود و دو منبر از نور یکی در طرف راست و دیگری در طرف چپ عرش قرار داده شده و حسن و حسین می آیند و بر آن دو منبر می نشینند و با این کار خداوند با حضور آن دو، عرش خود را آرایش می دهد ... . «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۱»

حدیث۲۹

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : یا عَلی خُلِقْتُ اَنَا و اَنْتَ مِنْ شَجرَةٍ فَأَنَا اصلُها و اَنْتَ فَرعُهُا و الْحَسَنُ و الْحُسینُ أغصانُها. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: ای علی! من و تو از یک درخت آفریده شده ایم، پس من اصل آن درخت و تو فرع آن و حسن و حسین شاخه های آن هستند. «بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۶۵»

حدیث۳۰

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : الْحَسَنُ و الْحُسینُ اَماما اُمَّتی بعد أبیهِما. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: حسن و حسین- علیهما السلام- بعد از پدرشان امام و پیشوای امت من هستند. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۲۵۴»

حدیث۳۱

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : الْحَسَنُ قُرَّةُ عینی و ضیاء قلبی و ثَمرةُ فُؤادِی ... . رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: حسن نور چشم و روشنی دل و ثمره قلب من است، او حجت خدا بر امت من است، دستور او دستور من و سخن او سخن من است، کسی که او را عصیان کند مرا عصیان کرده است. «بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۱۴۸»

حدیث۳۲

قـال الامام الْحَسَنُ - علیه السـلام - : ... اَنَا الْحَسَنُ بن علی و ابن سَیِّدَةِ النِساءِ فاطمـهٔ اَنَا ابن رسول اللهِ ... . امام حسن - علیه السـلام - فرمودنـد: هر کس مرا نمی شـناسد بدانـد که من حسن فرزنـد علی - علیه السـلام - و فاطمه - سـلام الله علیها - دختر رسول خـدا - صلی الله علیه و آله - هستم، من فرزند کسـی هسـتم که رحمت برای عالمیان است من فرزند مکه و مِنِی هسـتم، من فرزند مشعر و عرفات هستم. «بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۸۸»

حدیث۳۳

قال رسول الله - صـلی الله علیه و آله - : اَلْوَلَدُ رَیْحانهٌ، و رَیْحانَتای: الْحَسَنُ و الْحُسـینُ - علیهما السلام -. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: اولاد ریحانه است و دو ریحانه من حسن و حسین - علیهما السلام- هستند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۴»

حدیث۳۴

قال رسول الله - صـلی الله علیه و آله - : مَنْ اَحبَّ الْحَسَنَ و الْحُسـینَ فَقَدْ اَحَبّنی و مَنْ اَبْغَضَ هُما فقد أبْغَضَ نی. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: کسـی که حسن و حسـین- علیهم السـلام- را دوست بدارد، من را دوست داشـته و کسی که آن دو را دشمن بدارد، با من دشمنی کرده است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۴»

حدیث۳۵

قال رسول الله - صـلی الله علیه و آله - : انهما رَیْحانَتی مِن الـدُّنیا یَعنی الحَسَن و الحُسـین - علیهما السـلام -. رسول اکرم - صـلی الله علیه و آله - فرمودند: آن دو یعنی حسن و حسین - علیهما السلام- دو ریحانه من از دنیا است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۲»

حدیث۳۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : الْحَسَنُ و الْحُسینُ سَیِّدا شبابِ أَهلِ الْجَنّةِ. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: حسن و حسین - علیهما السلام - دو سرور جوانان اهل بهشت اند. «بحار الانوار، ج ۴۲، ص ۲۶۳»

حدیث۳۷

پیامبر خدا(صـلی الله علیه و آله): اللّهُمّ أحِبّ حَسَناً وحُسَیناً وأحِبّ مَن یُحِبُّهُما؛ بار خدایا! حسن و حسین را دوست بدار و دوستداران آن دو را نیز دوست بدار. میزان الحکمهٔ: ح ۱۱۷۳

حدیث۳۸

پیامبر خـدا(صـلی الله علیه و آله): حَسَنٌ مِنّی وأنا مِنهُ، أحَبّ اللّهُ مَنْ أحَبّهُ؛ حسن از من است و من از اویم. هر که او را دوست بـدارد خداوند دوستش دارد. میزان الحکمهٔ: ح ۱۱۸۱

حدیث۳۹

حضـرت علیه السـلام می فرمایند: «... ان الحسن والحسـین سبطا هذه الامهٔ وهما من محمد کمکان العینین من الراس واما انا فکمکان

الید من البدن واما فاطمهٔ فکمکان القلب من الجسد ... ؛ حسن و حسین علیهما السلام دو سبط این امت هستند، و آن دو برای محمد صلی الله علیه و آله همانند دو چشم برای سرند، و من [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند دست برای بدن هستم، و فاطمه علیها السلام [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند قلب برای بدن است .» بحارالانوار، ج ۳۹، ص ۳۵۲

حدیث۴۰

قال الصادق – علیه السلام –: ان الحسن بن علی – علیه السلام – کان اذا قام فی صلاته ترتعد فرائصه بین یدی ربه – عزوجل – و کان اذا ذکر الجنهٔ و النار اضطرب اضطراب السلیم ؛ هنگامی که امام حسن مجتبی (علیه السلام) به نماز می ایستاد، تن مبارکش می لرزید و هرگاه که یاد بهشت و جهنم می نمود، چون مار گزیده به خود می پیچید. (بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۸، میزان الحکمه ، ج ۵ ص ۳۸۲).

حدیث۴۱

کان الحسن بن علی – علیه السلام – اذا توضا ارتعدت مفاصله و اصفر لونه فقیل له : فی ذلک فقال : حق علی کل من وقف بین یدی رب العرش ان یصفر لونه و یرتعد فرائضه ؛ امام حسن مجتبی (علیه السلام) به هنگام وضو مفصلهایش می لرزید و رنگش زرد می شد. جهت عروض این حال را از آن حضرت پرسیدند، فرمودند: برهر کسی که در مقابل پروردگار عرش می ایستد، سزاوار است که رنگش زرد شود و اعضایش بلرزد. (بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۳۳۹)

حدیث۴۲

قال الصادق – علیه السلام –: ان الحسن بن علی – علیه السلام – کان اذا قام فی صلاته ترتعد فرائضه بین یدی ربه – عز و جل – و کان اذا ذکر الجنهٔ و النار اضطرب اضطراب السلیم ؛ وقتی امام حسن مجتبی(ع) به نماز می ایستاد، تن مبارک حضرتش در مقابل پروردگار می لرزید و هرگاه یاد بهشت و جهنم می نمود، چون مار گزیده مضطرب و پریشان می شد و به خود می پیچید. (بحارالانوار، ج ۸۴ ص ۲۵۸.میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۸۲)

حدیث۴۳

قالَ الإمامُ الْحَسَنُ الْمُجتبی – عَلَیْهِ السَّلام – : وَ نَحْنُ رَیْحانَتا رَسُولِ اللّهِ، وَ سَیِّدا شَبابِ أهْلِ الْجَنّهِٔ، فَلَعَنَ اللّهُ مَنْ یَتَقَدَّمُ، اَوْ یُقَدِّمُ عَلَیْنا اَحَداً ؛ امام حسن مجتبی – علیه السلام – به دنباله وصیّتش در حضور جمعی از أصحاب فرمودند: و ما دو نفر ـ یعنی حضرت و برادرشان امام حسین (علیهما السلام) ـ ریحانه رسول اللّه (صلی الله علیه وآله وسلم) و دو سرور جوانان اهل بهشت هستیم، پس خدا لعنت کند کسی را که بر ما پیشقدم شود یا دیگری را بر ما مقدّم دارد. کلمهٔ الإمامُ الْحَسَن – علیه السلام –، ص ۲۱۱

حدیث۴۴

پیامبراکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند : بی اُنذِرتُم وَ بِعَلیِّ بن أبی طالِب اهْتَدَیتُم... وَ بِالْحَسنِ اُعْطیتُمُ الْإحسانُ وَ بِالْحُسَینِ تَسعَدونَ وَ بِهِ تَشقونَ ألا وَ إنَّ الْحُسَینَ بابٌ مِن أبوابِ الْجَنَّهِٔ مَن عاداهُ حَرَّمَ اللّه‌عَلَیهِ ریحَ الْجَنَّهِٔ؛ به وسیله من هشدار داده شدید و به وسیله علی علیه السلام هدایت می‌یابید و به وسیله حسن احسان می‌شوید و به وسیله حسین خوشبخت می گردید و بدون او بدبخت. بدانید که حسین دری از درهای بهشت است، هر کس با او دشمنی کند، خداوند بوی بهشت را بر او حرام می‌کند. مأهٔ منقبهٔ، ص

. ۲۲

حدیث۴۵

اَنَسْ :حَیَّتْ جاریَةٌ لِلْحَسَنِ بْنِ عَلیٍّ علیه‌السلام بِطاقَةِ رَیْحانٍ ، فَقالَ لَها : اَنْتِ حُرَّةٌ لِوَجْهِ اللّهِ ، فَقُلْتُ لَهُ فی ذلِکَ ، فَقالَ : اَدَّبَنَا اللّه تَعالی فَقالَ : «و إذا حُیّیتُم بِتَحیَّةٍ فَحَیُّوا بِاَحْسَنَ مِنْها»الآیَةِ، وَ کانَ اَحْسَنُ مِنْها اِعْتاقَها؛ اَنَس : یکی از کنیزان امام حسن علیه‌السلام دسته گلی به ایشان تقدیم کرد. امام به او فرمودند: تو در راه خدا آزادی! دلیل این کارشان را پرسیدم. فرمودند: خداوند، ما را [این گونه] ادب آموخته است ، آن‌جا که [در قرآن کریم] می‌گوید: و چون احترام شُدید، به بهتر از آن، پاسخ گویید: و بهتر از هدیه او، آزادی او بود! نهج السعادهٔ، ج ۷، ص ۳۸۶.

حدیث۴۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: من زارالحسن فی بقیعه، ثبت قدمه علی الصراط یوم تنزل فیه الاقدام هر کس حسن (علیه السلام) را در بقیع زیارت کند. خداوند در آن روز که پاها می لرزد، پای او را بر صراط استوار گرداند. بحارالانوار، ج ۱۰۰، ص ۱۴۱.

حدیث۴۷

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: أن الله خلقنی و خلق علیاً و فاطمه و الحسن و الحسین و الأئمه من نور واحد؛ خداوند، من و علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان را از یک نور آفریده است. جامع الاخبار ص ۴۶

امام حسین(ع)

حدیث۱

امام رضا (علیه السلام) فرمودند: کان نقش خاتم الحسین (علیه السلام): ((ان الله بالغ أمره)). نقش نگین امام (علیه السلام) این جمله بود: ((ان الله بالغ أمره؛ خداوند فرمان خود را به نتیجه و پایان می رساند)). الکافی ج ۶ ص ۴۷۴

حدیث۲

قال الحسین (علیه السلام) للحر بن یزید: لیس شأنی شأن من یخاف الموت، ما اهون الموت علی سبیل نیل العز و احیأ الحق... افبالموت تخوفنی، هیهات طاش سهمک و خاب ظنک، لست اخاف الموت، ان نفسی لأکبر من ذلک و همتی لأعلی من أن أحمل الضیم خوفا من الموت و هل تقدرون علی اکثر من قتلی؟ امام حسین (علیه السلام) به حر می فرمایند: من آن نیستم که از مرگ بترسم، هر مرگی در راه رسیدن به عزت و احیای حق چه آسان است... آیا از مرگم بیم می دهی؟ هیهات که نشانت نگرفت و پندارت ناکام ماند، من از مرگ نمی هراسم، روحم برتر و همتم والاتر از آن است که از بیم مرگ زیر بار ستم بروم، آیا شما به بیشتر از کشتن من توان دارید؟ احقاق الحق ۱۱: ۶۰۱ موسوعهٔ کلمات الامام الحسین:۳۶۰

حدیث۳

امام حسین (علیه السلام) فرمودند: لو شتمنی رجل فی هذه الاذن (و اومی الی الیمنی) و اعتذر لی فی الاخری، لقبلت ذلک منه. اگر کسی در این گوش من (اشاره کرد به گوش راست) ناسزا گوید و در گوش دیگرم عذر خواهی کند، پوزش او را از او قبول می کنم. احقاق الحق ج ۱۱ ص ۴۳۱

حدیث۴

قال علی بن الحسین (علیه السلام) لما قیل له ما اقل ولد ابیک: العجب کیف ولدت، کان یصلی فی الیوم و اللیلهٔ الف رکعهٔ. امام زین العابدین (علیه السلام) (در جواب کسی که گفت: چقدر اولاد پدر شما کم است) فرمودند: تعجب می کنم چگونه به دنیا آمدم، در حالی که پدرم (امام حسین (علیه السلام)) هر روز و شب هزار رکعت نماز می خواند. بحارالانوار ج ۸۲ ص ۳۱۱

حدیث۵

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: ماتکلم الحسین (علیه السلام) بین یدی الحسن (علیه السلام) اعظاما له، و لا تکلم محمد بن الحنفیهٔ بین یدی الحسین (علیه السلام) اعظاما له. امام حسین (علیه السلام) در نزد امام حسن (علیه السلام) بخاطر احترام او و محمد حنفیه نیز در پیش امام حسین (علیه السلام) بخاطر احترامش حرف نمی زد. مناقب ابن شهر آشوب ج ۳، ص ۴۰۱

حدیث۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ما مشی الحسین (علیه السلام) بین یدی الحسن (علیه السلام) قط و لابدره بمطق اذا اجتمعا تعظیما له. امام حسین (علیه السلام) به خاطر رعایت احترام، هیچ وقت جلوی امام حسن (علیه السلام) راه نرفت و زمانی که با هم بودند ابتدا به صحبت نکرد. مشکاهٔ الانوار ص ۱۷۰

حدیث۷

أنَّ رَجُلًا قالَ لِلْحُسَیْنِ بنِ عَلِیٍّ - علیه السّلام - : اِجْلِسِ حَتْی نَتَناظَرَ فِی الدِّینِ فَقالَ: یا هذا اَنَا بَصیرٌ بِدِینِی مَکشُوفٌ عَلی هُدایَ فَإنْ کُنْتَ جاهِلًا بِدِینِک فَاذْهَبْ وَاطْلُبْهُ، مالِی وَ لِلْمُماراهِٔ ... . مردی به امام حسین - علیه السّلام - گفت: بنشینید تا با یکدیگر پیرامون مسائل دینی مناظره کنیم! امام فرمودند: من به مسائل دینی بصیر و آگاهم و راه هدایت برایم روشن است و اگر تو جاهل و ناآگاهی برو و یاد بگیر. من کجا و جدل؟ و سپس افزود: شیطان است که آدمی را وسوسه می کند و می گوید، با مردم مباحثه و مناظره راه بینداز تا دیگران نپندارند که تو نادان و ضعیف هستی. «بحار الأنوار، ج ۲، ص ۱۳۵»

حدیث۸

قال الامام الباقر - علیه السلام - : انّ الحُسَیْنَ صاحِبَ کَربَلا قُتِلَ مَظْلوما، مَکروبا عَطْشانا، لَهفانا فآلَی اللّه عَزَّوَجلّ عَلی نَفْسِهِ اَن لا یاتیَهُ لَهفانٌ و لا مَکروبٌ و لا مُذنِبٌ و لا مَغمومٌ و لا عَطشانٌ و لا مَنْ بِهِ عاهَهٌٔ ثُمَّ دَعا عِندَهُ و تَقَرَّبَ بِالحُسَیْنِ بنِ عَلی علیه السلام اِلَی اللّه عَزَّوَجلَّ اِلاّ نَفَّسَ اللّه کُرْبَتَهُ وَ اَعطاهُ مَسأَلَتَهُ و غَفَرَ ذَنْبَهُ وَ مَدَّ فی عُمُرِهِ وَ بَسَطَ فی رِزقِهِ فَاعتَبِروا یا اُولِی الاَبْصار. امام باقر - علیه السلام - : حسین، بزرگ مرد کربلا، مظلوم و رنجیده خاطر و لب تشنه و مصیب زده به شهادت رسید. پس خداوند، به ذات خود، قسم یاد کرد که هیچ مصیبت زده و رنجیده خاطر و گنهکار و اندوهناک و تشنه ای و هیچ بَلا دیده ای به خدا روی نمی آورد و نزد قبر حسین علیه السلام دعا نمی کند و آن حضرت را به درگاه خدا شفیع نمی سازد، مگر این که خداوند، اندوهش را برطرف و

حاجـاتش را برآورده می کنـد و گنـاهش را می بخشـد و عمرش را طولاـنی و روزی اش را گسترده می سـازد. پس ای اهل بینش، درس بگیرید! «بحارالأنوار، ج ۱۰۱، ص ۴۶، ح ۵»

حدیث۹

قال امیرالمؤمنین - علیه السلام - لِابْنِهِ الْحَسَنُ - علیه السلام - : یَا بُنَیَّ أَمَرَنِی رَسُولُ اللَّهِ - صلی الله علیه و آله - أَنْ أُوصِیَ إِلَیْکَ وَ أَنْ أَدْفَعَ إِلَیْکَ کُتُبِی وَ سِلَاحِی کَمَا أَوْصَی إِلَیَّ رَسُولُ اللَّه - صـلی الله علیه و آله - ... . امیرمؤمنان - علیه السـلام - به فرزندش حسن - علیه السلام - فرمودند: فرزندم! رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - به من امر فرمود که به تو وصیت کنم و کتاب ها و سلاح خودم را به تـو بسـپارم چنـان که پیـامبر - صـلی الله علیه و آله - به من وصـیت کرد و هم چنین پیـامبر اکرم - صـلی الله علیه و آله - به من فرمود که به تو دسـتور دهم وقتی مرگ فرا رسـید، همه این وصایا را به برادرت حسـین - علیه السلام - نمایی و کتابها و سلاح را به او بسپاری. «اصول کافی، ج ۲، ص ۶۴»

حدیث۱۰

قال الامام الصادق - علیه السلام - : جاءَ اَهلُ الکوفهٔ اِلی علیٍّ - علیه السلام - فَشَکُوا الیهِ أمساکَ الْمَطَر ... . امام صادق - علیه السلام - فرمودند: مردم کوفه روزی به حضور امام علی - علیه السـلام - آمدند و از نیامدن باران شـکایت کردند و از حضـرت خواستند تا برای آمدن باران دعا کند، حضرت به فرزندش حسین - علیه السلام - دستور داد تا برای آمدن باران دعا کند، حسین - علیه السلام - برخواست و شروع کرد به دعا، هنوز دعای او تمام نشده بود که باران شدیدی باریدن گرفت، به طوری که مردم از کنترل سیلاب عاجز ماندند. «بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۱۸۷»

حدیث۱۱

قال امیرالمؤمنین - علیه السـلام - : الْحَسَنُ و الْحُسینُ رَیْحانَتا رسول الله. امیرمؤمنان - علیه السلام - فرمودند: حسن و حسین - علیهما السلام - دو ریحانه رسول خدا هستند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۰»

حدیث۱۲

قال الامام الرضا - علیه السـلام - : اِنَّ الْحَسَنَ و الْحُسـینَ - علیهما السـلام - کانا یَلْعَبانِ عَنْدَ النَبیّ حتی مَضـی عامـهُ اللیلِ ثُمَّ قال لَهما انْصَـرفا الی اُمّکِمـا فَبَرقَتِ بَرقـهٌ ... . امـام رضا - علیه السـلام - فرمودنـد: روزی حسن و حسـین - علیهما السـلام - (در کودکی) نزد جدشان سـرگرم بازی بودند تا پاسـی از شب گذشت، حضـرت به آنها فرمودند: نزد مادرتان بروید، ناگاه برقی درخشید و مسیر آن دو را روشن کرد تا به نزد فاطمه رسـیدند، پیامبر اکرم - صـلی الله علیه و آله - به سوی روشنائی نگاه کرد و فرمودند: سپاس خدایی را که به ما اهلبیت کرامت داده است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۶»

حدیث۱۳

قـال امیرالمؤمنین - علیه السـلام - : اَخَـذَ رسولُ الله -صـلی الله علیه و آله - بِیَـد الْحَسَنِ و الْحُسـینِ - علیهمـا السـلام - فقال مَنْ احبّ هـذین کـانَ معی فی دَرجَتی یَومَ الْقیامـهِٔ. امیرمؤمنـان - علیه السـلام - فرمودنـد: رسول اکرم - صـلی الله علیه و آله - دست حسن و حسـین - علیهما السـلام - را گرفتند و فرمودند: کسی که این دو را دوست داشته باشد روز قیامت با من است. «بحار الانوار، ج ۳۷،

ص ۳۷»

حدیث۱۴

قال الامام الحسین – علیه السلام – : دخلتُ أنا و اَخی علی جدّی رسول الله – صلی الله علیه و آله – فَأجلَسَنی علی فَخْذِه الاَیسرِ و أجَلَسَ اَخی الْحَسَنُ عَلی فَخْذَه الاَیمَن ... . امام حسین – علیه السلام – فرمودند: روزی من و برادرم حسن به حضور جدم رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – رسیدیم، حضرت مرا به زانوی چپ و برادرم را بر زانوی راست خود نشاند، بعد ما را تنگ در آغوش کشید و فرمودند: پدر و مادرم فدای شما دو امام باد. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۲۵۵»

حدیث۱۵

قال الامام الْحَسَن – علیه السلام – : اِنَّ الْحُسینَ بن علی بَعْدَ وَفاةِ نفسی امام مِنْ بَعدی ... . امام حسن – علیه السلام – فرمودند: حسین بن علی – علیه السلام – بعد از رحلت من امام است، زیرا خداوند بعد از من امامت را به نام او ثبت کرده است و امامت از طریق وراثت پیامبر به او رسیده است. «اصول کافی، ج ۲، ص ۷۲»

حدیث۱۶

قال الامام الصادق – علیه السلام – : ... لم یَرْضَع الْحُسینُ – علیه السلام – مِنْ فاطمهَ – علیهاالسلام – و مِنْ اُنثی، کانَ یُؤتی به النبی فَیَضعُ اِبهامُه فی فیه ... . امام صادق – علیه السلام – فرمودند: امام حسین – علیه السلام – از فاطمه– سلام الله علیها– و از هیچ زنی دیگر شیر نخورد، بلکه او را خدمت رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – می آوردند و حضرت انگشت ابهامش را در دهان او می گذاشت و او به اندازه ای که دو یا سه روز او را کفایت کند، از آن می مکید. «اصول کافی، ج ۲، ص ۳۶۵»

حدیث۱۷

سُئِلَ رسولُ الله – صلی الله علیه و آله – : اَیُّ اَهلِ بَیْتِکَ اَحَبُّ اِلَیکَ؟ قال: الْحَسَنُ و الْحُسینُ ... . از رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – سؤال شد که کدام یکی از اهل بیت خود را بیشتر دوست دارید؟ حضرت فرمودند: حسن و حسین – علیهما السلام – را و حضرت پیوسته به فاطمه– سلام الله علیها– می فرمودند: دو فرزندم را به نزد من بیاور، وقتی که می آمدند آن دو را می بوسید و در آغوش می گرفت. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۹۹»

حدیث۱۸

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : مَنْ سَرَّه اَنْ یَنْظُر الی سَیِّدِ شَبابِ اَهلِ الْجَنَةِ فَلْینظرَ الی الْحُسین ابن علی – علیه السلام –. رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: کسی که می خواهد از نگاه کردن به سوی جوانان اهل بهشت مسرور و شاد شود، باید به سوی حسین بن علی – علیه السلام – نگاه کند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۹۸»

حدیث۱۹

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : مَنْ اَحَبَّ أنْ یَنْظُر الی اَحَبِ اَهَلِ الارضِ اِلی اَهْلِ اسماء فَلْیَنظُر اِلی الحُسین – علیه السلام –. رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: کسی که میخواهد که محبوب ترین فرد روی زمین نزد اهل آسمان را ببیند، باید به

حسین - علیه السلام - نگاه کند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۹۷»

حدیث۲۰

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : اَلْحَسَنُ و الْحُسینُ امامانِ قاما اوقَعَدا. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: حسن و حسین - علیهما السلام - امام اند چه در حال قیام باشند و چه در حال سکوت. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۹۱»

حدیث۲۱

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : هُما وَدِیْعَتی فِی اُمَتِی. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: آن دو (حسن و حسین - علیهما السلام -) دو امانت من در میان امتم هستند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۸۵»

حدیث۲۲

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : مَنْ کانَ یُحِبُّنی فَلْیُحِبَّ إبنَّی هذَیْنِ فانّ اللهَ اَمَرَنی بِحُبّهِما. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: کسی که مرا دوست دارد باید این دو فرزندم (حسن و حسین - علیهما السلام -) را نیز دوست داشته باشد، چون خداوند مرا به محبت آن دو دستور داده است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۰»

حدیث۲۳

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : مَنْ اَحَبَّ الْحَسَنَ و الْحُسینَ و ذُرِیّتَهما مُخلِصاً لَمْ تَلْفَحِ النّارُ وَجْهَه ... رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: کسی که حسن و حسین - علیهما السلام - و ذریّه آن دو را خالصانه دوست داشته باشد، آتش هرگز به او نزدیک نمی شود مگر این که گناهی کرده باشد که او را از ایمان تهی کرده باشد. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۰»

حدیث۲۴

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : یا اَیُّها الناس هذا الحُسینُ ابنُ علی فَاعرفُوهُ فَوالَذی نَفسی بِیَدِهِ اِنَّه لِفیء الجَنّةِ و مُحِبیهِ فِی الجنهْ. رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: ای مردم! این حسین فرزند علی - علیه السلام - است او را بشناسید، سوگند بخدایی که جان من بدست اوست، حسین - علیه السلام- و دوستانش در بهشتاند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۶»

حدیث۲۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : اذا کانَ یَومَ الْقیامةِ زُیِّنَ عَرشُ رَبِّ الْعالَمین بِکلِ زینَةٍ ... . رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: هنگام فرارسیدن روز قیامت، عرش پروردگار عالمیان با بهترین و کامل ترین زینت ها تزئین می شود و دو منبر از نور یکی در طرف راست و دیگری در طرف چپ عرش قرار داده شده و حسن و حسین می آیند و بر آن دو منبر می نشینند و با این کار خداوند با حضور آن دو، عرش خود را آرایش می دهد ... . «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۱»

حدیث۲۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : یا عَلی خُلِقْتُ اَنَا و اَنْتَ مِنْ شَجرَةٍ فَأنَا اصلُها و اَنْتَ فَرعُهَا و الْحَسَنُ و الْحُسینُ أغصانُها. رسول

اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: ای علی! من و تو از یک درخت آفریده شده ایم، پس من اصل آن درخت و تو فرع آن و حسن و حسین شاخه های آن هستند. «بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۶۵»

حدیث۲۷

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : الْحَسَنُ و الْحُسینُ اَماما اُمَّتی بعد أبیهِما. رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: حسن و حسین– علیهما السلام– بعد از پدرشان امام و پیشوای امت من هستند. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۲۵۴»

حدیث۲۸

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : یا حسینُ اَنْتَ الامامُ، ابنُ الامام، اَخُو الامام، تَسعةٌ مِنْ ولدِکَ ائمةُ الاَبرارِ، تاسِعُهُم قائمُهُم. رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: ای حسین! تو امام، فرزند امام و برادر امام هستی و نُه امام از فرزندان توست که نهمین آنان، قائم آنها است. «بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۲۹۱»

حدیث۲۹

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : حسینُ مِنّی و اَنَا مِنهُ. رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: حسین– علیه السلام– از من است و من از او هستم. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۱»

حدیث۳۰

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : اَلْوَلَدُ رَیْحانةٌ، و رَیْحانَتای: الْحَسَنُ و الْحُسینُ – علیهما السلام –. رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: اولاد ریحانه است و دو ریحانه من حسن و حسین – علیهما السلام– هستند. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۴»

حدیث۳۱

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : مَنْ اَحبَّ الْحَسَنَ و الْحُسینَ فَقَدْ اَحَبّنی و مَنْ اَبْغَضَهُما فقد أبْغَضَنی. رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: کسی که حسن و حسین– علیهم السلام– را دوست بدارد، من را دوست داشته و کسی که آن دو را دشمن بدارد، با من دشمنی کرده است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۴»

حدیث۳۲

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : انهما رَیْحانَتی مِن الدُّنیا یَعنی الحَسَن و الحُسین – علیهما السلام –. رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: آن دو یعنی حسن و حسین – علیهما السلام– دو ریحانه من از دنیا است. «بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۲»

حدیث۳۳

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : الْحَسَنُ و الْحُسینُ سَیِّدا شبابِ أَهلِ الْجَنّةِ. رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: حسن و حسین – علیهما السلام – دو سرور جوانان اهل بهشت اند. «بحار الانوار، ج ۴۲، ص ۲۶۳»

حدیث۳۴

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله): اللّهُمّ أحِبَّ حَسَناً وحُسَيناً وأحِبَّ مَن يُحِبُّهُما؛ بار خدایا! حسن و حسین را دوست بدار و دوستداران آن دو را نیز دوست بدار. میزان الحکمهٔ: ح ۱۱۷۳

حدیث۳۵

حضرت علیه السلام می فرمایند: «... ان الحسن والحسین سبطا هذه الامهٔ وهما من محمد کمکان العینین من الراس واما انا فکمکان الید من البدن واما فاطمهٔ فکمکان القلب من الجسد ... ؛ حسن و حسین علیهما السلام دو سبط این امت هستند، و آن دو برای محمد صلی الله علیه و آله همانند دو چشم برای سرند، و من [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند دست برای بدن هستم، و فاطمه علیها السلام [برای محمد صلی الله علیه و آله] همانند قلب برای بدن است .» بحارالانوار، ج ۳۹، ص ۳۵۲

حدیث۳۶

امام حسین(علیه السلام) فرمودند: اَنَا قَتيلُ الْعَبَرَةِ لا يَذْكُرُنى مُؤْمِنٌ اِلّا اسْتَعْبَرَ ؛ من کشته گریه ام. هیچ مومنی مرا یاد نمی کند مگر اینکه گریان می شود. امالی صدوق، ص ۱۱۸

حدیث۳۷

امام باقر(علیه السلام) فرمودند: چهار هزار ملک ، آشفته و غم آلود تا روز قیامت برای شهادت امام حسین(علیه السلام) می گریند . کامل الزیارات ، ص ۱۱۳

حدیث۳۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: میان قبر پاک امام حسین (علیه السلام) تا آسمان هفتم محل رفت و آمد فرشتگان است . المحجه البیضاء ،ج۴،ص۴۶

حدیث۳۹

امام حسین (علیه السلام) فرمودند : من برای عبرت و پند دیگران شهید می‌شوم . بحارالانوار ، ج ۴۴ ، ص ۲۸۰

حدیث۴۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: به راستی که خدا کربلا را حرم امن و با برکت قرار داد پیش از آنکه مکه را حرم قرار دهد . کامل الزیارات ، ص ۲۶۷

حدیث۴۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: حسین (علیه السلام) را زیارت کنید و به او جفا روا مدارید ، زیرا که او سرور جوانان بهشت از میان خلایق و سید شهیدان است . کامل الزیارات ، ص ۱۸۱

حدیث۴۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: برترین تربت زمین ، تربت سید الشهداء(علیه السلام) است . جواهر الکلام ، ج ۸ ، ص ۴۳۷

حدیث۴۳

امـام صـادق(علیه السـلام) فرمودنـد: آرامگـاه مقـدس امـام حسـین (علیه السـلام) کانـالی از کانالهـای بهشت است. المحجه البیضـاء ،ج۴،ص۴۵

حدیث۴۴

پیامبراکرم(صـلی الله علیه و آله و سـلم) فرمودند: ای مردم ، این حسـین بن علی است ، او را بشناسـید؛ قسم به آن که جانم در دست اوست ، او در بهشت است، دوستدانش در بهشت‌اند و دوستداران دوستدارانش نیز در بهشت‌اند. چهل حدیث صفحه ۱۲

حدیث۴۵

امام صادق (مام صادق (علیه السـلام) : کسـی که (در عزای حسـین علیه السـلام) بگرید یا دیگری را بگریاند و یا آن که خود را به حالت اندوه عزا درآورد، بهشت بر او واجب است. جلاء العیون، ص ۴۶۳

حدیث۴۶

امام صادق (علیه السـلام) : اگر بیماری از اهل ایمان حق و حرمت و ولایت حضـرت امام حسـین (علیه السلام) را بشناسد و به اندازه سر سوزنی از خاک پاکش استشفا نماید ، دوا و شفایش خواهد شد . بحار الانوار ، ج ۹۸ ، ص ۱۲۵

حدیث۴۷

رسول الله (صـلی الله علیه و آله و سـلم) : در کانون دلهای مؤمنان معرفتی ویژه نسبت به امام حسین (علیه السلام) وجود دارد . کتاب پیام عاشورا صفحه ۲۵

حدیث۴۸

امام باقر (علیه السـلام) فرمودند : بر مؤمنان لازم است روز عاشورا را در ماتم بسـر برند و به یکدیگر که رسیدند ، بگویند : عظم الله اجورنا و اجورکم بمصابنا بالحسین و جعلنا و ایاکم من الطالبین بثاره مع ولیه المهدی من آل محمد . کتاب پیام عاشورا صفحه ۷۵

حدیث۴۹

امام صادق (علیه السلام) فرمود ند: تربت امام حسین (علیه السلام) شفای هر بیماری است . کتاب پیام عاشورا صفحه ۶۱

حدیث۵۰

امام صادق (علیه السـلام) از امام حسـین (علیه السـلام) نقل می‌کنـد که فرمودنـد : من کشـته گریه ام . هیچ مؤمنی مرا یاد نمی‌کند ،

مگر اینکه گریان می‌شود . کتاب چهل حدیث صفحه ۷۰

حدیث۵۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم): حسین از من است و من از حسینم . خداوند دوست می‌دارد هر که حسین را دوست بدارد . کتاب چهل حدیث صفحه ۳۲ و ۳۳

حدیث۵۲

امام صادق (علیه السلام): خدا لعنت کند کشنده حسین (علیه السلام) را ، چه قدر یاد [شهادت] حسین (علیه السلام) زندگی را ناگوار می‌سازد ! من هیچ گاه آب سردی ننوشیدم ، مگر این که حسین (علیه السلام) را یاد کردم و هیچ بنده ای نیست که آب بنوشد و حسین (علیه السلام) را یاد کند و کشنده اش را لعنت فرستد، مگر اینکه خداوند صد هزار حسنه برایش می‌نویسد، صد هزار گناه او را پاک می‌سازد ، صد هزار درجه او را بالا می‌برد ، گویی صد هزار بنده را آزاد کرده است و خداوند در روز قیامت او گشاده رو محشور می کند. کتاب چهل حدیث صفحه ۱۸و ۱۹

حدیث۵۳

عن موسی بن جعفرعلیه السلام قال: ولا تأخذوا من تربتی شیئا لتبرکوا به فأن کل تربهٔ لنا محرمهٔ الا تربهٔ جدی الحسین بن علی علیهماالسلام فأن الله عزوجل جعلها شفاء لشیعتنا و أولیائنا؛ حضرت امام کاظم (علیه السلام) در ضمن حدیثی که از رحلت خویش خبر می‌داد فرمودند: چیزی از خاک قبر من برندارید تا به آن تبرک جویید؛ چرا که خوردن هر خاکی جز تربت جدم حسین (علیه السلام) بر ما حرام است، خدای متعال تنها تربت کربلا را برای شیعیان و دوستان ما شفا قرار داده است. جامع الاحادیث الشیعه، ج ، ??ص???

حدیث۵۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: السجود علی طین قبرالحسین (علیه السلام) ینور الی الارض السابعهٔ و من کان معه سبحهٔ من طینقبرالحسین (علیه السلام) کتب مسبحا و ان لم یسبح بها؛ ...سجده بر تربت قبر حسین (علیه السلام) تا زمین هفتم را نور باران می کند و کسی که تسبیحی از خاک مرقد حسین (علیه السلام) را با خود داشته باشد، تسبیح گوی حق محسوب می‌شود، اگر چه با آن تسبیح هم نگوید. من لایحضره الفقیه، ج، ? ص/ ??? وسائل الشیعه، ج ? ص???

حدیث۵۵

قال الصادق علیه السلام: السجود علی تربهٔ الحسین علیه السلام یخرق الحجب السبع؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: سجده بر تربت حسین علیه السلام حجابهای هفتگانه را پاره می کند. مصباح التمهجد، ص/ ??? بحارالانوار، ج، ?? ص???

حدیث۵۶

قال ابوعبدالله علیه السلام: فی طین قبرالحسین علیه السلام الشفاء من کل داء و هو الدواء الاکبر؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: شفای هر دردی در تربت قبر حسین علیه السلام است و همان است که بزرگترین داروست. کامل الزیارات، ص / ??? وسائل

الشیعه، ج، ?? ص ???

حدیث۵۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: حنکوا اولادکم بتربهٔ الحسین (علیه السلام) فإنها امان؛ کام کودکانتان را با تربت حسین (علیه السلام) بردارید چرا که خاک کربلا فرزندانتان را بیمه می‌کند. وسائل الشیعه، ج، ?? ص ???

حدیث۵۸

قال رسول الله (صلی اللع علیه و آله و سلم): الا و ان الإجابهٔ تحت قبته والشفاء فی تربته، و الائمهٔ علیهم السلام من ولده؛ پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: بدانید که اجابت دعا، زیر گنبد حرم او(امام حسین علیه السلام) و شفاء در تربت او، و امامان (علیهم السلام) از فرزندان او هستند. مستدرک الوسائل، ج، ?? ص ???

حدیث۵۹

قال ابوعبدالله علیه السلام: من باب عند قبرالحسین علیه السلام لیلهٔ عاشورا لقی الله یوم القیامهٔ ملطخا بدمه کأنما قتل معه فی عرصهٔ کربلا؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کسی که شب عاشورا در کنار مرقد امام حسین علیه السلام سحر کند روز قیامت در حالی به پیشگاه خدا خواهد شتافت که به خونش آغشته باشد، مثل کسی که در میدان کربلا و در کنار امام حسین علیه السلام کشته شده باشد. وسائل الشیعه، ج، ?? ص ???

حدیث۶۰

قال الصادق علیه السلام: من زارالحسین علیه السلام یوم عاشورا وجبت له الجنهٔ؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: هر کس که امام حسین علیه السلام را در روز عاشورا زیارت کند بهشت بر او واجب می‌شود. اقبال الاعمال، ص ???

حدیث۶۱

قال الرضا علیه السلام: من زار قبرالحسین (علیه السلام) بشط الفرات کان کمن زار الله؛ امام رضا علیه السلام فرمودند: کسی که قبر امام حسین علیه السلام را در کرانه فرات زیارت کند، مثل کسی است که خدا را زیارت کرده است. مستدرک الوسائل، ج،?? ص؛ ???به نقل از کامل الزیارات.

حدیث۶۲

قال ابوالحسن موسی بن جعفرعلیه السلام: أدنی ما یثاب به زائر ابی عبدالله علیه السلام بشط فرات إذا عرف حقه و حرمته و ولایته ان یغفر له ما تقدم من ذنبه و ما تأخز؛ حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرمودند: کمترین ثوابی که به زائر امام حسین علیه السلام در کرانه فرات داده می‌شود این است که تمام گناهان بخشوده می‌شود. بشرط این که حق و حرمت ولایت آن حضرت را شناخته باشد. مستدرک الوسائل، ج، ?? ص، ??? به نقل از کامل الزیارات، ص ، ۱۳۸

حدیث۶۳

قال الصادق علیه السلام: من اتی قبرالحسین علیه السلام عارفا بحقه کتبه الله عزوجل فی اعلی علیین؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: هر کس که به زیارت قبر حسین علیه السلام نایل شود و به حق آن حضرت معرفت داشته باشد خدای متعال او را در بلندترین درجه عالی مقامان ثبت می‌کند. من لا یحضره الفقیه، ج، ? ص???

حدیث۶۴

امام صادق علیه السلام فرمودند: من لم یأت قبرالحسین علیه السلام و هو یزعم انه لنا شیعهٔ حتی یموت فلیس هو لنا شیعهٔ و ان کان من اهل الجنهٔ فهو من ضیفان اهل الجنهٔ؛ کسی که به زیارت قبر امام حسین نرود و خیال کند که شیعه ما است و با این حال و خیال بمیرد او شیعه ما نیست و اگر هم از اهل بهشت باشد از میهمانان اهل بهشت خواهد بود. کامل الزیارات، ص/ ??? بحارالانوار، ج ، ??ص?

حدیث۶۵

عن ابی عبدالله قال: من اراد الله به الخیر قذف فی قلبه حب الحسین علیه السلام و زیارته و من اراد الله به السوء قذف فی قلبه بغض الحسین علیه السلام و بغض زیارته؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: هر کس که خدا خیر خواه او باشد محبت حسین (علیه السلام) و زیارتش را در دل او می‌اندازد و هر کس که خدا بدخواه او باشد کینه و خشم حسین (علیه السلام) و خشم زیارتش را در دل او می‌اندازد. وسائل الشیعه، ج، ?? ص/ ??? بحارالانوار، ج، ?? ص .??

حدیث۶۶

قال ابوعبدالله علیه السلام: لو ان احدکم حج دهره ثم لم یزرالحسین بن علی علیهماالسلام لکان تارکا حقا من حقوق رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) لان حق الحسین فریضهٔ من الله تعالی واجبه علی کل مسلم؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: اگر یکی از شما تمام عمرش را احرام حج ببندد اما امام حسین علیه السلام را زیارت نکند حقی از حقوق رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) را ترک کرده است؛ چرا که حق حسین (علیه السلام) فریضه الهی و بر هر مسلمانی واجب و لازم است. وسائل الشیعه، ج،?? ص???

حدیث۶۷

قال ابوعبدالله علیه السلام: من لم یأت قبرالحسین علیه السلام حتی یموت کان منتقص الایمان منتقص الدین، ان ادخل الجنهٔ کان دون المؤمنین فیها؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: هر کس به زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) نرود تا بمیرد، ایمانش ناتمام و دینش ناقص خواهد بود به بهشت هم که برود پایین تر از مومنان در آنجا خواهد بود. وسائل الشیعه، ج، ?? ص???

حدیث۶۸

قال ابوعبدالله علیه السلام: لا تدع زیارهٔ الحسین بن علی علیهماالسلام و مُرّ أصحابک بذلک یمدالله فی عمرک و یزید فی رزقک و یحییک الله سعیدا ولا تموت الا شهیدا؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: زیارت امام حسین علیه السلام را ترک نکن و به دوستان و یارانت نیز همین را سفارش کن! تا خدا عمرت را دراز و روزی و رزقت را زیاد کند و خدا تو را با سعادت زنده دارد و نمیری مگر با شهادت. وسائل الشیعه، ج، ??ص???

حدیث۶۹

قال الصادق علیه السلام: من اراد ان یکون فی جوار نبیه و جوارعلی و فاطمه علیهم السلام فلا یدع زیارهٔ الحسین علیه السلام؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کسی که می‌خواهد در همسایگی پیامبر(صلی الله علیه و آله و سلم) و در کنارعلی (علیه السلام) و فاطمه (سلام الله علیه) باشد زیارت امام حسین (علیه السلام) را ترک نکند. وسائل الشیعه، ج، ?? ص، ??? ح??

حدیث۷۰

قال الامام الصادق علیه السلام: من سره ان یکون علی موائد النور یوم القیامهٔ فلیکن من زوارالحسین بن علی علیهماالسلام؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: هر کس دوست دارد روز قیامت، بر سر سفره‌های نور بنشیند باید از زائران امام حسین علیه السلام باشد. وسائل الشیعه، ج، ?? ص/ ??? بحارالانوار، ج، ?? ص??

حدیث۷۱

قال ابوعبدالله علیه السلام: زیارهٔ قبرالحسین بن علی علیهماالسلام من أفضل ما یکون من الأعمال؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: زیارت قبر امام حسین علیه السلام از بهترین کارهاست که می‌تواند انجام یابد. مستدرک الوسائل، ج، ?? ص????

حدیث۷۲

قال الامام الصادق علیه السلام: زوروا قبرالحسین علیه السلام ولا تجفوه فانه سید شباب أهل الجنهٔ من الخلق و سید شباب الشهداء؛ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: مرقد امام حسین علیه السلام را زیارت کنید و با ترک زیارتش به او ستم نورزید، چرا که او سید جوانان بهشت از مردم و سالار جوانان شهید است. مستدرک الوسائل ج، ?? ص / ??? کامل الزیارات ، ص????

حدیث۷۳

عن ابی جعفر و ابی عبدالله علیهماالسلام یقولان: من احب أن یکون مسکنه و مأواه الجنهٔ، فلا یدع زیارهٔ المظلوم؛ از امام باقر و امام صادق علیهماالسلام نقل شده که فرمودند: هر کس که می‌خواهد مسکن و مأوایش بهشت باشد، زیارت مظلوم – امام حسین علیه السلام- را ترک نکند. مستدرک الوسائل، ج، ?? ص????

حدیث۷۴

عن حمران قال: زرت قبرالحسین علیه السلام فلما قدمت جاء نی ابو جعفر محمد بن علی علیه السلام ... فقال علیه السلام ابشر یا حمران فمن زار قبور شهداء آل محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) یرید الله بذلک وصلهٔ نبیه حرج من ذنوبه کیوم ولدته امه؛ حمران می‌گوید هنگامی که از سفر زیارت امام حسین (علیه السلام) برگشتم، امام باقرعلیه السلام به دیدارم آمد و فرمودند: ای حمران! به تو مژده می‌دهم که هر کس قبور شهیدان آل محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) را زیارت کند و مرادش از این کار رضایت خدا و تقرب به پیامبر(صلی الله علیه و آله و سلم) باشد، از گناهانش بیرون می‌آید مانند روزی که مادرش او را زاده است. امالی شیخ طوسی، ج، ? ص، ?? چاپ نجف/ بحارالانوار، ج، ?? ص???

حدیث۷۵

امام صادق علیه السلام فرمودند: لیس نبی فی السموات والارض و الا یسألون الله تبارک و تعالی ان یوذن لهم فی زیارة الحسین علیه السلام ففوج ینزل و فوج یعرج؛ هیچ پیامبری در آسمانها و زمین نیست مگر این که می‌خواهند خداوند متعال به آنان رخصت دهد تا به زیارت امام حسین علیه السلام مشرف شوند، چنین است که گروهی به کربلا فرود آیند و گروهی از آنجا عروج کنند. مستدرک الوسائل، ج، ?? ص ??? به نقل از کامل الزیارات، ص????

حدیث۷۶

قال رسول الله صلی الله علیه و آله: یقبر ابنی بأرض یقال لها کربلا هی البقعة التی کانت فیها قبة الاسلام نجا الله التی علیها المؤمنین الذین امنوا مع نوح فی الطوفان؛ پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: پسرم حسین در سرزمینی به خاک سپرده می‌شود که به آن کربلا گویند، زمین ممتازی که همواره گنبد اسلام بوده است، چنان که خدا یاران مومن حضرت نوح را در همانجا از طوفان نجات داد . کامل الزیارات، ص، ???باب، ?? ح .?

حدیث۷۷

امام صادق علیه السّلام فرمودند: یا زُرارَةُ! انّ السّماءَ بَکَتْ عَلَی الْحُسَیْنِ اَرْبَعینَ صَباحاً ؛ ای زراره ! آسمان چهل روز، در سوگ حسین بن علی علیه السّلام گریه کرد. جامع احادیث الشیعه ، ج ۱۲، ص ۵۵۲

حدیث۷۸

امام صادق علیه السّلام فرمودند: اَرْبَعَةُ الا فِ مَلَکٍ عِنْدَ قَبْرِ الْحُسَیْنِ علیه السّلام شُعْثٌ غُبْرٌیَبْکُونَهُ اِلی یَوْمِ القِیامَةِ ؛ چهار هزار فرشته نزد قبر سیدالشهدا علیه السّلام ژولیده و غبارآلود، تا روز قیامت بر آن حضرت می گریند. کامل الزیارات ، ص ۱۱۹

حدیث۷۹

حضرت صادق علیه السّلام فرمودند: نیحَ عَلَی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلی سَنَةً فی کُلِّ یَوْمٍ وَ لَیْلَةٍ وَ ثلاثَ سِنینَ مِنَ الْیَوْمِ الَّذی اُصیبَ فیهِ؛ یک سال تمام ، هر شب و روز بر حسین بن علی علیه السّلام نوحه خوانی شد و سه سال، در روز شهادتش سوگواری برپا گشت . بحارالانوار، ج ۷۹، ص ۱۰۲

حدیث۸۰

پیامبر اکرم صلّی اللّه علیه و آله فرمودند: یا فاطِمَةُ! کُلُّ عَیْنٍ باکِیَةٌ یَوْمَ الْقیامَةِ اِلاّ عَیْنٌ بَکَتْ عَلی مُصابِ الْحُسَینِ فَاِنّها ضاحِکَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ بِنَعیمِ الْجَنّةِ؛ فاطمه جان !روز قیامت هر چشمی گریان است ؛ مگر چشمی که در مصیبت و عزای حسین گریسته باشد،که آن چشم در قیامت خندان است و به نعمتهای بهشتی مژده داده می شود. بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۲۹۳

حدیث۸۱

امام صادق(علیه السلام) می فرمایند : کربلا را زیارت کنید و این کار را ادامه دهید، چرا که کربلا بهترین فرزندان پیامبران را در

آغوش خویش گرفته است. کامل الزیارات، ص ۲۶۹

حدیث۸۲

امام باقر علیه‌السلام : مُروا شیعَتَنا بِزیارَةِ قَبرِ الحُسَینِ بنِ عَلِیٍّ علیه‌السلام؛ فإنَّ إتیانَهُ یَزیدُ فی الرِّزقِ ، ویَمُدُّ فی العُمرِ ، ویَدفَعُ مَدافِعَ السُّوءِ؛ شیعیان ما را به زیارت قبر حسین بن علی علیه‌السلام فرمان دهید ؛ زیرا زیارت آن ، روزی را زیاد می کند ، عمر را دراز می گرداند و بدیها را دور می‌سازد . بحار الأنوار : ۱۰۱ / ۴ / ۱۲

حدیث۸۳

قال زین العابدین - علیه السلام -: ان النبی - صلی الله علیه وآله - اذن فی اذن الحسین - علیه السلام - بالصلاة یوم ولد ؛ در روز ولادت امام حسین (ع) پیامبر اسلام (ص) در گوش او اذان گفت . (بحارالانوار، ج ۱۰۴، ص ۱۱۲)

حدیث۸۴

قالَ الإمامُ الْحَسَنُ الْمُجتبی - عَلَیْهِ السَّلام - : وَ نَحْنُ رَیْحانَتا رَسُولِ اللّهِ، وَ سَیِّدا شَبابِ أهْلِ الْجَنَّةِ، فَلَعَنَ اللّهُ مَنْ یَتَقَدَّمُ، اَوْ یُقَدِّمُ عَلَیْنا اَحَداً ؛ امام حسن مجتبی - علیه السلام - به دنباله وصیّتش در حضور جمعی از أصحاب فرمودند: و ما دو نفر ـ یعنی حضرت و برادرشان امام حسین (علیهما السلام) ـ ریحانه رسول اللّه (صلی الله علیه وآله وسلم) و دو سرور جوانان اهل بهشت هستیم، پس خدا لعنت کند کسی را که بر ما پیشقدم شود یا دیگری را بر ما مقدّم دارد. کلمهٔ الإمامُ الْحَسَن - علیه السلام -، ص ۲۱۱

حدیث۸۵

امام صادق علیه‌السلام : اَلْبَرَکَةُ مِنْ قَبْرِ الْحُسَیْنِ بْنِ عَلیٍّ علیه‌السلام عَشَرَةُ اَمْیالٍ؛ تا ده میل اطراف قبر حسین بن علی علیه‌السلام برکت است. (بحارالأنوار، ج ۱۰۱، ص۱۱۶، ح ۴۱ .)

حدیث۸۶

پیامبراکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند : بی اُنذِرتُم وَ بِعَلِیٍّ بنِ أبی طالِبِ اهْتَدَیتُم... وَ بِالْحَسَنِ اُعْطِیتُمُ الإحسانُ وَ بِالْحُسَینِ تَسعَدونَ وَ بِهِ تَشقونَ ألا وَ إنَّ الْحُسَینَ بابٌ مِن أبوابِ الْجَنَّةِ مَن عاداهُ حَرَّمَ اللّه عَلَیهِ ریحَ الْجَنَّةِ؛ به وسیله من هشدار داده شدید و به وسیله علی علیه السلام هدایت می‌یابید و به وسیله حسن احسان می‌شوید و به وسیله حسین خوشبخت می گردید و بدون او بدبخت. بدانید که حسین دری از درهای بهشت است، هر کس با او دشمنی کند، خداوند بوی بهشت را بر او حرام می‌کند. مأة منقبة، ص ۲۲ .

حدیث۸۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: أحَبَّ اللَّهُ مَن أحَبَّ حُسَیناً؛ هر که حسین را دوست بدارد ، خداوند دوستدار او است. بحار الأنوار ، ج ۴۳ ، ص ۲۶۱

حدیث۸۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: مَن اَرادَ الله بِهِ الخَیرَ قَذَفَ فی قَلبِهِ حُبَّ الحُسَین وَ حُبَّ زیارتِهِی؛ کسی که خدا خیر خواه او باشد، محبّت حسین و شوق زیارتش را در دل او می اندازد. (بحارالانوار ج ۹۸،ص ۷۶)

حدیث۸۹

امـام حسـین (علیه السـلام) فرمودنـد: فَإنی لاـ أرَی المَوتَ إلّا السَّعادَةَ وَ الحَیـاهْ مَعَ الظّالِمینَ إلّا بَرماً؛ به درستی که من مرگ را جز سعادت نمی بینم و زندگی با ستمکاران را جز محنت نمی دانم . (تحف العقول ، ص ۲۴۵)

حدیث۹۰

به درستی که حسـین بن علی (علیهما السـلام) فرمودند: اگر زائر من بداند که خداوند چه برایش آماده کرده است، شادیش بیشتر از بی تابیش (از رنج سفر) خواهد بود. و همانا زائر او پاك از هر گناهی به خانه ی خود بر می گردد. وسایل الشیعه، ج ۱۰، ص ۳۱۸.

حدیث۹۱

حضـرت امام صادق (علیه السـلام) می فرمایند: آن کس که به خاطر خدا و در راه او زائر قبر حسین (علیه السلام) گردد، خداوند او را از آتش دوزخ آزاد می کند و از فزع اکبر (خوف بزرگ) در روز قیامت ایمنش خواهد ساخت. کامل الزیارات، ص ۱۴۶.

حدیث۹۲

امام صادق (سـلام الله علیه) می فرماینـد: من سـره أن یکون علی موائـد النور یوم القیامـهْ فلیکن من زوار الحسـین بن علی (سـلام الله علیها)؛ هر کس دوست دارد روز قیامت، بر سـر سـفره های نور بنشـیند بایـد اززائران امام حسـین (سـلام الله علیه) باشد. بحارالانوار، ج ۱۰۱، ص ۲۳۸.

حدیث۹۳

امـام صـادق (سـلام الله علیه) می فرماینـد: لاـ تـدع زیارهْ الحسـین بن علی (سـلام الله علیه) یمـد الله فی عمرك و یزیـد فی رزقك و یحییك الله سـعیدا و لا تموت إلا شـهیدا؛ زیارت امام حسـین (سـلام الله علیه) را فرو نگذار تا که خدا عمرت را طولانی و روزیت را زیاد کند و زندگی با سعادت و مرگ با شهادت به تو خواهد بخشید. وسایل الشیعه، ج۱۴، ص ۴۳۱.

حدیث۹۴

امام صادق علیه‌السـلام : لا تَدَع زیارَهَْ الحُسَـیْنِ بْنِ عَلیّ علیه‌السلام و مُر اَصحابَکَ بِذالِکَ، یَمُدُّ اللّه‌فی عُمْرِکَ و یَزیدُ اللّه‌فی رِزقِکَ و یُحییکَ اللّه‌سَـعیدا و لاتَموتُ اِلاّ سَـعیدا و یَکتُبُکَ سَـعیدا؛ زیارت امام حسـین علیه‌السـلام را رها نکن و دوسـتان خود را هم به آن سفارش کن، که در این صورت، خداونـد عمرت را طولانی و روزی‌ات را زیاد می‌کنـد و زنـدگی‌ات را همراه با سـعادت می‌کند و جز سعادتمند نمی‌میری و نام تو را در شمار سعادتمندان، ثبت می‌کند. کامل الزیارات، ص ۲۸۶.

حدیث۹۵

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: من انشد فی الحسین بیتا من شعر فبکی و ابکی عشره فله لهم الجنه. هر کسی درباره حسین (علیه السلام) بیتی شعر بسراید و خود بگیرد و ده نفر را بگریاند، برای او و آن ده نفر بهشت باشد. ثواب الاعمال/ ج ۱۱۰.

حدیث۹۶

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند: فعلی مثل الحسین فلیبک الباکون، فان البکاء علیه لحظ الذنوب العظام. هر کسی چون حسین باید گریه کنندگان بگریند؛ زیرا که گریستن بر او گناه بزرگ را می زداید. وسایل الشیعه/ج ۱۰/ ص ۳۹۴.

حدیث۹۷

امام سجاد (علیه السلام) می فرمایند: ایها مؤمن دمعت عیناه بقتل الحسین (علیه السلام) حتی یسیل علی خده، لواه الله بها فی الجنه عرفا یسکنها احقابا. هر مؤمنی که چشمانش برای کشته شدن حسین (علیه السلام) گریان شود، به طوری که اشک بر گونه هایش سرازیر گردد، خداوند به سبب آن او را درغرفه های بهشتی جای دهد که روزگاران دراز در آن به سر برند. ثواب الاعمال/ ج۱۰۸.

حدیث۹۸

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند: کل عین یوم القیامه باکیه و کل عین یوم القیامهٔ ماهره، الاعین من اختصه الله بکرامته و بکی علی ما ینهک من الحسین و آل محمد (صلی الله علیه و آله و سلم). در روز قیامت همه چشمها گریانند و هیچ چشمی خواب ندارد، مگر آن چشمی که خداوند آن را به کرامت خود اختصاص داده و برای هتک حرمت حسین و خاندان محمد گریسته باشد. الخصال/ ج ۶۲۵.

حدیث۹۹

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: أن الله خلقنی و خلق علیاً و فاطمه و الحسن و الحسین و الأئمه من نور واحد؛ خداوند، من و علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان را از یک نور آفریده است. جامع الاخبار ص ۴۶

امام سجاد(ع)

حدیث۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) یلبس الصوف و اءغلظ ثیابه اذا قام الی الصلاهٔ، و کان (علیه السلام) اذا صلی یبرز الی موضع خشن فیصلی فیه و یسجد علی الارض. ععع؛ امام سجاد (علیه السلام) هنگام نماز لباس پشمی خشن می پوشید و در مکان زبر و سخت به نماز می ایستاد و بر زمین سجده می کرد. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۱۰۸.

حدیث۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) اذا کان شهر رمضان لم یتکلم الا بالدعا و التسبیح و الاستغفار و التکبیر فاذا اءفطر قال: اللهم ان شئت اءن تفعل فعلت. امام سجاد (علیه السلام) در ماه مبارک رمضان جز به دعا و تسبیح و استغفار و تکبیر لب نمی گشود و سخن نمی گفت، هنگامی که افطار می کرد می فرمودند: معبودا! هر کاری را خواسته باشی انجام دهی

انجام خواهی داد. کافی، ج ۴، ص ۸۸، ح ۸.

حدیث۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) یصل ما بین شعبان و رمضان و یقول: صوم شهرین متتابعین توبهٔ من الله. امام سجاد (علیه السلام) روزه ماه شعبان و رمضان را بهمدیگر می چسباند، و می فرمودند: روزه دو ماه پشت سر هم موجب پذیرش توبه از طرف خداست . کافی، ج ۴، ص ۹۲، ح ۳.

حدیث۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) اذا کان الیوم الذی یصوم فیه، یاءمر بشاهٔ فتذبح و تقطع اعضاؤ ه و تطبخ، و اذا کان عند المساء اءکب علی القدور حتی یجد ریح المرق و هو صائم، ثم یقول: هاتوا القصاع اغرفوا لال فلان، و اغرفوا لال فلان حتی یاءتی علی آخر القدور، ثم یؤ تی بخبز و تمر فیکون ذلک عشاءه. روزی که امام سجاد (علیه السلام) روزه می گرفت دستور می داد گوسفندی تهیه و ذبح شود و تکه شود و پخته شود هنگامی که شب می شد سر خود را بالای دیگها خم می کرد تا بوی آبگوشت را با دهان روزه بچشد و بعد از چشیدن می فرمودند: کاسه ها را بیاورید برای فلان خاندان و فلانی پر کنید تا اینکه به آخرین دیگها می رسید نان و خرما آورده می شد، پس این شامش می شد. بحار، ج ۴۶، ص ۷۱ ؛ من لا یحضره الفقیه ۹۰، ح ۱۹۵۵.

حدیث۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) لا یسافر الا مع رفقهٔ لا یعرفونه و یشترط علیهم اءن یکون من خدم الرفقهٔ فیما یحتاجون الیه. امام چهارم (علیه السلام) جز با کاروانی که او را نشناسند مسافرت نمی کرد و با آنان شرط می کرد که از خدمتگزاران کاروان در نیازمندیهای آنان باشد. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۶۹.

حدیث۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان (علی بن الحسین (علیه السلام)) یقبل الصدقهٔ قبل ان یعطیها السائل، قیل له: ما یحملک علی هذا؟ قال: فقال: لست اقبل ید السائل انما اقبل ید ربی، انها تقع فی ید ربی قبل اءن تقع فی ید السائل... امام چهارم (علیه السلام) قبل از اینکه صدقه را به فقیر بدهد می بوسید، از امام سؤال شد، حکمت این کار شما چیست؟ فرمودند: من دست پروردگارم را می بوسم نه دست فقیر را، زیرا صدقه قبل از اینکه به دست فقیر برسد در دست خدا قرار می گیرد. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۷۴.

حدیث۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) یقول: انی لاـحب اداوم علی العمل و ان قل. امام علی بن الحسین (علیه السلام) می فرمودند: من دوست دارم که بر کار مداومت داشته باشم اگر چه کم باشد. وسائل الشیعهٔ، ج ۱، ص ۷۰.

حدیث۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) یمشی مشیهٔ کاءن علی راءسه الطیر لا یسبق یمینه شماله. امام

چهارم چنان با آرامش راه می رفت مثل اینکه بالا سرش پرنده ای قرار دارد (که نمی خواهد او حرکتش را متوجه شود و پرواز کند) طرف راست او جلوتر از طرف چپش پیشی نمی گرفت. مشکاهٔ الانوار، ۲۲۷.

حدیث۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ان زین العابدین بکی علی اءبیه اءربعین سنهٔ، صائما نهاره، قائما لیله، فاذا حضر الافطار جاء غلامه بطعامه و شرابه فیضعه بین یدیه فیقول: کل یا مولای، فیقول (علیه السلام): قتل ابن رسول الله (علیه السلام) جائعا، قتل ابن رسول الله (علیه السلام) عطشانا، فلا یزال یکرر ذلک و یبکی حتی یبل طعامه بدموعه، و یمزج شرابه بدموعه فلم یزل کذلک حتی لحق بالله عزوجل. امام زین العابدین (علیه السلام) چهل سال برای پدر بزرگوارش گریه کرد، در حالی که روزش، روزه دار بود و شبش، شب زنده داری می کرد، هنگامی که وقت افطار می شد غلامش غذا و نوشیدنی برای او می آورد و جلویش می گذاشت و می گفت: بخور، امام (علیه السلام) می فرمودند: فرزند رسول خدا (علیه السلام) گرسنه و تشنه شهید شد این جمله را تکرار می کرد و گریه سر می داد تا اینکه غذایش با اشک چشمش مخلوط می شد او همواره اینطور بود تا این که به جوار رحمت حق شتافت. وسائل الشیعهٔ، ۲، ۹۲۳.

حدیث۱۰

امام سجاد(علیه السلام) فرمودند: لاءن اءدخل السوق و معی درهم اءبتاع به لحما لعیالی و قد قرموا الیه اءحب الی من اءن اءعتق نسمهٔ. چنانچه وارد بازار شوم و همراهم درهمی باشد که با آن برای خانواده ام گوشتی بخرم که به آن اشتیاق دارند برای من محبوبتر است از اینکه فردی را آزاد کنم. وسائل الشیعهٔ، ج ۱۵، ص ۲۵۱، ح ۶.

حدیث۱۱

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) یصلی فی الیوم و اللیلهٔ الف رکعهٔ و کانت الریح تمیله بمنزلهٔ السنبلهٔ، و کانت له خمسماءهٔ نخلهٔ، فکان یصلی عند کل نخلهٔ رکعتین، و کان اذا قام فی صلاته غشی لونه لون آخر، و کان قیامه فی صلاته قیام العبد الذلیل بین یدی الملک الجلیل، کان اءعضائه ترتعد من خشیهٔ الله و کان یصلی صلاهٔ مودع یری اءنه لا یصلی بعدها اءبدا. امام چهارم (علیه السلام) شبانه روز هزار رکعت نماز می خواند و باد همانند سنبلی او را حرکت می داد و او دارای پانصد نخل بود، که کنار هر کدام دو رکعت نماز می خواند، و هنگامی که به نمازش می ایستاد رنگ برنگ می شد و ایستادنش در نماز همانند ایستادن بنده در مقابل پادشاه بزرگ بود، بدن او از خوف خدا می لرزید، و همانند کسی که با نماز وداع می کند و فکر می کند آخرین نماز اوست و دیگر هیچ وقت نماز نخواهد خواند نماز می گزارد. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۷۹.

حدیث۱۲

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: کان علی بن الحسین (علیه السلام) یصلی فی الیوم و اللیلهٔ اءلف رکعهٔ کما کان یفعل اءمیر المؤمنین (علیه السلام). امام علی بن الحسین (علیه السلام) شبانه روز هزار رکعت نماز می خواند همانطور که امیرمؤمنان هم چنین می کرد. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۶۱.

حدیث۱۳

امـام بـاقر (علیه السـلام) فرمودنـد: کان لابی (علیه السـلام) فی موضع سـجوده آثار ناتئـة و کان یقطعها فی السـنة مرتین، فی کل مرة خمس ثفنات، فسـمی ذاالثفنات لـذلک. در سـجدگاه پدر بزرگوارم آثار ورم بود و سالی دوبار آن را قطع می کرد در هر مرتبه پنج لایه پینه بود از این جهت او را ((ذو الثفنات)) نامیدند. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۶.

حدیث۱۴

امام باقر (علیه السـلام) فرمودند: ان اءبی علی بن الحسـین (علیه السلام) ما ذکر الله عزوجل نعمة الا سجد، و لا قراء آیة من کتاب الله عزوجل فیها سـجود الا سـجد و لا دفع الله عزوجل عنه سوء یخشاه اءوکید کائد الا سـجد و لا فرغ من صـلاة مفروضة الا سـجد، و لا وفق لاصـلاح بین اثنین الا سـجد و کان اءثر السـجود فی جمیع مواضع سـجوده، فسـمی السـجاد لذلک. پدرم علی بن الحسـین (علیه السـلام) هیچ گاه نعمتی را یاد نمی کرد جز اینکه سـجده شکر انجام می داد، و آیه ای از کتاب خدا را نمی خواند که دارای سجده بود مگر اینکه سـجده می کرد، و هر گاه خداونـد، مکر حیله گری یا خطری را از او بر طرف می کرد سـجده شـکر بجا می آورد و هر وقت از نماز فارغ می شد سـجده می کرد و زمانی که موفق می شد بین دو نفر اصـلاح کند سـجده می کرد و طوری بود که اثر سجده در تمام اعضاء هفتگانه سجده او نمایان بود از این جهت او سجاد نامیده شد. بحار الانوار، ج ۴۶، ح ۶.

حدیث۱۵

لو مات من بین المشـرق و المغرب لما اسـتوحشت بعد اءن یکون القرآن معی؛ اگر تمام کسانی که در میان مشرق و مغرب هستند از دنیابروند (و من تنها بمانم) و قرآن با من باشد وحشت مرا نمی گیرد (و نمی ترسم). بحارالانوار، ج ۴۶، ص ۱۰۷.

حدیث۱۶

امام باقر علیه‌السـلام : کانَ یُصَلّی صَلاةَ مُوَدِّعٍ یَری أنَّهُ لایُصَلّی بَعدَها أبَدًا ؛ امام سجّاد علیه‌السلام مانند کسی که آخرین نماز خود را به جای می‌آورد ، نماز می گزارد. او چنین می دید که پس از آن هیچ‌گاه نماز نمی‌گزارد . . همان ، ج ۴۶ ، ص ۷۹ .

حدیث۱۷

امام باقر علیه‌السـلام : کانَ أثَرُ السُّجُودِ فِی جَمیعِ مَواضِعِ سُـجُودِهِ فَسُـمِّیَ السَجّادُ لِذلِکَ ؛ اثر سجده در تمام مواضع هفت گانه سجده او(امام سجاد علیه لسلام) نمایان بود ؛ از این جهت «سجّاد» نامیده شد . . بحار الأنوار ، ج ۴۶ ، ص ۶ .

حدیث۱۸

امام صادق علیه‌السـلام : یُنادِی مُنادٍ یَومَ القیامَةِ أینَ زَینُ العابِدینَ؟ فَکَأنّی أنظُرُ إلی عَلِیِّ بنِ الحُسَـینِ علیه‌السـلام یَخطُرُ بَینَ الصُّفُوفِ ؛ روز قیامت منادی ندا می‌دهد : «زیور عبادت کنندگان کجاست؟» گویا علی بن‌حسین علیه‌السلام را می‌بینم که میان صف‌ها با ابّهت گام بر می‌داد . . میزان الحکمه ، ح ۱۱۳۱ .

حدیث۱۹

قـالَ الامـام ابو عبـدالله - علیه السّـلام - : کـان علی بن الحسـین اذا اتـاهُ ختنُهُ علی ابنتهِ او علی اختِهِ، بَسَطَ له ردائُه ثم اجلسَهُ ثم یقول: مرحباً بمن کفی المؤنةَ و سَتَرَ العورةَ. امام صادق - علیه السّـلام - فرمودند: سیرهٔ (امام) علی بن الحسین این بود که هنگامی که یکی

از دامادهای او (شوهر دختر یا شوهر خواهر او)، بر او وارد می شـد، امام – علیه السّـلام – عبای خود را بر زمین، پهن می نمود و وی را بر آن می نشانـد، سپس می فرمودند: آفرین بر کسـی که مخارج ناموس مرا می پردازد و او را حفظ می کند. «وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۲۴»

حدیث۲۰

قال الامام السجاد ـ علیه السّـلام ـ : اللّهم انّی اسئلک ان تملَاَء قلبی حُبّاً لکَ. امام سجاد ـ علیه السّـلام ـ در دعا اینگونه می فرمودند: خداوندا قلب مرا از محبت به خودت سرشار نما. «بحارالانوار، ج ۹۵، ص ۹۳»

حدیث۲۱

الإمام الصادق علیه السلام : إنَّ عَلِیَّ بنَ الحُسَینِ علیه السلام استَقبَلَهُ مَولیً لَهُ فی لَیلَةٍ بارِدَةٍ ، وعَلَیهِ جُبَّةُ خَزٍّ ومِطرَفُ خَزٍّ وعِمامَةُ خَزٍّ وهُوَ مُتَغَلِّفٌ بِالغالِیَةِ ، فَقالَ لَهُ : جُعِلتُ فِداکَ ، فی مِثلِ هذِهِ السّاعَةِ عَلی هذِهِ الهَیئَةِ إلی أینَ ؟ قالَ : فَقالَ : إلی مَسجِدِ جَدّی رَسولِ اللّهِ صلی الله علیه و آله ، أخطُبُ الحورَ العینَ إلَی اللّهِ عَزَّوجَلَّ . امام صادق علیه السلام : خدمتکار علی بن الحسین (زین العابدین) علیه السلام ، ایشان را در شبی سرد ، ملاقات کرد ، در حالی که جامه و ردا و عمامه‌ای از خَز پوشیده و خود را با عطری ، خوش‌بو کرده بود . گفت : فدایت شوم! در چنین ساعتی و با این وضع ، ره‌سپار کجایی؟ امام علیه السلام فرمود : « به مسجد جدّم پیامبر خدا می‌روم تا از خدای عز و جلحوریان را خواستگاری کنم » . الغالِیَةُ : نوع من الطیب مُرکّب من مسک وعنبر ودُهن ، والتغلّف بها : التلطُّخ (النهایة : ج ۳ ص ۳۸۳ «غلا») .الکافی: ج ۶ ص ۵۱۷ ح ۵ ، بحار الأنوار: ج ۴۶ ص ۵۹ ح ۱۳ .

حدیث۲۲

امام صادق علیه السّـلام فرمودند: بَکی عَلیُّ بْنُ الحُسَینِ علیه السّـلام عِشْرینَ سَنَةً وَ ما وُضِعَ بَیْنَ یَدَیْهِ طَعامٌ اِلّابَکی؛ امام زین العابدین علیه السّـلام بیست ساله (به یاد عاشورا) گریستند و هرگز طعامی پیش روی او نمی گذاشتند مگر اینکه گریه می کردند. بحارالانوار، ج ۴۶، ص ۱۰۸

حدیث۲۳

امام سجاد علیه السّـلام فرمودند: اِنّی لَمْ اَذْکُرْ مَصْرَعَ بَنی فاطِمَةَ اِلّا خَنَقَتْنی لِذلِکَ عَبْرَةٌ ؛ من هرگز شهادتِ فرزندان فاطمه (علیها السّلام) را به یاد نیاوردم، مگر آن که بخاطر آن، چشمانم اشکبار گشت . بحارالانوار، ج ۴۶، ص ۱۰۹

حدیث۲۴

قال الصادق – علیه السلام –: کان (السجاد) – علیه السلام – اذا حضرت الصلاهٔ اقشعر جلده و اصفر لونه و ارتعد کالسعفهٔ ؛ چون وقت نماز فرا می رسید بدن امام زین العابدین (علیه السلام) می لرزید و رنگ چهره اش زرد می شد و مانند شاخه نخل خرما و مرتعش می شد. (بحارالانوار، ج ۸۴ ص ۲۴۷).

حدیث۲۵

قال الامام الصادق –علیه السلام–: کان علی بن الحسین – علیهماالسلام – اذا قام الی الصلاهٔ ، تغیر لونه .فاذا سجد لم یرفع راءسه حتی

یرفض عرقا ؛ امام سجاد (ع) وقتی به نماز می ایستاد رنگش دگرگون می شد و چون به سجده می رفت سربر نمی داشت تا آن که عرق از وی می ریخت . (فروع کافی ، ج ۳، ص ۳۰۰)

حدیث۲۶

امام سجاد(علیه‌السلام) می فرمایند: اگر همه‌ی مردم از شرق تا غرب عالم بمیرند با وجود قرآن در کنار من، هرگز احساس وحشت و تنهایی نکنم. (بحارالانوار/۸۹/۲۳۹)

حدیث۲۷

امام باقر علیه‌السلام می فرمایند : کانَ اَبی زَیْنُ الْعابِدینَ علیه‌السلام اِذا نَظَرَ اِلَی الشَّبابِ الَّذینَ یَطْلُبونَ الْعِلْمَ اَدْناهُمْ اِلَیْهِ وَ قالَ : مَرحَبا بِکُمْ اَنْتُمْ وَدائِعُ الْعِلْمِ وَ یوشِکُ اِذْ اَنْتُمْ صِغارُ قَوْمٍ اَنْ تَکونوا کِبارَ آخَرینَ ؛ پدرم [امام] زین‌العابدین علیه‌السلام ، هر گاه به جوانانی که دانش می‌اندوختند ، می‌نگریست ، آنان را به خود نزدیک می کرد و می‌فرمود : آفرین بر شما که امانت‌های [مردم برای آموختن]دانشید و به‌زودی شما کم‌سالان جامعه ، بزرگان جامعه‌ای دیگر می‌شوید . الدر النظیم فی مناقب الائمهْ اللهامیم ، ص ۵۸۷ .

حدیث۲۸

حضرت امام سجاد (علیه السلام) می فرمایند: هیچ جرعه ای سرنکشیدم که نزد من خوشتر از جرعه ی خشمی باشد که با آن طرف مقابل را کیفر ندهم. اصول کافی، ج۲، ص ۱۰۹.

حدیث۲۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ان علی بن الحسین (علیه السلام) کان اءحسن الناس صوتا بالقرآن و کان یرفع صوته حتی یسمعه اهل الدار.: امام علی بن الحسین (علیه السلام) از نظر صوت قرآنی نیکوترین فرد بود و صدای قرآن خواندنش را بلند می کرد تا اهل خانه بشنوند و بهره مند گردند. وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۸۵۸.

امام باقر(ع)

حدیث۱

عن ابی عبدالله - علیه السلام - قال: کانَ لِاَبی ثَوْبانِ خَشِنانِ یُصَلّی فِیهِما صَلاتَهُ. امام صادق - علیه السلام - فرمودند: پدرم دو لباس خشن داشت که در آن دو لباس نماز خویش را می‌خواند. «وسائل الشیعهْ، ج۳، ص ۳۳۱»

امام صادق(ع)

حدیث۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: یریدوننی الا اقول الحق و الله لا ازال اقول الحق حتی اموت از من می خواهند که حق را نگویم، به خدا سوگند هماره حق را خواهم گفت تا هنگامی که مرگ بسراغم آید. رجال الکشی: ۶۰۱ ح ۱۱۲۱

حدیث۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: انی لاسارع الی حاجهٔ عدوی خوفا ان اراده فیستغنی عنی. من با شتاب نیاز دشمن را بر آورده می سازم از بیم آنکه مبادا او را رد کنم و او از من بی نیاز شود. بحارالانوار ۷۸: ۲۰۷ ح ۶۴

حدیث۳

امام کاظم (علیه السلام) فرمودند: کان یعرف موضع سجود ابی عبدالله (علیه السلام) بطیب ریحه. جایگاه سجده امام صادق (علیه السلام) از بوی خوش آنجا شناخته می شد. کافی ۶: ۵۱۱ ح ۱۱

حدیث۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ما اتخمت قط و ذلک انی لم ابداء بطعام الا قلت بسم الله و لم افرغ من طعام الا قلت الحمدلله. هرگز هضم غذا بر من مشکل نشده است، زیرا هیچ گاه شروع به غذا نکردم مگر اینکه ((بسم الله)) گفتم و هیچ گاه از غذا خوردن فارغ نشدم مگر آنکه ((الحمدلله)) گفتم. وسائل الشیعه، ۱۶ ص ۵۸۶ ح ۷

حدیث۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: انی اذا سافرت فی شهر رمضان ما آکل الا القوت و ما اشرب کل الری. هرگاه در ماه رمضان به مسافرت می روم (به احترام ماه رمضان اگر چه مسافرم و روزه بر من واجب نیست ولی) جز به اندازه رمق داشتن غذا نمی خورم و هرگز از آب در حد سیراب شدن نمی نوشم. وسائل الشیعه ۷: ۱۴۷ ح ۵

حدیث۶

امام صادق علیه السّلام می فرمایند: قالَ لی اَبی : یا جَعْفَرُ! اَوْقِفْ لی مِنْ مالی کَذا وکذا النّوادِبَ تَنْدُبُنی عَشْرَ سِنینَ بِمنی اَیّامَ مِنی ؛ پدرم امام باقر علیه السّلام به من فرمودند: ای جعفر! از مال خودم فلان مقدار وقف نوحه خوانان کن که به مدّت ده سال در (منا) در ایام حجّ، بر من نوحه خوانی و سوگواری کنند. بحارالانوار، ج ۴۶، ص ۲۲۰

حدیث۷

فضل بن ابی قرّه: خدمت امام صادق‌علیه السلام که در باغشان مشغول کار بودند، رسیدیم و عرض کردیم: خدا ما را فدای شما کند! اجازه بدهید یا ما برایتان کار کنیم و یا غلامان. حضرت فرمودند: نه، مرا به حال خود بگذارید؛ زیرا دوست دارم خداوند عزّوجلّ مرا در حال کار کردن و زحمت کشیدن برای کسب روزی حلال ببیند. من لایحضره الفقیه، ج ۳، ص ۱۶۳، ح ۳۵۹۵.

حدیث۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: این لاعمل فی بعض ضیاعی حتی اعرق و ان لی من یکفینی لیعلم الله عزوجل انی اطلب الرزق الحلال. من در برخی زمینهای کشاورزیم کار می کنم تا عرق می کنم، در حالی که افرادی هستند که به جای من کار کنند و مرا از کار کردن بی نیاز کنند، ولی من کار می کنم تا خداوند بزرگ بداند که من برای روزی حلال تلاش می کنم. وسائل الشیعه ۱۲:

۲۳ ح ۸

امام کاظم(ع)

حدیث۱

امام رضا(سلام الله علیه): کانَ أَبی إذا دَخَلَ شَهرُ الْمُحَرِّمِ لا یُری ضاحِکاً؛ چون ماه محرم فرا می‌رسید، کسی پدرم را خندان نمی‌دید. وسائل الشیعهٔ، ج ۱۰، ص ۵۰۵

حدیث۲

عن ابی الحسن موسی (علیه السلام): انه کان اذارفع راءسه فی صلاته من السجدهٔ الاخیرهٔ جلس جلسهٔ ثم نهض للقیام و بادر برکبتیه من الارض قبل یدیه ، و اذا سجد بادربهما الارض قبل رکبتیه؛ هنگامی که امام کاظم (علیه السلام) سر از سجده دوم برمی داشت ، کمی می نشست و بعد قیام می کرد (و یکسره از سجده قیام نمی کرد) و پیش از دستها، زانوها را از زمین برمیداشت وهنگامی که به سجده می رفت ، دستها راپیش از زانوها بر زمین می گذاشت . (بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۲).

حدیث۳

امام رضا علیه السّلام فرمودند: انَ اَبی اذا دَخَلَ شَهْرُ الْمُحَرِّمِ لا یُری ضاحِکاً وَ کانَتِ الْکِآبَهُٔ تَغْلِبُ عَلَیْهِ حَتّی یَمْضِیَ مِنْهُ عَشْرَهُٔ اَیّام، فَاِذا کانَ الْیَوْمُ الْعاشِرُ کانَ ذلِکَ الْیَوْمُ یَوْمَ مُصیبَتِهِ وَ حُزْنِهِ وَ بُکائِهِ ؛ هر گاه ماه محرّم فرا می رسید، پدرم (موسی بن جعفرعلیه السّلام) دیگر خندان دیده نمی شد و غم و افسردگی بر اوغلبه می یافت تا آن که ده روز از محرّم می گذشت ، روز دهم محرّم که می شد، آن روز، روز مصیبت و اندوه و گریه پدرم بود. امالی صدوق ، ص ۱۱۱

حدیث۴

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند: زیارَهُٔ قَبرِ أبی مِثلُ زِیارَهِٔ قَبرِ الحُسَینِ؛ زیارت قبر پدرم ، موسی بن جعفرعلیه السلام ، مانند زیارت قبر حسین‌علیه السلام است . کامل الزیارات ، ص ۴۹۹

حدیث۵

امام رضا علیه‌السلام : کانَ [الامام الکاظم علیه‌السلام]عَقلُهُ لاتُوازی بِهِ العُقُولُ و رُبَّما شاوَرَ الأسوَدَ مِن سُودانِهِ ؛ هیچ اندیشه‌ای با اندیشه او(امام کاظم علیه السلام) برابری نمی‌کرد و [با این حال] چه بسا با یکی از خادمان سیاه خود مشورت می‌کرد . مکارم الأخلاق ، ج ۲، ص ۹۹ .

امام رضا(ع)

حدیث۱

پیامبر اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم : مَن أحَبَّ أن یَلقَی اللّه ضاحِکا مُستَبشِرا فَلیَتَوَلَّ عَلِیَّ ابنَ مُوسَی الرِّضا علیه‌السلام ؛ کسی که دوست دارد خندان و با روی گشاده خداوند را دیدار کند ، باید از محبّت و ولایت علی بن موسی الرضّا علیه‌السلام بهره‌مند باشد .

بحار الأنوار ، ج ۳۶ ، ص ۲۹۶ .

حدیث۲

امام رضا(سلام الله علیه): ما زارَنی أحَدٌ مِن أَولیائی عارِفاً بِحَقّی إلّا شُفِّعتُ فِیهِ یَومَ الْقِیامَةِ؛ هر یک از دوستانم مرا با شناخت حقّم زیارت نمی‌کند مگر این که در روز قیامت، شفاعتم از او پذیرفته می‌شود. وسائل الشیعة، ج ۱۳، ص ۵۵۲

حدیث۳

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله): سَتُدفَنُ بَضعَةٌ مِنّی بأرضِ خُراسانَ، لا یَزُورُها مُؤمِنٌ إلاّ أوجَبَ اللّهُ لَهُ الجَنَّةَ؛ زود باشد که پاره‌ای از تن من در خاک خراسان دفن شود. هیچ مؤمنی آن را زیارت نکند مگر آن که خداوند بهشت را بر او واجب گرداند. حکمت نامه پیامبر اعظم صلِّی الله علیه و آله ج۴ ، ص ۳۰۰

حدیث۴

امام رضا(سلام الله علیه): ألا وإنّی لَمَقتولٌ بِالسَّمِّ ظُلما،ومَدفونٌ فی مَوضِعِ غُربَةٍ؛ فَمَن شَدَّ رَحلَهُ إلی زِیارَتِی، استُجیبَ دُعاؤُهُ،وغُفِرَ لَهُ ذَنبُه؛ بدانید که من با زهر ستم، کشته خواهم شد و در خاک غربت، دفن خواهم شد. پس، هر که برای زیارت من بارِ سفر بربندد، دعایش مستجاب و گناهانش آمرزیده می‌شود. نهج الدعاء، ج۱، ص: ۳۸۱

حدیث۵

حضرت امام رضا (علیه السلام) می فرمایند: من زارنی علی بعد داری اتیته یوم القیامه فی ثلاث مواطن حتی اخلصه من اهوالها؛ اذا نظایرت الکتب یمینا و شمالا و عندالصراط و عندالمیزان؛ هر که مرا در دیار غربت زیارت کند، روز قیامت من در سه جا به داد او می رسم و از هراسها و سختیها آنها نجاتش می دهم؛ در وقتی که نامه های اعمال از راست و چپ پراکنده شوند و در هنگام گذشتن از صراط و در موقع سنجیدن اعمال (میزان) عیون اخبار الرضا، ج۲، ص ۲۵۵.

حدیث۶

امام رضا (علیه السلام) فرمودند: الحمد لله الذی جعل فی و فی اءبنی محمد اسوهٔ برسول الله و ابنه ابراهیم. ستایش، شایسته خداوندی است که در من و فرزندم محمد (امام جواد) شباهتی و الگویی از پیامبر و فرزندش ابراهیم را قرار داد. دلائل الامامه: ۲۰۰

امام جواد(ع)

حدیث۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: .... و اءن الله عزوجل رکب فی صلبه (الحسین (علیه السلام)) نطفهٔ مبارکهٔ طیبهٔ زکیهٔ مرضیهٔ و سماها محمد بن علی (علیه السلام) فهو شفیع شیعته، و وارث علم جده، له علامهٔ بینهٔ و حجهٔ ظاهرهٔ. ...خداوند بزرگ در صلب امام حسین (علیه السلام) نطفه بابرکت و پاک و پاکیزه و پسندیده ای قرار داده و او را محمد بن علی (علیه السلام) نامیده است که او شفیع شیعیان، و وارث دانش جدش می باشد، او دارای نشانه ای آشکار و برهانی روشن است. عوالم العلوم ۲۳: ۲۱۸.

حدیث۲

قال الرضا (علیه السلام) لاصحابهٔ: قد ولد لی شبیه موسی بن عمران، فالق البحار و شبیه عیسی بن مریم قدست ام ولدته، قد خلقت طاهرهٔ مطهرهٔ. امام رضا (علیه السلام) به اصحابشان فرمودند: برای من فرزندی متولد شد که شبیه موسی بن عمران است که دریاها را شکافت و مانند عیسی بن مریم که مادرش مقدس و پاک و پاکیزه او را به دنیا آورده بود. بحارالانوار ۵۰: ۱۵ ح ۱۹

حدیث۳

امام رضا (علیه السلام) اوصاف امام جواد(علیه السلام) را چنین بیان کردند: الصادق، و الصابر، و الفاضل، و قرهٔ اعین المؤ منین و غیظ الملحدین. او راستگو، صبور و بردبار، دارای فضیلت، نور چشم مؤ منان و مایه خشم کفار است. مستدرک عوالم العلوم ۲۳: ۲۷

حدیث۴

امام رضا (علیه السلام) فرمودند: الحمد لله الذی جعل فی و فی اءبنی محمد اسوهٔ برسول الله و ابنه ابراهیم. ستایش، شایسته خداوندی است که در من و فرزندم محمد (امام جواد) شباهتی و الگویی از پیامبر و فرزندش ابراهیم را قرار داد. دلائل الامامه: ۲۰۰

حدیث۵

ابو یحیی صفانی می گوید: در خدمت امام رضا (علیه السلام) بودم که فرزند کوچکشان، امام جواد (علیه السلام) ، را نزد ایشان آوردند. امام رضا(علیه السلام) فرمودند: «این مولودی است که با برکت تر از او برای شیعیان ما به دنیا نیامده است.» بحار الانوار، ج ۵۰، ص ۲۳، ح ۱۴

حدیث۶

امام جواد (علیه السلام) فرمودند: انا الجواد، انا العالم بانساب الناس فی الاصلاب انا اعلم بسرائرکم و ظواهرکم، و ما انتم صائرون الیه. من جوادم، من عالم به نسبهای مردم در صلبها هستم، من از نهانها و آشکارهای شما آگاهترم، و بهتر می دانم که سرانجام شما چه خواهد بود. بحارالانوار ۵۰: ۱۰۸.

امام هادی(ع)

حدیث۱

امام هادی (علیه السلام) می فرمایند: لو سلک الناس وادیا شعبا لسلکت وادی رجل عبد الله وحده خالصا؛ اگر همه مردم مسیری را انتخاب کنند و در آن گام نهند ، من به راه کسی که تنها خدا را خالصانه می پرستد خواهم رفت . بحار الانوار ، ج ۷۸ ، ص ۲۴۵

امام حسن عسکری(ع)

حدیث۱

امام علی علیه‌السلام : العُلَماءُ حُکّامٌ عَلَی‌النّاسِ؛ عالمان ، فرمانروای بر مردمند. غرر الحکم : ۵۰۷ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۰۲

حدیث۲

کانَ لِباسُ اَبِی مُحَمَّدٍ الْعَسْکری - علیه السلام - بَیاضٌ ناعِمَةٌ فَحَسَرَ عَن ذِراعَیْهِ فَاِذاً مَسْحٌ اَسْوَدٌ خَشِنٌ عَلی جِلْدِهِ فَقالَ هذا للّه وَ هذا لَکُمْ. لباس امام عسکری - علیه السلام - لباسی سفید رنگ و نرم بود پس آن امام دست‌های خود را بالا زد در زیر لباس روئی، لباسی موئین، سیاه و خشن داشت، فرمودند: این لباس خشن برای خداوند و این لباس سفید نرم را به برای شما پوشیده‌ام. «سفینة البحار، ج۲، ص۵۰۴»

امام مهدی(ع)

حدیث۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند: لینز عن عنکم قضاة السوء... و لیعزلن عنکم امراء الجور و لیطهرن الارض من کل غاش و لیعملن بالعدل. براستی او (امام مهدی علیه السلام) قاضیان زشت کردار را بر کنار می کند و حکمرانان ستمگر را بر می دارد و زمین را از هر ستمگری پاکیزه می کند و خود به عدالت رفتار می نماید. بحارالانوار، ج ۵۱، ص ۱۲۰، حدیث ۲۳.

حدیث۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند: فیریکم کیف عدل السیرة و یحیی میت الکتاب و السنة. (امام مهدی علیه السلام) شیوه عدالت را به شما نشان می دهد و احکام از بین رفته کتاب و سنت را زنده سازد. نهج البلاغه خطبه ۱۳۸

حدیث۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: فاذا قام قائمنا (علیه السلام) حرم علی کل ذی کنز کنزه حتی یاءتوه به یستعین به. چون قائم ما قیام کند، هر گنجی را بر صاحب آن حرام نماید، تا آن را به خدمت او آورند و او آن گنج را (در راه مصالح مردم) به کار گیرد. تهذیب الاحکام، ج ۴، ص ۱۴۴، روایت ۴۰۲

حدیث۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: یفرق المهدی اصحابه فی جمیع البلدان و یاءمرهم بالعدل و الاحسان و یجعلهم حکاما فی الاقالیم و یاءمرهم بعمران المدن. مهدی(علیه السلام) اصحاب خویش را در تمامی شهرها می پراکند و آنان را به عدالت و احسان فرمان می دهد، آنان را حاکمان مناطق مختلف قرار داده به آنان دستور می دهد که به آبادانی و سازندگی شهرها بپردازند. یوم الخلاص، ص ۳۹۵

حدیث۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند: یعطف الهوی علی الهدی اذا عطفوا الهدی علی الهوی و یعطف الراءی علی القرآن اذا عطفوا القرآن علی الراءی. هنگامی که مردم هدایت را تحت الشعاع هوای نفس خود قرار دهند (مهدی علیه السلام) خواسته های نفسانی را تحت الشعاع هدایت قرار می دهد و هنگامی که مردم قرآن را بر اساس راءی و خواسته های خود تفسیر کنند (مهدی) آراء و نظریات را پیرو قرآن قرار می دهد. نهج البلاغه، خطبه ۱۳۸.

حدیث۶

قال الامام علی (علیه السلام) فی صفهٔ المهدی: اوسعکم کهفا و اکثرکم علما و اوصلکم رحما... شوقا الی رؤ یته. امام علی (علیه السلام) درباره صفات مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) فرمودند: پناه دهی او از همه شما گسترده تر و دانشش از همه شما بیشتر و رسیدگی به خویشانش از همه شما فزونتر است... چقدر مشتاق دیدن اویم! بحارالانوار، ج ۵۱ ص ۱۱۵، روایت ۲۴.

حدیث۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند: و یدخل المهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) بیت المقدس و یصلی بالناس اماما... فیتقدم المهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) فیصلی بالناس و یصلی عیسی خلفه و یبایعه . مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) وارد بیت المقدس شود و به امامت او مردم نماز می گزارند... مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) جلو رفته و مردم و نیز عیسی (علیه السلام) پشت سر او نماز گزارند و عیسی با وی بیعت نماید. الامام المهدی، ص ۵۵۷.

حدیث۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: فیقبل علی الطائفهٔ المنحرفهٔ فیعظهم و یدعوهم ثلاثه ایام فلا یزدادون الا طغیانا و کفرا فیاءمر بقتلهم فیقتلون جمیعا. پس (امام مهدی علیه السلام) روی به گروه منحرفان نماید و سه روز آنان را موعظه و دعوت کند و چون آنان بر طغیان و کفرشان بیفزایند، فرمان به کشتار آنان می دهد، و همگی را می کشند. نوائب الدهور، ج ۳، ص ۱۴۲.

حدیث۹

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: ان رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) سار فی امته باللین، کان یتاءلف الناس، و القائم (علیه السلام) یسیر بالقتل، بذلک امر فی الکتاب الذی معه ان یسیر بالقتل و لا یستتب احدا، ویل لمن ناواه. همانا رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) با امت خویش به نرمی و محبت رفتار می نمود، ولی امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) با کشتن با آنان برخورد کند. این فرمانی است که در نوشته ای که همراه اوست به او دستور داده اند تا با این شیوه رفتار کند و کسی را به توبه فرا نخواند. وای بر آنکه با او دشمنی ورزد! الغیبهٔ، نعمانی، ص ۱۵۳.

حدیث۱۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: العلم سبعهٔ و عشرون جزءا فجمیع ما جائت به الرسل جزءان فلم یعرف الناس حتی الیوم غیر الجزئین فاذا قام القائم اخرج الخمسهٔ و العشرین جزء فبثها فی الناس. دانش، بیست و هفت قسمت است. تمامی آنچه پیامبران آورده اند دو قسمت است و مردم تاکنون بیش از دو قسمت را نشناخته اند. چون قائم بپای خیزد، بیست و پنج قسمت دیگر را بیرون آورد و در میان مردم بپراکند. موسوعهٔ احادیث المهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، ج ۴، ص ۵۳.

حدیث۱۱

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: اذا قام قائمنا فانه یقسم بالسویهٔ و یعدل فی خلق الرحمن البر منهم و الفاجر. چون قائم ما بپای خیزد بطور مساوی تقسیم می کند و در میان خلق خدا - با نیک و بد - به عدالت رفتار می نماید. علل الشرایع، ص ۱۶۱

حدیث۱۲

قال الباقر (علیه السلام) فی صفهٔ المهدی: یعطیکم فی السنهٔ عطائین و یرزقکم فی الشهر رزقین و تؤ تون الحکمهٔ فی زمانه حتی ان المرئهٔ لتقضی فی بیتها بکتاب الله تعالی و سنهٔ رسول الله. امام باقر (علیه السلام) در توصیف مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) فرمودند: در سال دو بار بر شما بخشش می فرماید و در هر ماه دوبار روزی می دهد. در زمان او حکمت به شما داده شود، تا آنجا که زن در خانه خویش بر اساس کتاب خداوند و سنت پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) حکم می کند. الغیبهٔ، نعمانی، ص ۱۵۸.

حدیث۱۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کل ما فی ایدی شیعتنا من الارض فهم فیه محللون حتی یقوم قائمنا فیجبیهم طسق ما کان فی ایدیهم و یترک الارض فی ایدیهم و اما ما کان فی ایدی غیرهم فان کسبهم من الارض حرام علیهم حتی یقوم قائمنا فیاءخذ الارض من ایدیهم و یخرجهم صغرهٔ. همه زمینهایی که در اختیار شیعیان ماست بر آنان حلال است تا آنکه قائم ما قیام نماید و از آنان مالیات زمینهایی را که در اختیار آنان است بستاند و زمین را به ایشان واگذار نماید. اما زمینهایی که در اختیار غیر شیعیان است، در آمد آنان از این زمینها حرام است تا وقتی که قائم ما بپای خیزد و زمین را از آنان باز ستاند و با ذلت آنان را بیرون براند. الکافی، ج ۱ ص ۴۰۸

حدیث۱۴

قال امیرالمؤ منین (علیه السلام) فی توصیف المهدی (علیه السلام): فلا یترک عبدا مسلما الا اشتراه و اعتقه و لا غارما الا قضی دینه و لا مظلمهٔ لاحد من الناس الا ردها و لا یقتل قتیل الا قضی عنه دینه و الحق عیاله فی العطاء. امیر مؤ منان (علیه السلام) در توصیف امام مهدی (علیه السلام) فرمودند: هیچ برده مسلمانی باقی نمی ماند مگر آنکه مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) او را خریده و آزاد می سازد و بدهکاری نیست مگر آنکه وام او را بپردازد. ستمی بر کسی نمی رود مگر آنکه داد او را بستاند. کسی کشته نمی شود مگر اینکه قرض او ادا می کند و خانواده اش را تحت پوشش کمکهای خویش قرار می دهد. الامام المهدی، ص ۶۳۱.

حدیث۱۵

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم): علامهٔ المهدی ان یکون شدیدا علی العمال جوادا بالمال رحیما بالمساکین. پیامبر گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: از نشانه های مهدی است: سختگیری در برخورد با کارگزارن. بخشندگی مال. مهربانی و رحمت با تهیدستان. موسوعهٔ احادیث الامام المهدی، ص ۲۴۶، ج ۱، روایت ۱۵۲.

حدیث۱۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: القائم من ولدی... و سنته سنتی یقیم الناس علی ملتی و شریعتی و یدعوهم الی کتاب الله عزوجل. قائم از فرزندان من است، شیوه و سنت او سنت من است و مردم را بر اساس دین و شریعت من بر پای می دارد و به کتاب خداوند دعوت می کند. بحارالانوار، ج ۵۱، ص ۷۳، روایت ۱۹.

حدیث۱۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: انه یستخرج الکنوز و یقسم المال. (امام مهدی علیه السلام) گنجها را استخراخ می کند و ثروتها را تقسیم می نماید. منتخب الاثر، ص ۴۷۲.

حدیث۱۸

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: ان فی امتی المهدی... فیجی الیه رجل فیقول: یا مهدی اعطنی، اعطنی! قال: فیحثی له فی ثوبه ما استطاع ان یحمله. مهدی(علیه السلام) از امت من است... شخص به محضر او می آید و می گوید: ای مهدی! به من چیزی بده! مرا چیزی ببخش! پس آن حضرت به اندازه ای که آن مرد بتواند بردارد و حمل کند (ثروت و مال) در دامان او می ریزد. سنن ترمذی، ج ۴، ص ۴۳۹، روایت ۲۲۳۲.

حدیث۱۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: ان علی بن ابی طالب امام امتی... و من ولده القائم المنتظر الذی یملاء الله به الارض عدلا و قسطا کما ملئت جورا و ظلما. براستی که علی بن ابی طالب (علیه السلام) امام امت من است... و قائم از نسل اوست. آن کس که زمین را از عدالت و مساوات لبریز می کند، آنگونه که از ستم و بیداد لبریز گشته باشد. کشف الغمهٔ، ج ۳، ص ۳۲۸

حدیث۲۰

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: یبلغ من رد المهدی المظالم حتی لو کان تحت ضرس انسان شی انتزعه حتی یرده. کار امام مهدی (علیه السلام) در باز پس گرفتن حقوق بدانجا رسد که اگر در بن دندان انسانی حق فردی دیگر نهاده باشد، آن را باز پس گرفته و (به صاحب حق) بر می گرداند. موسوعهٔ احادیث الامام المهدی، ج ۱، ص ۲۲۱

حدیث۲۱

قال العسکری (علیه السلام): (فی صفهٔ القائم (علیه السلام)) فاذا قام قضی بین الناس بعلمه کقضاء داود (علیه السلام) لا یساءل البینهٔ. امام حسن عسگری (علیه السلام) در توصیف حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) فرمودند: چون او قیام نماید، بین مردم بر اساس دانش خود حکم کند همانند قضاوت حضرت داود، و درخواست شاهد نمی کند. الکافی، ج ۱، ص ۵۰۹، روایت ۱۳.

حدیث۲۲

قال الامام الصادق - علیه السلام - : اِنَّ قائِمَنا اَهْلَ الْبَیْتِ اِذا قامَ لَبِسَ ثِیابَ عَلیٍّ - علیه السلام -. امام صادق - علیه السلام - فرمودند: بدرستی که هنگامی که قائم ما اهل بیت قیام نماید، لباسی همانند لباس امیر المؤمنین خواهد پوشید. «سفینهٔ البحار، ج۲، ص۵۰۴»

حدیث۲۳

عن امیرالمؤمنین - علیه السّلام - قال: الا و انَّ من أدرَکَها منّا یَسرِی فیها بِسراجٍ مُنیرٍ و یَحذُو فیها علی مثال الصالحین. امام علی - علیه السّلام - فرمودند: بدانید که همانا آن کسی که از ما (مهدی - عجل الله تعالی فرجه الشریف -) فتنه های آینده را دریابد، با چراغی روشن در آن گام می نهد و بر همان سیره و روش صالحان (پیامبر و ائمه) رفتار می کند. «نهج البلاغه، خطبه ۱۵۰»

حدیث۲۴

قال امیرالمؤمنین – علیه السّلام – : هو شابٌ مربوعٌ، حَسَنُ الوجهِ حَسَنُ الشَّعرِ، یَسیلُ شَعرُهُ علی منکِبیهِ و نُورُ وجهِهِ یَعلُو سَوادَ لِحیتِهِ و رأسِهِ. امام علی – علیه السّلام – فرمودند: او (مهدی – عجل الله تعالی فرجه الشریف –) جوانی است چهار شانه، نیکو روی و زیبا موی که مویش بر شانه اش ریخته و نور صورتش بر سیاهی موی سر و صورتش برتری دارد. «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۶»

حدیث۲۵

عن ایوب ابن نوح قال: قلتُ لابی الحسن الرضا – علیه السّلام – : انّا نرجُوا اَن تکونَ صاحبَ هذا الامرِ ... ایوب بن نوح گوید: به امام رضا – علیه السّلام – عرضه داشتم که ما امید داریم شما صاحب الامر باشید و خداوند امر ظهور را به راحتی و بدون جنگ به شما واگذار کند، همانا ما با شما بیعت کرده و درهم ها را بنام شما ضرب می کنیم، حضرت – علیه السّلام – فرمودند: از ما اهلبیت احدی نیست که نامه های (فراوانی) برای او بیاید و با انگشتان به او اشاره شود و از مسائل (متفاوتی) از او سئوال شود و اموالی برایش بیاورند مگر اینکه کشته می شود یا می میرد تا اینکه خداوند برای این امر پسر بچه ای از ما اهل بیت را مبعوث می کند ... . «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۷»

حدیث۲۶

عن ابی جعفر – علیه السّلام – : ان الله تبارک و تعالی حیثُ خَلَقَ الخلقَ ... أخَذَ المیثاقَ علی اُولِی العزمِ انّنی ربُّکُم و محمدً رسولی و علی امیرُ المؤمنین و اوصیائُه من بعده وُلاةُ امری و خُزّانُ علمی ... . امام باقر – علیه السّلام – فرمودند: خداوند تبارک و تعالی زمانی که مخلوفات را آفرید ... از پیامبران اولی العزم پیمان گرفت که من پروردگار شمایم و محمد فرستاده من است و علی و جانشینان بعد از او والیان امر و مخزن علم من هستند و همانا به وسیله مهدی دینم را یاری می کنم و حکومتم را بر پا می سازم و از دشمنانم انتقام می گیرم و به وسیله او همه را به بندگی خود می کشانم، خواه از روی اطاعت باشد و خواه از روی اکراه. «الکافی، ج۲، ص ۸»

حدیث۲۷

قال ابو جعفر – علیه السّلام – : انّ القائمَ اذا قام بمکـةَ و ارادَ أن یَتَوَجَّهَ الی الکوفةِ نادَی مُنادیهِ الا لا یحملْ احدٌ منکم ... . امام باقر – علیه السّلام – فرمودند: همانا قائم زمانی که در مکه قیام کرد و خواست به سوی کوفه حرکت کند، منادیش ندا می دهد. «آگاه باشید هیچ کس از شما غذا و نوشیدنی حمل نکند» و حضرت، سنگ موسی بن عمران را همراه خود دارند و آن بار شتری است، پس در هیچ جای فرود نمی آیند مگر اینکه چشمه ای از آن می جوشد، پس هر کس گرسنه یا تشنه باشد سیر می شود و این توشه آنها تا نجف است. «الکافی، ج ۱، ص ۲۳۱»

حدیث۲۸

عن ابی جعفر – علیه السّلام – قال: السُّفیانی و القائمُ فی سَنَةٍ واحدةٍ. امام باقر – علیه السّلام – فرمودند: خروج سفیانی و قیام قائم – علیه السّلام – در یک سال اتفاق می افتد. «اثبات الهداة، ج ۷، ص ۴۲۶»

حدیث۲۹

قال ابو جعفر - علیه السّلام - و قد سألته عن القائم - علیه السّلام - فقال: لا یکون حتی ینادی مناد من السماء یسمع اهل المشرق و اهل المغرب حتی یسمع الفتاة فی حذرها. امام باقر - علیه السّلام - در جواب سئوالی که در مورد قائم - علیه السّلام - از او پرسیده شده بود، فرمودند: (مهدی - عجل الله تعالی فرجه الشریف -) قیام نمی کند تا آن که منادیی از آسمان ندا دهد، ندایی که اهل شرق و غرب عالم، حتی دختران پرده نشین از پس پرده آنرا می شنوند. «اثبات الهداة، ج ۷، ص ۴۲۴»

حدیث۳۰

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : طُوبی لمن ادرک قائمَ اهلِ بیتی و هو مقتدٍ به قبلَ قیامِهِ یأتمُ به و بائمةِ الهُدی من قبلِهِ و یَبرَأُ الی الله من عدوِّهم اُولئِکَ رُفقائی و اکرمُ اُمَّتی علیَّ. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: خوشا به حال کسی که زمان قائم اهل بیت مرا را درک کند، در حالی که قبل از قیامش از او پیروی می کرده، به او و ائمه هدی قبل از او متمسک شده و از دشمنانشان به سوی خداوند بیزاری می جسته است، آنها دوستان من و کریم ترینِ امت من هستند. «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۷۲»

حدیث۳۱

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : والّذی بَعَثَنی بالحقِّ نبیاً لو لم یبقِ من الدنیا الا یومٌ واحدٌ لاطالَ اللهُ ذلک الیومَ حتی یَخرُجَ منه وَلَدی المهدیُّ فَیَنْزِلَ روحُ الله عیسی بن مریم - علیه السّلام - فَیُصلِّی خَلْفَه. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: قسم به آن کس که مرا به حق به نبوت مبعوث کرد اگر از دنیا جز یک روز باقی نماند خداوند آن روز را آنقدر طولانی می کند تا فرزندم مهدی در آن روز قیام کند، پس عیسی بن مریم- علیه السّلام - فرود می آید و پشت سرش نماز می خواند. «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۷۱»

حدیث۳۲

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : انَّ خُلَفائی و اوصیائی و حُجَجِ اللهِ علی الخَلقِ بعدی اثنا عشر اوَّلُهم اخی و آخِرُهم وَلَدی ... قال المهدی یملأها قسطاً و عدلاً ... . پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: همانا جانشینان و اوصیاء من و حجت های الهی بر مردم بعد از من دوازده نفرند، اولی آنها برادرم (علی) و آخرینشان فرزندم می باشد ... مهدی که دنیا را از قسط و عدل پر می‌کند ... . «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۷۱»

حدیث۳۳

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : الائمه بعدی اثنا عشر، عدد شهور الحول و منا مهدی هذه الامهٔ له هیبةُ موسی و بهاءُ عیسی و حکمُ داودَ و صبرُ ایوب. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - : فرمودند: ائمه بعد از من ۱۲ نفرند؛ به تعداد ماه های سال و مهدی این امت از ما است، هیبتی موسی گونه دارد و به زیبایی مانند عیسی است و در حکم مانند داود و صبری ایوب وار دارد. «منتخب الاثر، ص ۲۶»

حدیث۳۴

عن النبی - صلّی الله علیه و آله - : الائمةُ من بعدی اثنا عشر اولُهم انت یا علی و آخرهم القائم المهدی یَفتَحُ الله علی یده مشارقَ

الارضِ و مغارِبَها. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: ائمه بعد از من ۱۲ نفرند اولینشان تویی ای علی و آخرینشان مهدی قائم است، خداوند بدست او شرق و غرب زمین را فتح می کند. «صراط المستقیم، ج ۲، ص ۱۲۶»

حدیث۳۵

عن الامام ابی جعفر - علیه السّلام - قالَ : یَظْهَرُ الْمَهْدِیُّ بِمَکَةَ عِنْدَ الْعِشاءِ مَعَهُ رایَةُ رَسُولِ اللهِ - صلَی الله علیه وآله - وَقَمِیصُهُ وَسَیْفُهُ وَعَلاماتٌ وَ نُورٌ وَبیانٌ. امام باقر - علیه السّلام - فرمودند: مهدی (موعود (عج)) هنگام نماز عشا در مکه در حالی که پرچم رسول الله بر دست و پیراهن او را در بدن و شمشیر وی را با خود دارد، ظهور می کند و با او نشانه ها و نورانیت و بیان ویژه ای است. «روضهٔ الکافی، ج ۲، ص ۱۴۵»

حدیث۳۶

عَنْ أبِی عَبْدِاللهِ - علیه السّلام - قالَ: مَنْ سَرَّهُ أنْ یَکونَ مِنْ أَصْحابِ الْقائِمِ فَلْیَنْتَظِرْ وَلْیَعْمَلُ بِالْوَرَعِ وَمَحاسِنِ الْأَخْلاقِ وَهُوَ مُنْتَظِرٌ فَإنْ ماتَ وَقامَ الْقائِمُ بَعْدَهُ کانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أَجْرِ مَنْ أَدْرَکَهُ. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: کسی که دوست می دارد از اصحاب امام قائم بشمار آید، پس در انتظار بسر ببرد و ورع و پارسایی را پیشه خود سازد و به محاسن اخلاق بپردازد، این چنین کسی را منتظر گویند و اگر بمیرد در حالیکه امام خود را زیارت نکرده باشد، پاداش وی بسان کسانی است که در رکاب امام حضور دارند. «مستدرک سفینهٔ البحار، ج ۶، ص ۱۸۴»

حدیث۳۷

عَنْ زُرارَهَ عَنْ أبِی عَبْدِاللهِ - علیه السّلام - قالَ: یُنادِی مُنادٍ بِاسْمِ الْقائِمِ - علیه السّلام - قُلْتُ: خاصٌّ أمْ عامٌّ؟ قالَ: عامٌّ یَسْمَعُ کلُّ قَوْمٍ بِلِسانِهِمْ، قُلْتُ فَمَنْ یُخالِفُ الْقائِمَ وَقَدْ نُودِیَ بِإسْمِهِ؟ قالَ لا یَدَعُهُمْ إبْلِیسُ ... . زراره می گوید: امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: منادی ای به نام «قائم آل محمد» - صلَی الله علیه و آله - (در جهان) ندایی می دهد. زراره گفت به امام گفتم: (طرف خطاب و یا شنونده آن) بعضی از مردم اند یا همه مردم؟ امام پاسخ داد: نداء عام است و همه با زبان خود آنرا می شنوند. به امام عرض کردم: پس چه کسی در برابر این وضوح و صراحت ابلاغ، به مخالفت برمی خیزد؟ امام پاسخ داد: ابلیس مردم را آن چنان مورد وسوسهٔ خویش قرار می دهد که در پایان شب، مردم نسبت به قیام امام، شک می کنند. «منتخب الأثر، ص ۴۵۰»

حدیث۳۸

قالَ جَعْفَرُ الصَّادِقُ - علیه السّلام - : ما کانَ قَوْلُ لُوطٍ - علیه السّلام - لِقَوْمِهِ «لَوْ اَنَّ لِی بِکمْ قُوَّهً أَوْ آوِی إلی رُکنٍ شَدِیدٍ» (سورهٔ هود، آیه ۸۰) إلّا تَمَنِّیاً لِقُوَّهِ الْقائِمِ الْمَهْدِیِّ وَشِدَّهِ أَصْحابِهِ وَهُمْ الرُّکنُ الشَّدِیدُ ... . امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: گفتار حضرت لوط - علیه السّلام - درباره قومش که فرمودند: «ای کاش مرا قوتی و یا پناهگاهی امن و استوار بود تا از شرّ شما محفوظ می ماندم» آرزویی است در حیطه قدرت قائم مهدی و استواری یارانش که عبارتند از رکن شدید، هر یک از یاران مهدی - علیه السّلام - دارای قدرت چهل مرد هستند، دلهای آنها از فولاد محکم تر است، اگر بر کوهها بگذرند کوهها درهم فرو ریزند و دست از شمشیرهای خود برنمی دارند تا آنکه خدا از آنان راضی شود. «ینابیع المودّه، ص ۹»

حدیث۳۹

قالَ أَبو عَبْدِ اللهِ - علیه السّلام - : إِنَّ قائِمَنا إِذا قامَ مَدَّ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ لِشیعَتِنا فِی أَسْماعِهِمْ وَ أَبْصارِهِمْ حَتّی (لا) یَکونَ بَیْنَهُمْ وَبَیْنَ الْقائِمِ بَرِیدٌ یُکَلِّمَهُمْ فَیَسْمَعُونَ وَ یَنْظُرُونَ إِلَیْهِ وَهُوَ فِی مَکانِهِ. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: همانا آنگاه که قائم ما ظهور کند، خداوند نیروی شنوایی و بینایی شیعیان و پیروان ما را آن چنان تقویت خواهد کرد که از فاصله بسیار دور صدای امام را می شنوند و آن حضرت را می بینند و با او صحبت می کنند، در صورتی که امام در جایگاه خویش مستقر است. «الکافی، ج ۸، ص ۲۴۰»

حدیث۴۰

عن الامام ابی جعفر - علیه السّلام - قالَ : إِذا قامَ قائِمُنا وَضَعَ اللهُ یَدَهُ عَلی رُؤُوسِ الْعِبادِ فَجَمَعَ بِها عُقُولَهُمْ وَ کَمُلَتْ بها أَحْلامُهُمْ. امام باقر - علیه السّلام - فرمودند: آنگاه که قائم ما قیام کند خداوند متعال عنایت خویش را متوجّه مردم خواهد ساخت آن چنان که عقل آنان را جمع و حلم آنان کامل می گردد. «الکافی، ج ۱، ص ۲۵»

حدیث۴۱

عَن الامام الصادق - علیه السّلام - قالَ: إِنَّ الْمُؤْمِنَ فِی زَمانِ الْقائِمِ وَ هوَ بِالْمَشْرِقِ لَیَری أَخاهُ الَّذی فِی الْمَغْرِب وَ کَذا الَّذِي فِی الْمَغْرِبِ یَری أَخاهُ الَّذِي فِی الْمَشْرِقِ. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: البته انسان با ایمان در زمان حضرت قائم در حالیکه در مشرق است، برادر و دوست خود را که در مغرب بسر می برد می بیند و همچنین، آنکس که در مغرب است، برادر خود را در مشرق می بیند. «بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۳۹۱»

حدیث۴۲

قالَ أَمِیرُ الْمُؤْمِنینَ - علیه السّلام - : یَعْطِفُ الْهَوی عَلی الْهُدی إِذا عَطَفُوا الْهُدی عَلی الْهَوَی وَیَعْطِفُ الرَّأْیَ عَلی الْقُرْآنِ إِذا عَطَفُوا الْقُرْآنَ عَلی الرَّأْیِ فَیُرِیکمْ کیْفَ عَدْلُ السِّیرَةِ وَیُحْیِی مَیْتَ الْکتابِ وَالسُّنَّةِ. أمیرالمؤمنین - علیه السّلام - فرمودند: (مهدی موعود - علیه السّلام - پس از ظهور) هوای نفس را مطیع دین می سازد در صورتی که در جهان، دین در محور هوای نفس تفسیر می گردد و همچنین اظهار نظرها را پیرو نظر قرآن می سازد در حالیکه عکس آن می باشد و مشاهده خواهید کرد که چگونه سیره ها بسوی شاه راه حقیقت تغییر مسیر خواهد داد و قرآن و سنت فراموش شده و متروک، حیات خویش را در جامعه باز می یابند. «نهج البلاغه، خطبه ۱۳۶»

حدیث۴۳

قالَ أَمِیرُ الْمُؤْمِنیَنَ - علیه السّلام - : وَ تَخْرُجُ الْأَرْضُ أَفالِیذَ کبِدِها وَتُلْقی إِلَیْهِ سَلَماً مَقالِیدَها. أمیرالمؤمنین - علیه السّلام - فرمودند: (هنگامی که امام زمان قیام کند) زمین قطعات جگر (گنجینه های ارزنده) درون خود را بیرون می ریزد و کلیه خزینه های خود را به امام تسلیم می کند. «ارشاد مفید، ص ۳۵۹»

حدیث۴۴

عن الامام ابی جعفر - علیه السّلام - قالَ : الْقائِمُ مِنّا مَنْصُورٌ بِالرُّعْبِ مُؤَیَّدٌ بِالنَّصْرِ تُطْوی لَهُ الْأَرْضُ وَ تَظْهَرُ لَهُ الْکنُوزُ وَ یَبْلُغُ سُلْطانُهُ الْمَشْرِقَ وَالْمَغْرِبَ وَیُظْهِرُ بِهِ اللهُ دِینَهُ کلَّهُ وَلَوْ کرِهَ الْمُشْرِکونَ فَلا یَبْقی عَلی وَجْهِ الْأَرْضِ خَرابٌ إِلاّ عُمِّرَ. امام باقر - علیه السّلام - فرمودند: قائم ما بر اثر رعب و ترسی که در دلهای مخالفان ایجاد می شود، پیروز می گردد، زمین در اختیار او قرار می گیرد، همه

گنجینه های نهفته در دل زمین برای او ظاهر می شوند، قدرت حکومت او شرق و غرب عالم را فرا می گیرد و دین خدا بوسیلهٔ او به همگـان عرضه می شود. گرچه کفار را ناخوش آیـد. و در سطح زمین خرابه ای باقی نمی مانـد، جز آنکه به آبادانی تبـدیل گردد. «المحجهٔ البیضاء، ج ۴، ص ۳۴۱»

حدیث۴۵

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: القائم منا منصور بالرعب مؤ ید بالنصر... یبلغ سلطانه المشرق و المغرب... فلا یبقی علی وجه الارض خراب الا عمر. قـائم مـا به وسیله بیم، یاری شود و با پیروزی تاءییـد گردد. حکومت او مشـرق و مغرب را فرا گیرد. پس در تمامی روی زمین خرابی باقی نمی ماند مگر آنکه آباد شود. منهاج البراعهٔ، ج ۸، ص ۳۵۳.

حدیث۴۶

امـام بـاقر (علیه السـلام) فرمودنـد: اذا ظهر القائم سوی بین الناس حتی لا تری محتاجا الی الزکاهٔ. چون قائم (علیه السـلام) ظهور کند آنگونه بین مردم به مساوات رفتار نماید که نیازمند به دریافت زکات دیده نشود. بحارالانوار ج ۵۲، ص ۳۹۰، روایت ۲۱۲.

حدیث۴۷

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: اذا قام القائم من آل محمد (صلی الله علیه و آله و سلم): ضرب فساطیط لمن یعلم الناس القران علی ما انزل الله. چون قائم آل محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) کند نماید، خیمه هایی برپای دارد تا افرادی قرآن را آنگونه که خدای نازل فرموده است به مردم بیاموزند. نوائب الدهور، ح ۳، ص ۴۰۹.

حدیث۴۸

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: یهدم ما کان قبله کما هدم رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) امر الجاهلیهٔ و یستاءنف الاسلام جدیـدا. او (امام مهدی علیه السـلام) آنچه را پیش از او بوده است در هم ریزد؛ آنگونه که رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) امور جاهلیت را در هم ریخت. مهدی (علیه السلام) اسلام را به گونه ای تازه و جدید می آغازد. الغیبهٔ، نعمانی، ص ۱۵۲.

حدیث۴۹

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: اذا قام القائم (علیه السلام) یوسع الطریق الاءعظم... و یهدم کل مسجد علی الطریق و یسد کل کوهٔ الی الطریق و کـل جنـاح و کنیف و میزاب الی الطریق. چون قـائم (علیه السـلام) قیـام کنـد، راههای اصـلی را توسـعه می دهـد و هر مسـجدی را که مانع را باشد ویران می سازد و هر پنجره را که به سوی راههای عمومی گشوده باشد و نیز هر گونه ایوان و آبریزگاه و ناودانی را که به طرف راههای عمومی باشد می بندد. الغیبهٔ، شیخ طوسی، ص ۴۷۵.

حدیث۵۰

قـال البـاقر (علیه السـلام): فی قوله تعالی (و لمن انتصـر بعـد ظلمه (۳)): ذلـک القـائم (علیه السـلام) اذا قام انتصـر من بنی امیـهٔ و من المکـذبین و من النصاب. امام باقر (علیه السـلام) درباره این آیه شـریفه (و برای آن کس که انتقام کشد پس از سـتمی که بر او رفته است) فرمودنـد: منظور از این آیه، قائم آل محمـد (علیه السـلام) است، چون او قیام کنـد از بنی امیه و تکذیب کنندگان و دشـمنان

انتقام بگیرد. تفسیر برهان، ج ۱، ص ۲۱۲.

حدیث۵۱

امام حسین (علیه السلام) فرمودند: صاحب الامر یضع سیفه علی عاتقه ثمانیهٔ اشهر. صاحب الامر شمشیرش را به مدت هشت ماه بر شانه خویش می گذارد (و به نبردی پیوسته می پردازد). کمال الدین، ص ۳۱۸، روایت ۵.

حدیث۵۲

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: ثم یرجع الی الکوفهٔ فیبعث الثلاث ماءئهٔ و البضعهٔ عشر رجلا الی الافاق کلها فیمسح بین اکتافهم و علی صدورهم فلا یتعایون فی قضاء. سپس (امام مهدی علیه السلام) به شهر کوفه بر می گردد و سیصد و ده نفر و اندی را به تمامی اطراف می فرستد و دستی بر بین شانه ها و سینه های آنان می کشد، پس در هیچ قضاوتی در نمی مانند. الامام المهدی، ص ۵۴۳.

حدیث۵۳

امام حسین (علیه السلام) فرمودند: فی القائم منا سنن من الانبیاء... فاما من نوح فطول العمر و اءما من ابراهیم فخفاء الولادهٔ و اعتزال الناس و اما من موسی فالخوف و الغیبهٔ و اءما من عیسی فاختلاف الناس فیه و اءما من ایوب فالفرج بعد البلوی و اءما من محمد فالخروج بالسیف. در قائم ما سنتها و ویژگیهایی از پیامبران وجود دارد: از نوح (علیه السلام) عمر طولانی، از ابراهیم (علیه السلام) مخفی بودن و ولادت و دوری گزینی از مردم، از موسی (علیه السلام) ترس و غیبت، از عیسی (علیه السلام) اختلاف مردم درباره او، از ایوب (علیه السلام) گشایش پس از گرفتاریها، و از محمد (علیه السلام) قیام با شمشیر. کشف الغمهٔ، ج ۳، ص ۳۲۹.

حدیث۵۴

امام رضا (علیه السلام) فرمودند: لو قد خرج قائمنا لم یکن الا العلق و العرق، القوم علی السروج و ما لباس القائم الا الغلیظ و ما طعامه الا الجشب. چون قائم ما قیام کند، چیزی جز مرگ و عرق نخواهد بود. افراد همراه بر پشت اسبها (در نبرد) خواهند بود. لباس قائم لباسی خشن و غذایش طعامی ناگوار و بدمزه خواهد بود. بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۳۵۹.

حدیث۵۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: انه یخبر کل قوم بما استبطنوه و یعرف ولیه من عدوه بالتوسم. او (امام مهدی علیه السلام) از آنچه گروهها پنهان نموده اند خبر می دهد و دوست خود را از دشمنش به فراست باز می شناسد. صراط المستقیم، ج ۲، ص ۲۵۴.

حدیث۵۶

امام صادق(علیه السلام) فرمودند: و ما تستعجلون بخروج القائم؟ فوالله ما لباسه الا الغلیظ و لا طعامه الا الجشب و ما هو الا السیف و الموت تحت ظل السیف. چرا درباره قیام قائم شتاب می کنید؟ به خدا سوگند! لباسش جز لباسی ضخیم و خوراکش جز غذایی ناگوار نیست. قیام او جز شمشیر و مرگ در سایه شمشیر نیست. بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۳۵۴.

حدیث۵۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: ان قائمنا اذا قام لبس لباس علی (علیه السلام) و سار بسیرته. همانا چون قائم ما قیام کند، لباس علی (علیه السلام) را بپوشد و بر اساس شیوه و سیره او رفتار نماید. وسائل الشیعهٔ، ج ۳، ص ۳۴۸، روایت ۷.

حدیث۵۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: یفقد الناس امامهم فیشهد الموسم فیراهم و لا یرونه. مردم امام خویش را نیابند (امامشان غایب از نظرها باشد پس امام هنگام حج در مراسم حج حضور یابد و ایشان را ببیند، ولی آنان وی را نبینند. وسائل الشیعهٔ، ج ۸، ص ۹۶، روایت ۹.

حدیث۵۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: فما تنکر هذه الاءمهٔ ان یفعل الله جل و عز بحجته کما فعل بیوسف ان یمشی فی اسواقهم ویطاء بسطهم حتی یاءذن الله فی ذلک له. چگونه این امت انکار می کنند که خداوند با حجت خویش آن گونه رفتار نماید که با حضرت یوسف رفتار نمود (امام زمان (علیه السلام) بصورت ناشناس) در بازارهایشان حرکت نماید و پای بر فرشهایشان بگذارد تا اینکه خدا در این باره به او اجازه (ظهور) بدهد. الکافی، ج ۱، کتاب الحجهٔ، ص ۱۳۴، روایت ۸۸۵.

حدیث۶۰

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : ان قائمَنا اذا قام مدَّ اللهُ عزَّوجلَّ لشیعتنا فی اسماعهم و ابصارهم حتی لا یکون بینهم و بین القائم برید، یکلمهم فیسمعون و ینظرون الیه و هو فی مکانه. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: وقتی قائم ما قیام کند، خداوند چشمان و گوشهای شیعیان ما را تیز می کند، به گونه ای که میان قائم و شیعیانش پیکی نیست، او صحبت می کند و آنها می شنوند و او را می بینند، در حالی که او در جای خود می باشد. «الکافی، ج ۸، ص ۲۴۱»

حدیث۶۱

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : اذا قام القائم عرض الایمانَ علی کلِ ناصبٍ فان دخلَ فیه بحقیقهٍ و الا ضَرَبَ عُنُقَهُ او یُؤَدِی الجزیهَ کما یؤدیها الیوم اهل الذمه. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: زمانی که قائم - علیه السّلام - قیام کند، ایمان را بر هر ناصبی (غیرمومنی) عرضه می کند، پس اگر واقعاً ایمان آورد او را رها می کند و اگر ایمان حقیقی نیاورد یا گردن او را می زند و یا او را مجبور به پرداخت جزیه می کند، چنانکه اهل ذمه امروز جزیه می دهند. «الکافی، ج ۸، ص ۲۲۷»

حدیث۶۲

قال ابو عبدالله - علیه السّلام - : ... اذا ادرکتَ هذا الزمان فادع بهذا الدعاء: اللهمَّ عَرِّفنی نفسَکَ فانَّک ان لم تُعرِّفْنی نفسَک لم اعرِف نَبیَّکَ، اللهمَّ عرَّفْنی ... امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: ... هر گاه زمان غیبت را درک کردی پس این دعا را بخوان: خداوندا شناخت خودت را به من عطا کن، چرا که اگر تو خود را به من نشناسانی، نبیّت را نخواهم شناخت، خداوندا رسولت را به من بشناسان، چرا که اگر شناخت رسولت را به من عطا نکنی، حجت تو (امام زمان) را نخواهم شناخت، خداوندا حجتت را به من بشناسان، چرا که اگر او را به من نشناسانی از دینم گمراه می شوم. «الکافی، ج ۱، ص ۳۳۷»

حدیث۶۳

قال ابو عبدالله - علیه السّلام - : انَّ لِصاحِبِ هذا الامر غیبةٌ المتمسک فیها بدینه کالخارط للقتاد. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: همانا برای صاحب الامر غیبتی است (پس) کسی در دوران او دین خود را حفظ کند، مانند کسی است که خار مغیلان را با دست بتراشد. «الکافی، ج ۱، ص ۳۳۵»

حدیث۶۴

عن الامام علی بن الحسین - علیه السّلام - قال: ان اهل زمان غیبة، القائلون بامامتِه، المنتَظرون لظُهورِهِ افضَلُ اهل کلِ زمانٍ. امام سجاد - علیه السّلام - فرمودند: همانا مردم زمان غیبت که امامت او را پذیرفته اند و منتظر ظهور اویند، برتر از افراد همه زمانها هستند. «بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۲»

حدیث۶۵

عن ابی عبدالله - علیه السّلام - قال: صاحب هذا الامور تعمی ولادته علی (هذا) الخلق لئلا یکون لاحد فی عنقه بیعة اذا خرج. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: ولادت صاحب الامر - علیه السّلام - بر این مردم پوشیده است تا بیعت هیچ کس در هنگام ظهور بر گردن او نباشد. «بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۹۵»

حدیث۶۶

قال سلیمان: فقلت للامام الصادق - علیه السّلام - : فکیف ینتفع الناس بالحجةِ الغائبِ المَستور؟ قال: کما ینتفعون بالشمس اذا سترها السحاب. سلیمان گوید: به امام صادق - علیه السّلام - عرضه داشتم: مردم چگونه از حجتی (امام) که از نظر پنهان است، نفع می برند؟ حضرت فرمودند: همان گونه که از خورشید پشت ابر نفع می کنند (از او نیز نفع می برند). «بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۹۲»

حدیث۶۷

قال ابو عبدالله - علیه السّلام - : من اَقَرَّ بالائمةِ مِن آبائی وَ وُلدی و جَحَدَ المَهدیّ من وُلدی کان کمن اقرّ بجمیع الانبیا و جحد محمداً - صلّی الله علیه و آله - نبوته. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: هر کس به امامت ائمه هدی از پدران و فرزندانم اقرار کند ولی فرزندم مهدی را انکار نماید، مانند کسی است که به نبوت تمامی پیامبران اقرار کند اما نبوت محمد - صلّی الله علیه و آله - را انکار نماید. «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۱۴۵»

حدیث۶۸

عن ام هانی قال: قلت لابی جعفر - علیه السّلام - ما معنی قولِ الله تعالی «فلا اقسم بالخُنَّس»؟ قال لی: یا ام هانی امام یَخنِسُ سَنَةَ ستینَ و مأتینِ ثم یَظهَرُ کالشهاب یَتوَقَد فی اللیلة الظلماء فان ادرکتِ زمانه قرَت عینُک. ام هانی گوید به امام باقر - علیه السّلام - عرضه داشتم، معنی کلام خداوند در آیه «فلا اقسم بالخُنَّس» (تکویر، ۱۵) چیست؟ حضرت فرمودند: ای ام هانی این آیه درباره امامی است که خود را از سال ۲۶۰ پنهان نموده (بگونه ای که مردم او را نمی شناسند). سپس مانند شهابی درخشنده در شب تاریک، ظهور می کند پس اگر تو آن زمان را درک کردی چشمت روشن. «الکافی، ج ۱، ص ۳۴۱»

حدیث۶۹

قال الامام الحسین – علیه السّلام – : امّا انَّ الصابِرَ فی غیبتِهِ علی الاذی و التکذیبِ بمنزلهِ المجاهدِ بالسیف بینَ یَدَی رسول الله – صلّی الله علیه و آله –. امام حسین – علیه السّلام – فرمودند: همانا کسی که در زمان غیبت بر آزار و اذیت و تکذیب کردن ها صبر کند، همانند کسی است که با شمشیر در کنار رسول خدا – صلّی الله علیه و آله – مبارزه می کند. «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۱۳۳»

حدیث۷۰

عن الامام الحسن – علیه السّلام – قال: یُطیلُ الله عُمرَهُ فی غَیبَهٍ ثُمَّ یُظهِرُهُ بِقُدرَتِهِ فی صُورَهِ شابٍ ابنِ دونَ اربعین سنهٍ ذلک لِیُعلَم اَنَّ اللهَ علی کل شیءٍ قدیر. امام حسن – علیه السّلام – فرمودند: خداوند در زمان غیبت عمر او را طولانی می گرداند سپس او را با قدرت خود به صورت جوانی که سنش کمتر از چهل سال است ظاهر می کند تا همه بدانند خداوند بر هر چیزی تواناست. «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۱۲۳»

حدیث۷۱

عن النبی – صلّی الله علیه و آله – قال: انت ابو الائمهِ الإحدَی عشرهْ مِن صُلبکَ مطهرون معصومون و منهم المهدی. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – (به امام علی – علیه السّلام –) فرمودند: تو پدر یازده امام که از صلب تو هستند می باشی، امامانی پاک و معصوم و مهدی از آنهاست. «صراط المستقیم، ج ۲، ص ۱۲۶»

حدیث۷۲

عن النبی – صلّی الله علیه و آله – قال: یَخرُجُ المهدی مِن وُلدی یَصلِحُ اللهُ تعالی امره فی لَیلَهٍ فیملأ الارضَ عدلاً کما مُلِئَت جوراً. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: مهدی که از فرزندان من است، قیام می کند در حالی که خداوند یک شبه امر قیام او را اصلاح می کند پس زمین را همانگونه که پر از ظلم و ستم شده، پر از عدل و داد می کند. «صراط المستقیم، ج ۲، ص ۱۲۲»

حدیث۷۳

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – لِفاطمهَ فی مرضِهِ: و الّذی نفسی بیده لابُدَّ لِهذِهِ الاُمَّهِ مِن مهدیٍ و هو واللهِ مِن وُلدِکِ. پیامبر اکرم در مریضی (ای که منجر به رحلتشان شد) به حضرت فاطمه – علیها السلام – فرمودند: قسم به آن کسی که جانم در دست اوست، حتما مهدی و هدایت گری برای این امت می آید و قسم به خدا او فرزند تو است. «بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۶۷»

حدیث۷۴

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : لابد للغلام من غیبهْ. فقیل له: و لِمَ یا رسول الله، قال: یخاف القتل. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: لازم است مهدی در حالی که پسر بچه است غائب شود، گفته شد: ای رسول خدا غیبت برای چه، حضرت فرمودند: می ترسد کشته شود. «بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۹۰»

حدیث۷۵

عَن الامام الصادق – علیه السّلام – قالَ: إذا قامَ قائِمُ آلِ مُحَمَّدٍ – علیه السّلام – حَکَمَ بَیْنَ النَّاسِ بِحُکمِ داوُدَ – علیه السّلام – لا یَحْتاجُ إِلی بَیِنَةٍ یُلْهِمُهُ اللهُ بِعِلْمِهِ. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: آنگاه که قائم آل محمد – علیه السّلام – ظهور کند در جامعه همچون داود پیامبر – علیه السّلام – قضاوت خواهد کرد؛ در باب احکام صادره نیازی به شاهد و بیّنه ندارد بلکه واقعیت و حقیقت امر را خداوند به وی الهام می کند و او مأمور است تا به علم خویش عمل کند. «الغیبة، ص ۱۲۲»

حدیث۷۶

عَنْ أَبِی عَبْدِاللهِ – علیه السّلام – قالَ: فِیهِمْ رِجالٌ لایَنامُونَ اللَّیلَ لَهُمْ دَوِیٌّ فِی صَلواتِهِمْ کَدَوِیِّ النَّحْلِ یَبِیتُونَ قِیاماً عَلی أَطْرافِهِمْ وَیُصْبِحُونَ عَلی خُیُولِهِمْ ... شِعارُهُمْ یا لِثاراتِ الْحُسَیْنِ إذا سارُوا یَسِیرُ الرُّعْبُ أَمامَهُمْ مَسِیرَةً ... . امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: در میان آنان (لشگریان امام زمان ـــ عجل الله تعالی فرجه الشریف –) رجالی دیده می شوند که شبها را بیدار می مانند و همچون زنبور عسل شب را در زمزمه (عبادت و راز و نیاز) به سر می برند و نیز شبها را در دفاع و نگهبانی بروز می رسانند، ... شعار آنان «یا لثارات الحسین» است وقتی که بحرکت درمی آیند ترس و وحشت نیز در پیشاپیش آنان در دلهای مخالفان ایجاد می شود و خداوند توسط آنان امام حق را نصرت می بخشد. «مستدرک سفینة البحار، ج ۶، ص ۱۸۴»

حدیث۷۷

قالَ جَعْفَر الصَّادِق – علیه السّلام – فِی هذِهِ الْآیَةِ (قَلْ یَوْمَ الْفَتْحِ لا یَنْفَعُ الَّذِینَ کفَرُوا إیْمانُهُمْ وَلا هُمْ یَنْظُرُونَ): یَوْمُ الْفَتْحِ، یَوْمٌ تُفَتَّحُ الدُّنْیا عَلی الْقائِمِ وَلا یَنْفَعُ أَحَداً تَقَرَّبَ بِالْإیمانِ مالَمْ یَکنْ قَبْلَ ذلِک مُؤْمِناً ... . امام صادق – علیه السّلام – در پیرامون آیه «قل یوم الفتح» فرمودند: روز فتح، همان روزی است که جهان، بدست قائم آل محمد فتح شود و آنروز کسی را که قبلاً ایمان نداشته است روی آوردن به دین، سودی ندهد ولی کسی که قبل از فتح امام ایمان آورده و به امامت امام معتقد بوده و در شمار منتظرانش باشد، از ایمان خویش، سود برد و بر شأن و مقامش افزوده شود و این پاداش دوستان و پیروان ما اهل بیت است. «منتخب الأثر، ص ۴۷۰»

حدیث۷۸

عَنْ أَبِی عَبْدِاللهِ – علیه السّلام – قالَ: فِی وَصْفِ الْحَجَرِ وَ الرُّکنِ الَّذِی وُضِعَ فِیهِ قالَ وَمِنْ ذلِک الرُّکنِ یَهْبِطُ الطَّیْرُ عَلی الْقائِمِ فَأَوَّلُ مَنْ یُبایِعُهُ ذلِک الطَّیْرُ وَهُوَ وَاللهِ جَبْرَئِیلُ وَ إلی ذلِک الْمَقامِ یُسْنِدُ ظَهْرَهُ ... . امام صادق – علیه السّلام – در وصف رکنی که «حجر الأسود» بر آن نصب شده است، فرمودند: پرنده ای از روی آن رکن به سوی حضرت قائم به پرواز در می آید و اول کسی است که با او بیعت می کند و به خدا قسم این پرنده جبرئیل است و آن کسی که تکیه به این مقام می زند دلیل و حجت بر ظهور حضرت قائم است و این مکان شاهد است که چه کسانی در این مکان وفای به عهد می کنند. «بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۲۷۹»

حدیث۷۹

عَنِ النَّبِیِّ – صلَی الله علیه و آله – قالَ: یَنْزِلُ عِیسی بْنُ مَرْیَمَ – علیه السّلام – إِلی الْأَرْضِ وَ کَأَنَّ رَأْسَهُ یَقْطُرُ وَلَمْ یُصِبْهُ بَلَلٌ وَ إِنَّهُ یَکسِرُ الصَّلِیبَ وَیَقْتُلُ الْخِنْزِیرَ وَ یُفیضُ الْمالَ ... . پیامبر اکرم – صلَی الله علیه و آله – فرمودند: هنگام ظهور، عیسی مسیح – علیه السّلام – به زمین باز می گردد و از بالای سرش قطره های آب فرو می ریزد ولی باو اصابت نمی کند و وی را تر نمی سازد. و مسیح کسی است که صلیب را می شکند، خوک را می کشد و اموال را تقسیم می کند و در حکومت مهدی – علیه السّلام – امنیت ویژه ای در

زمین حکم فرماست به گونه ای که شیر با شتر و پلنگ با گاو و گرگ با گوسفند، زندگی می کنند. بچه ها با مارها ببازی مشغول می شوند و هیچ کدام به دیگری گزندی نمی رسانند و عیسی - علیه السّلام - چهل سال زندگی می کند و سپس می میرد و مسلمین بر او نماز می خوانند و دفنش می کنند. «حیوة الحیوان، ج ۱، ص ۷»

حدیث۸۰

عَنِ النَّبِیِّ - صلَی الله علیه و آله - قالَ: ... یُخْرِجُ اللهُ مِنْ صُلْبِ الْحُسَیْنِ - علیه السّلام - تِسْعَةً مِنَ الْأئِمَّةِ اُمَناءَ مَعْصُومُونَ مِنّا مَهْدِیُّ هذِهِ الْأُمَّةِ إذا صارَتْ الدُّنْیا هَرَجاً و مرجاً وَ تَظاهَرَتْ الْفِتَنُ وَتَقَطَّعَتِ السُّبُلُ ... . پیامبر اکرم - صلَی الله علیه و آله - فرمودند: خداوند متعال، از صلب حسین ۹ نفر از ائمه و پیشوایان را بدنیا خواهد آورد، آنگاه که جهان در هرج و مرج فرو رود و فتنه ها دست به دست هم دهند و راههای جامعه بسته شود و وقتی که برخی از فتنه جویان به یاری یکدیگر بشتابند، بزرگ به کوچک ترحم نکنند و کوچک برای بزرگ احترام نگذارد (در این هنگام) خداوند متعال «مهدی» ما یعنی نهمین فرزند امام حسین را مبعوث خواهد ساخت، او دژهای گمراهی را فتح نموده و دلهای غافلان را بیدار خواهد ساخت. حرکت و قیام او ماهیت دینی خواهد داشت همان دینی که من در آغاز آن قیام کرده ام، وی زمین را پر از عدل و داد خواهد ساخت چنانچه پر از ظلم شده باشد. «أنوار البهیه، ص ۱۷۴»

حدیث۸۱

قالَ رَسُولُ اللهِ - صلَی الله علیه و آله - : إنَّ قائِمَنا إذا خَرَجَ یَتجه لَهُ ثَلاثْماءَ وَ ثَلاثَهْ عَشَر رَجُلاً عَدَدَ رِجالِ بَدْرٍ، فَإذا کانَ وَقْتُ خُرُوجِهِ کانَ لَهُ سَیْفٌ مَغْمُودٌ فَیُنادِیهِ السَّیْفُ: قُمْ یا وَلِیَّ اللهِ فَاقْتُلْ أَعْداءَ اللهِ. پیامبر اکرم - صلَی الله علیه و آله - فرمودند: آنگاه که قائم ما خروج کند، سیصد و سیزده تن به عدد شهدای بدر، وی را همراهی خواهند کرد و در زمان خروج آن حضرت شمشیری که در غلاف دارد ندا می دهد که: ای، ولیّ خدا برخیز و دشمنان خدا را نابود کن. «الإنصاف، ص ۲۳۱»

حدیث۸۲

قالَ رَسُولُ اللهِ - صلَی الله علیه و آله - : مَنْ أَنْکرَ الْقائِمَ مَنْ وُلدیِ فَقَد انْکرَنِی. پیامبر اکرم - صلَی الله علیه و آله - فرمودند: کسی که وجود قائم از فرزندان مرا انکار کند، مرا انکار کرده است. «منتخب الأثر، ص ۴۹۲»

حدیث۸۳

امام باقر علیه السلام : إذا قامَ القائِمُ علیه السلام سارَ إلَی الکوفَةِ فَهَدَمَ بِها أربَعَةَ مَساجِدَ ، فَلَم یَبقَ مَسجِدٌ عَلی وَجهِ الأَرضِ لَهُ شُرَفٌ إلّا هَدَمَها وجَعَلَها جَمّاءَ . زمانی که قائم علیه السلام به پا خیزد ، به کوفه رفته ، چهار مسجد را در آن ویران خواهد ساخت . پس کنگره هر مسجدی را که دارای آن باشد ، ویران کرده ، آن را بدون کنگره خواهد کرد . الإرشاد: ج ۲ ص ۳۸۵ ، الغیبة للطوسی: ص ۴۷۵ ح ۴۹۸ نحوه ، إعلام الوری: ج ۲ ص ۲۹۱ کلّها عن أبی بصیر ، روضة الواعظین: ص ۲۹۰ ، بحار الأنوار: ج ۵۲ ص ۳۳۹ ح ۸۴ .

حدیث۸۴

امام صادق(علیه السلام) فرمودند: یَومُ النَّیروزِ هُوَ الیَومُ الَّذی یَظهَرُ فیهِ قائِمُنا أهلَ البَیتِ؛ نوروز ، روزی است که قائم ما اهل بیت در آن ظهور می‌کند. بحار الأنوار ، ج ۵۲ ، ص ۲۷۶

حدیث۸۵

امام صادق علیه‌السلام : إذا قامَ قائمُ آلِ محمّدٍ علَیهِ وعلَیهِمُ السلامُ حَکَمَ بینَ الناسِ بحُکمِ داودَ ، لا یَحتاجُ إلی بَیِّنةٍ ، یُلهِمُهُ اللّه تعالی فَیَحکُمُ بعِلمِهِ . زمانی که قائم آل محمّد علیه‌السلام ، قیام کند ، به حکم داود میان مردم داوری می‌کند و نیازی به بیّنه (شهود و مدرک) ندارد . خداوند متعال این حکم را به او الهام می‌کند و او به علمش قضاوت می‌کند . بحار الأنوار : ۱۴ / ۱۴ / ۲۳ منتخب میزان الحکمة : ۴۷۲

حدیث۸۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: مثل قائم ما مثل وقوع قیامت است که وقت آنرا جز خدای تبارک و تعالی نمی داند و به احدی آشکار نسازد ... جز به صورت ناگهانی پیش نخواهد آمد. بحارالانوار جلد ۵۱ صفحه ۱۵۴

حدیث۸۷

امام حسین (علیه السلام) فرمودند: خداوند قائم ما را از پس پرده غیب برون آور و آن گاه او از ستمگران انتقام گیرد. اثبات الهداء ج ۷ ص ۱۳۸

حدیث۸۸

امام مهدی(علیه السلام) فرمودند: بدان که میان خدای متعال و بندگانش خویشی و قرابتی نیست، و کسی که مرا انکار کند از من نیست و راه او راه پسر نوح است. (کمال‌الدین و تمام‌النعمه/۲/۴۸۴)

حدیث۸۹

امام مهدی(علیه السلام) فرمودند: من مهدی هستم، منم قیام‌گر زمان، منم آن‌که زمین را آکنده از عدل می‌سازد، آنچنان‌که از ستم پر شده بود. (بحارالانوار/۲/۵۲)

حدیث۹۰

امام مهدی(علیه السلام) فرمودند: اگر نبود که ما دوستدار صلاح شما هستیم و به شما لطف و مرحمت داریم، همانا به شما توجه و التفات نمی‌کردیم. (بحارالانوار/۱۷۹/۵۳)

حدیث۹۱

امام مهدی(علیه السلام) فرمودند: تنها به سوی خدا دست نیاز برمی‌آورم و از او کفایت امور می‌خواهم و از او توفیق کار زیبا و شایسته را می‌طلبم و از او سرپرستی خویش را می‌خواهم. (بحارالانوار/۱۸۳/۲۵)

حدیث۹۲

امام مهدی(علیه السلام) فرمودند: همانا من ایمنی‌بخش اهل زمین هستم، همچنان‌که ستارگان ایمنی‌بخش اهل آسمانند.

(بحارالانوار/۵۳/۱۸۱)

حدیث۹۳

امام مهدی(علیه السلام) فرمودند: نفع‌بردن از من در زمان غیبتم مانند نفع‌بردن از خورشید هنگام پنهان‌شدنش در پشت ابرهاست. (بحارالانوار/۵۳/۱۸۱)

حدیث۹۴

امام مهدی(علیه السلام) فرمودند: هر یک از پدرانم بیعت یکی از طاغوت‌های زمان به گردنشان بود، ولی من در حالی قیام خواهم کرد که بیعت هیچ طاغوتی به گردنم نباشد. (بحارالانوار/۵۳/۱۸۱)

حدیث۹۵

امام مهدی(علیه السلام) فرمودند: من تنها بازمانده‌ی خدا در زمین و انتقام گیرنده از دشمنان او هستم. (بحارالانوار/۵۳/۱۸۱)

حدیث۹۶

امام مهدی(علیه السلام) فرمودند: ما از اوضاع شما کاملاً آگاهیم و هیچ‌یک از احوال شما بر ما پوشیده نیست. (بحارالانوار/۵۲/۵۱)

حدیث۹۷

امام مهدی(علیه السلام) فرمودند: من باقیمانده‌ی از آدم و ذخیره‌ی نوح و برگزیده‌ی از ابراهیم و خلاصه‌ی محمد(صلی الله علیه و آله و سلم) می‌باشم. (غیبت نعمانی/۲۸۱)

حدیث۹۸

امام مهدی(علیه السلام) فرمودند: من آخرین جانشین پیامبرم و خداوند بواسطه‌ی من، بلا را از خانواده و شیعیانم بر طرف می‌کند. (بحارالانوار/۵۲/۳۰)

حدیث۹۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: لتملأنّ الأرض ظلما و عدوانا ثمّ لیخرجنّ رجل من أهل بیتی حتّی یملأها قسطا و عدلا کما ملئت ظلما و عدوانا؛ زمین از جور و تعدی پر می شود آنگاه مردی از خاندان من بیرون آید تا آن را از انصاف و عدل پر کند چنان که از ظلم و تعدی پر شده است. نهج الفصاحه

حدیث۱۰۰

امام سجاد(علیه السلام) می فرمایند: إِذَا قَامَ الْقَائِمُ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْ کُلِّ مُؤْمِنٍ الْعَاهَةَ وَ رَدَّ إِلَیْهِ قُوَّتَهُ؛ هنگامی که حضرت قائم عجل الله تعالی فرجه الشریف ظهور کند، خداوند ناراحتی‌ها و بلایا را از هر مؤمنی می‌زداید و به او قدرت و قوت عطا می‌کند.

بحارالانوار،ج۵۲،ص۳۴۶،باب۳۷.

حدیث۱۰۱

امام حسن عسکری (علیه السلام) می فرمایند: إذا قام القائم أمر بهدم المنائر و المقاصیر التی فی المساجد؛ هنگامی که قائم (ع) قیام کند ، دستور به خرابی مناره ها و اتاقکهای مخصوص پیش نمازها در مساجد دهد . الغیبة للشیخ الطوسی ، ص ۱۳۳

حدیث۱۰۲

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - : أمّا وَاللّهِ، لَوْ تَرَکُوا الْحَقَّ عَلی أهْلِهِ وَ اتَّبَعُوا عِتْرَةَ نَبیّه، لَمّا اخْتَلَفَ فِی اللّهِ اثْنانِ، وَ لَوَرِثَها سَلَفٌ عَنْ سَلَف، وَ خَلْفٌ بَعْدَ خَلَف، حَتّی یَقُومَ قائِمُنا، التّاسِعُ مِنْ وُلْدِ الْحُسَیْنِ - علیه السلام - ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - فرمودند: به خدا سوگند، اگر حقّ ـ یعنی خلافت و امامت ـ را به اهلش سپرده بودند و از عترت و اهل بیت پیامبر)صلوات اللّه علیهم(پیروی و متابعت کرده بودند حتّی دو نفر هم با یکدیگر درباره خدا ـ و دین ـ اختلاف نمی کردند. و مقام خلافت و امامت توسط افراد شایسته یکی پس از دیگری منتقل می گردید و در نهایت تحویل قائم آل محمّد(علیه السلام) می گردید که او نهمین فرزند از حسین (علیه السلام) می باشد. بحارالأنوار، ج ۳۶، ص ۳۵۲، ح ۲۲۴

حدیث۱۰۳

امام حسین علیه‌السلام : فی بَیانِ ما یَحْدُثُ فی زَمَنِ ظُهورِ الْإمامِ الْحُجَّةِ علیه‌السلام : وَ لَتَنْزِلَنَّ الْبَرَکَةُ مِنَ السَّماءِ اِلَی الْاَرْضِ حَتّی اِنَّ الشَّجَرَةَ لَتَقْصِفُ مِمّا یَزیدُ اللّه‌ فیها مِنَ الثَّمَرَةِ وَ لَتَؤْکَلُ ثَمَرَةُ الشِّتاءِ فِی الصَّیْفِ وَ ثَمَرَةُ الصَّیْفِ فِی الشِّتاءِ وَ ذلِکَ قَوْلُهُ تعالی: وَ لَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُری آمَنوا وَ اتَّقَوْا لَفَتَحْنا عَلَیْهِم بَرَکاتٍ مِنَ السَّماءِ وَ الْاَرْضِ وَلکِن کَذَّبُوا؛ در بیان آنچه هنگام ظهور امام زمان علیه‌السلام رخ می‌دهد : برکت از آسمان به سوی زمین فرو می‌ریزد، تا آن‌جا که درخت از میوه فراوانی که خداوند در آن می‌افزاید، می‌شکند. (مردم) میوه زمستان را در تابستان و میوه تابستان را در زمستان می‌خورند و این معنای سخن خداوند است که: (و اگر مردم آبادی‌ها ایمان می‌آوردند و تقوا پیشه می‌کردند، برکت‌هایی از آسمان و زمین به روی آنان می‌گشودیم، لیکن تکذیب کردند). (مختصر بصائر الدرجات، ص ۵۱ .)

حدیث۱۰۴

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند: به سبب غیبت مهدی(علیه السلام) سردرگمی به وجود می آید که گروهی گمراه می شوند و گروهی دیگر برهدایت می مانند. بحارالانوار،ج ۵۱، ص۱۱۸.

حدیث۱۰۵

با مهدی ما حجت گسسته می شود . او پایان بخش سلسله امامان، نجات بخش امت و اوج نور و راز نهان است. بحارالانوار، ج۷۷،ص ۳۰۰.

حدیث۱۰۶

امام صادق(علیه السلام) می فرمایند: امام و پیشوای خود را بشناس که اگر امام را شناختی، ظهور،زودتر روی دهد یا دیرتر،تو را

زیانی نمی رسد. بحارالانوار، ج ۵۲،ص ۱۴۱.

حدیث۱۰۷

امام علی(علیه السلام) می فرمایند: زمانی که قائم ما ظهور کند کینه ها از سینه بندگان بیرون می رود. (بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۳۱۶)

حدیث۱۰۸

امام علی علیه‌السلام می فرمایند : اَصْحابُ الْمَهْدیِّ شَبابٌ لا کُهولٌ فیهِم اِلاّ مِثْلَ کُحْلِ الْعَیْنِ وَ الْمِلحِ فِی الزّادِ وَ اَقَلُّ الزّادِ الْمِلْحُ؛ یاران مهدی(عج) جوان‌اند و کهن‌سالان در میان آنان کم‌اند ، مانند سُرمه در چشم و نمک در زاد و توشه ، که کمترین قسمت توشه ، نمک است . الغیبهْ طوسی ، ص ۴۷۶، ح ۵۰۱ .

حدیث۱۰۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: یَخرُجُ ناسٌ مِنَ المَشرِقِ فَیُوَطِّئونَ لِلمَهدِیِّ سُلطانَهُ؛ مردمی از مشرق قیام می کنند و زمینه حکومت مهدی را فراهم می‌آورند. کنزالعمّال ، ح ۳۸۶۵۷

حدیث۱۱۰

امام حسین (علیه السلام) می فرمایند: یَظهَرُ اللَّهُ قائِمَنا فَیَنتَقِمُ مِنَ الظّالِمینَ؛ خداوند قائم ما را از پس پرده غیبت بیرون می‌آورد و آن‌گاه او از ستم‌گران انتقام می گیرد. إثباهْ الهداهْ ، ج ۷ ، ص ۱۳۸

حدیث۱۱۱

امام صادق(علیه السلام) می فرمایند: لَو أدرَکتُهُ لَخَدَمتُهُ أیامَ حَیاتی؛ اگر او [امام زمان علیه السلام] را در یابم ، تمام عمر به او خدمت می کنم . الغیبه ، نعمانی ، ص ۲۴۵

حدیث۱۱۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: المَهدِی مِن عِترَتی مِن وُلدِ فاطِمَهًْ مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) از عترت من و از فرزندان فاطمه(سلام الله علیها) است. (بحار الأنوار، ج۳۸، ص۴۴)

حدیث۱۱۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: المَهدِی مِن عِترَتی مِن وُلدِ فاطِمَهًْ؛ مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) از عترت من و از فرزندان فاطمه است. (بحار الأنوار، ج۳۸، ص۴۴)

حدیث۱۱۴

امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) فرمودند: أنا خاتم الأوصیاء و بی یدفع الله البلاء عن أهلی و شیعتی من آخرین جانشین پیامبر هستم ، و به وسیله من است که خداوند بلا را از خاندان و شیعیانم دور می سازد. (بحارالأنوار ، ج ۵۲ ، ص ۳۰)

حدیث۱۱۵

امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) فرمودند: أنا بَقیةَ اللهِ فی أرضِهِ وَ المُنتَقِم مِن أَعدائِهِ؛ من ذخیره خدا در روی زمین و انتقام گیرنده از دشمنان او هستم. (تفسیر نورالثقلین، ج ۲، ص ۳۹۲)

حدیث۱۱۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند: ... وضع یده علی رؤ وس العباد فلا یبقی مؤ من الا صار قلبه اشد من زبر الحدید و اعطاه الله قوة اربعین رجلا. (امام مهدی علیه السلام) دست بر سر بندگان (خداوند) گذارد، پس هیچ مؤ منی باقی نمی ماند جز آن که قلبش محکم تر از پاره های آن گردد و خداوند به او نیروی چهل مرد را عنایت فرماید. کمال الدین، ص ۶۵۳.

خاندان عصمت(ع)

حدیث۱

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: هرکس خداوند محبت اهل‌بیت(علیهم‌السلام) را به او بخشیده، به خیر دنیا و آخرت دست یافته است. الخصال/۵۱۵

حدیث۲

امام باقر(علیه السلام) فرمودند: من أصبح یجد برد حبنا علی قلبه فلیحمد الله علی بادی النعم قیل و ما بادی النعم؟ قال: طیب المولد؛ هرکس صبح کند و خنکای محبت ما را در قلب خود بیابد، باید خدا را برای نخستین نعمت سپاس گوید، گفته شد نخستین نعمت چیست؟ فرمودند: حلال زادگی. امالی صدوق ۱/۵۶۲/۷۵۵

حدیث۳

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: إنی تارک فیکم الثقلین کتاب الله و عترتی أهل بیتی ما إن تمسکتم بهما لن تضلوا؛ من دو چیز ارزشمند در میان شما می گذارم؛ کتاب خدا، و عترت و اهل بیتم، اگر به آنها چنگ بزنید هرگز گمراه نمی شوید. غایه المرام ۱/۱۱۵

حدیث۴

امام جواد (علیه السلام) فرمودند: نحن خزان الله علی علمه و غیبه و حکمته و اوصیاء انبیائه، و عباد مکرمون. ما (خاندان پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) خزانه داران علم خدا و غیب و حکمت پروردگاریم. ما جانشینان انبیاء الهی و بندگان بزرگواریم. مستدرک عوالم العلوم ۲۳: ۱۶۰.

حدیث۵

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله): مَن بَکی عَلی مُصابِ هذِهِ الْبِنتِ (زَینَبَ(علیها السلام)) کانَ کَمَن بَکی عَلی أَخَوَیهَا الْحَسَنَ وَالْحُسَینَ(علیهما السلام)؛ هر کس بر مصیبت‌های این دختر (زینب(علیها السلام)) بگرید، همانند کسی است که بر برادرانش، حسن و حسین(علیهما السلام) گریسته باشد. وفیات الائمّهٔ، ص ۴۳۱

حدیث۶

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله): أنا أوّلُ وافِدٍ علَی العَزیزِ الجَبّارِ یَومَ القِیامَهِٔ وکِتابُهُ وأهلُ بَیتی ثُمّ اُمّتی، ثُمّ أسألُهُم: ما فَعَلتُم بکِتابِ اللّهِ وبأهلِ بَیتی؟؛ من و کتاب خدا و اهل بیت من، نخستین گروهی هستیم که در روز قیامت بر خدای عزیز جبار وارد می‌شویم و سپس امت من. آنگاه من از آنها می‌پرسم که با کتاب خدا و با اهل بیتِ من چه کردید؟ الکافی: ج ۲، ص ۶۰۰، ح ۴

حدیث۷

امام جواد(سلام الله علیه): مَن زارَ قَبرَ عَمَّتِی بِقُمّ فَلَهُ الجَنَّهُٔ؛ پاداش کسی که قبر عمه‌ام (فاطمه معصومه) را در قم زیارت کند بهشت است. میزان الحکمهٔ: ح ۸۱۸۰

حدیث۸

امام صادق(سلام الله علیه): وتَدخُلُ بِشَفاعَتِها شِیعَتی الْجَنَّهَٔ بِأجمَعِهِم؛ همه شیعیان من با شفاعت او (حضرت معصومه(س)) وارد بهشت خواهند شد. بحارالأنوار، ج ۶۰، ص ۲۱۶

حدیث۹

امام حسین (علیه السلام) فرمودند: عباس را نزد خدا منزلی است که روز قیامت همه شهیدان بر آن رشک می‌برند. الخصال ج ۱ ص ۶۸

حدیث۱۰

امام رضا (علیه السلام) فرمودند : به راستی محرم ماهی است که مردمان عهد جاهلیت جنگ و خونریزی را در آن حرام می‌شمردند لیکن خونهای ما را در این ماه حلال شمردند ، و حرمت ما را شکستند و فرزندان و زنان را به اسارت کشیدند و آتش در خیمه های ما افروختند و آنچه در آنها زاد و توشه داشتیم به یغما بردند و حرمت رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) را در امر ما نگاه نداشتند . کتاب پیام عاشورا صفحه ۷۴

حدیث۱۱

قال رَسُولُ اللّهِ – صلی الله علیه وآله –: ما مِنْ هُدْهُد إلاّ وَ فی جِناحِهِ مَکْتُوبٌ بِالسِّرْیانِیَّهِ آلُ مُحَمَّد خَیْرُ الْبَرِیَّهِٔ؛ رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: هیچ پرنده ای به نام هدهد وجود ندارد مگر آن که روی بال هایش به لغت سریانی نوشته شده است: آل محمّد (صلوات الله علیهم اجمعین) بهترین مخلوق روی زمین می باشند. بحارالأنوار، ج ۲۷، ص ۲۶۱، ح ۲.

حدیث۱۲

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) : .. فأنتم اهل البیت أهل الله عزوجل الذین بهم تمت النعمهٔ و اجتمعت الفرقهٔ و ائتلفت الکلمهٔ. پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: شما اهل بیت، اهل الله هستید که به برکت شما، نعمت کامل گشته و پراکندگی بر طرف شده و اتحاد کلمه پدید آمده است. الکافی، جلد ۱، ص۴۴۶

حدیث۱۳

امام علی علیه‌السلام می فرمایند: نَحْنُ اَقَمْنا عَمودَ الْحَقِّ و هَزَمْنا جُیوشَ الْباطِلِ؛ ما (اهل بیت) ستون‌های حق را استوار و لشکریان باطل را متلاشی کردیم. عیون الحکم والمواعظ، ص ۴۹۹ .

حدیث۱۴

حضرت مهدی (علیه السلام) می فرمایند: حقانیت، با ما اهل بیت رسول خداست و کناره گیری برخی از ما، هرگز سبب وحشت ما نخواهدشد؛ چرا که ما دست پرورده های نیکوی پروردگار هستیم و دیگر آفریده های خداوند،دست پرورده های ما خواهند بود. بحارالانوار، ج ۵۳، ص۱۷۸.

حدیث۱۵

امام صادق(علیه السلام) می فرمایند: عموی ما، عباس بن علی، بصیرتی نافذ وایمانی استوار داشت وهمراه برادرش اباعبدالله جهاد کرد ونیکو از امتحان برآمد وبه شهادت رسید. تنقیح المقال، ج۲،ص ۱۲۸

حدیث۱۶

حضرت زین العابدین(علیه السلام) می فرمایند: برای حضرت ابوالفضل درنزد خداوند تبارک وتعالی، مقام شامخی است که همه شهیدان در روز قیامت به حال او غبطه می خورند. بحارالانوار، ج۲۲،ص۲۷۴

حدیث۱۷

رسول خدا(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: اکرموا اولادی و حسنوا آدابی؛ اولاد مرا اکرام کنید و آداب مرا نیکو انجام دهید. ینابیع الحکمه، ج۳، ص۲۱۸

حدیث۱۸

رسول خدا(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: من اکرم اولادی فقد اکرمنی ومن اهانهم فقد اهاننی؛ کسی که اولاد مرا اکرام و احترام کند ، به من احترام کرده و کسی که به آنها اهانت کند، به من اهانت کرده است. ینابیع الحکمه، ج۳، ص ۲۲۰

حدیث۱۹

امام علی(علیه السلام) می فرمایند: به خاندان پیامبرتان بنگرید و هر سو رفتند در پی آنان بروید. (نهج البلاغه، خ ۹۶)

حدیث۲۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: مَثَلُ أهلِ بَیتی کَمَثَلِ سَفینَهِ نوحٍ مَن رَکِبها فَقَد نَجی وَ مَن تَخَلَّفَ عَنها فَقَد هَلَکَ؛ اهل بیت من چون کشتی نوح‌اند؛ هر که بر آن نشیند نجات یابد و آنکه از آن تخلف کند هلاک گردد. (عیون الاخبار، ج ۱، ص ۲۱۱)

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحیم جاهِدُوا بِأَمْوالِکُمْ وَ أَنْفُسِکُمْ فی سَبیلِ اللَّهِ ذلِکُمْ خَیْرٌ لَکُمْ إِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱) با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید. از جمله فعالیتهای گسترده مرکز : الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و... د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴) ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و... ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ... ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان تاریخ

تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶ وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱) نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله. شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳و شماره حساب شبا : IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱-۰۶۰۹-۵۳به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید». التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟». [سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد». مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات رایانه‌ای
قائمیه
اصفهان

www
برای داشتن کتابخانه های‌تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشـــانی
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹